

ARS FORUM

nr 17/2025

ISSN 2544-3259

Półrocznik Artystyczny Związku Polskich Artystów Plastyków

Figury i figuracje, a może to figuracje tworzą figury?

Ten 17. numer ArsForum ukazuje się w wersji cyfrowej, niestety pomimo wysokiej punktacji za wartość merytoryczną, nasze pismo nie otrzymało dotacji z programu Czasopisma 2025. No cóż, to też jest nowa figura.

Pół roku minęło. Figura – kształt projektu ustawy o zabezpieczeniu socjalnym twórców, wyłania się powoli i przynosi wiele kontrowersji. Stowarzyszenia wyraziły swoje opinie w konsultacjach. Naszą opinię, którą przesłaliśmy do MKiDN zamieszczamy w dziale Prawo w sztuce, sztuka w prawie.

Lubię okrąg. Taka forma daje poczucie przynależności, pozwala chociaż czasami, poczuć wspólnotę. Jak wiemy z definicji okręgiem nazywamy figurę złożoną ze wszystkich punktów płaszczyzny równo oddalonych od ustalonego punktu, zwanego środkiem okręgu.

Do takiej figury nawiązała wystawa „Red”, której pierwsza odsłona odbyła się w Gliwicach. Dzięki współpracy Zarządu Głównego i Okręgów projekt powędruje dalej do Rzeszowa, Kielc, Warszawy a może jeszcze dalej. Założenia i relację z pierwszej odsłony tej energetycznej wystawy prezentujemy w dziale Aktualności.

W marcu odbył się konkurs na opracowanie identyfikacji wizualnej DPT Ustka. Wspólne działanie ZPAP i Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie przyniosło znakomity efekt. Historia willi Henrietta zatoczyła koło, obiekt powoli powraca do swojej przedwojennej świetności. Ma swoje nowe logo. W naszej stałej galerii przedstawiamy laureatkę pierwszej nagrody.

Interesujące spojrzenie w stronę obrazu autorstwa Sławomira Marca zamieszczamy w dziale Analiza sztuki.

Pierwsze półrocze 2025 to czas polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, projekt BWA Europa 2025 przyczynia się do pełniejszego wizerunku dzisiejszych postaw artystycznych.

W całej Polsce trwał intensywny czas w działalności Okręgów ZPAP, zapraszamy na nasze strony do podróży przez Krakowskie Spotkania Artystyczne, aż po wystawę Kamienne Gody w Zielonej Górze.

Figura wzajemnej współpracy niech stale zatacza coraz szersze kręgi !

Redaktorka naczelna Maria Moroz

Redaktorka naczelna: Maria Moroz

Redakcja: Urszula Święcicka, Rafał Urbański, Agata Gąsiorek, Michał Jandura

Okładka: Rafał Urbański

Nakład: Wydanie cyfrowe

Wydawca: Związek Polskich Artystów Plastyków
Zarząd Główny

Siedziba wydawcy: ul. Nowy Świat 7/6,
00-496 Warszawa

E-mail: redakcja@arsforum.pl

AKTUALNOŚCI, WYDARZENIA

RED - wystawa interdyscyplinarna

Str. 4

Konkurs na identyfikację wizualną Domu Pracy Twórczej ZPAP w Ustce

Str. 8

TEMAT NUMERU

Urszula Świącicka Prezes ZPAP

Figura – forma.

Str. 11

ANALIZA SZTUKI

Prof. Sławomir Marzec

Sztuka obrazu; obraz jako metafora i strategia

Str. 12

ZOBACZONE, OPISANE...

BWA EUROPA 2025

Str. 19

GALERIA - SYLWETKI

Róża Hałun Nagroda ZG ZPAP

Str. 23

DZIAŁALNOŚĆ OKRĘGÓW ZPAP

Str. 27

PRAWO W SZTUCE, SZTUKA W PRAWIE

Konsultacje publiczne ustawy o zabezpieczeniu socjalnym osób wykonujących zawód artystyczny. Stanowisko Zarządu Głównego ZPAP przesłane do MKiDN

Str. 126

O ZPAP

ORKDS dr Bożena Boba – Dyga

Str. 132

NIE TYLKO KSIĄŻKI

Zauważone przez ArsForum

Str. 139

RED - wystawa interdyscyplinarna Galeria X, Gliwice, 04.02-31.03.2025 r.

Kuratorki wystawy, od lewej: Iwa Kruczkowska-Król ZPAP Kraków, Urszula Święcicka Prezes ZPAP, Anna Zawisza-Kubińska Prezes Okręgu ZPAP Gliwice-Zabrze

„ZapraszaMY na interdyscyplinarną wystawę pod tytułem RED:” My malarze, graficy, tkacze, rzeźbiarze - Artyści Twórcy członkowie Związku Polskich Artystów Plastyków w skrócie ZPAP.

RED jest punktem wyjścia dla naszych inspiracji, bądź celem wypowiedzi samym w sobie.

Nawiązuje do tradycji ale ma jednocześnie siłę wieloznaczności.

To przecież kolor życia, wielkich emocji, władzy, wojny, miłości, gniewu i pożądania. Jest nośnikiem zakodowanych pojęć w naszej kulturze, obejmującej basen Morza Śródziemnego, a w nieco odmiennym w kulturze Bliskiego jak i Dalekiego Wschodu. Może być zarówno Ziemią, planetą, czyli Ciałem niebieskim jak i tym namacalnie pełnym żelaza gruntem, może być też cielesnym wyobrażeniem tkanki w ludzkim wymiarze skojarzeń.

Jak RED brzmi, rezonuje, jak działa w XXI wieku?

Liczymy, że przywoła wśród Szanownej Publiczności całą gamę odczuć w odcieniach od karmazynu, cynobru, przez szkarłat, amarant, karmin, rubin, aż po głęboki odcień bordo.

Zapraszamy do oglądania czystych artystycznych emocji.

Mamy nadzieję, że dzięki Sztuce będzie gorąco w lutym.”

Galeria X
Galeria ZPAP Okręg Gliwice-Zabrze
i Wydziału Architektury Politechniki
Śląskiej w Gliwicach

zapraszamy na wernisaż
4/02/2025 godz.18:30

Zdjęcia Zdzisław Daniec

UCZESTNICY WYSTAWY***Gliwice –Zabrze***

Maria Bereźnicka-Przyłęcka, Joanna Bożek, Leszek Cepak, Agnieszka Chrzanowska -Małys,
Irena Komplikowicz-Szczepaniak, Anna Osadnik, Agnieszka Pluszczewicz-Fornal,
Ewelina Pokorska-Ożóg, Katarzyna Mazgaj, Małgorzata Skrzypczyk, Adam Styrylski,
Józef Szuba, Lena Szuba, Marta Zajączyńska-Kowalska, Ewa Zajler-Płatek,
Anna Zawisza-Kubicka, Elżbieta Zrobek

Katowice

Damian Pietrek

Kielce

Rafał Urbański

Kraków

Joanna Banek , Filip Czaja, Iwa Kruczkowska-Król, Krystyna Malinowska , Maria Maja Moroz ,
Marek Paluch, Joanna Warchoń, Serge Vasilendiuc

Radom

Anna Wojdala-Markowska

Rzeszów

Maciej Maciejewski

Warszawa

Zofia Biziuk –Kubicka, Marcin Bogusławski, Radosław Kostyra, Jan Mitaś- Kubicki,
Aleksandra Parol, Radosław Parol, Stanisław Słonina, Kinga Smaczna-Łagowska,
Dawid Szymański, Urszula Święcicka

Zakopane

Stanisław Cukier, Karol Gąsienica-Szostak

Zielona Góra

Anna Zawadzka-Dziuda

Zaproszeni- Kosowo

Xhevdet Pantina

Zdjęcia Zdzisław Daniec

Zdjęcia Zdzisław Daniec

Zdjęcia Zdzisław Daniec

Konkurs na identyfikację wizualną Domu Pracy Twórczej ZPAP w Ustce

*Jury konkursu, od lewej:
Bożena Boba-Dyga, Szymon Kiwerski,
Barbara Widłak, Władysław Pluta, Maja
Moroz, Urszula Świąciecka,
Anna Myczkowska-Szczerska*

13 marca 2025 roku odbyło się posiedzenie jury oceniające projekty studentów i studentek wykonane w Katedrze Komunikacji Wizualnej, zrealizowane w Pracowni Projektowania Komunikacji Wizualnej A pod kierunkiem dr hab. Barbary Widłak, prof. ASP oraz mgr Agnieszki Juchy-Kasperczyk.

Konkurs został zorganizowany we współpracy ze Związkiem Polskich Artystów Plastyków (Zarząd Główny w Warszawie i Okręg Krakowski) oraz Fundacją Art Forum.

Spośród 11 przedstawionych prac przyznano trzy nagrody i jedno wyróżnienie. Projekty oceniało jury w składzie:

- Prof. Władysław Pluta (Przewodniczący)
- Urszula Świąciecka (Prezes Zarządu Głównego ZPAP)
- Maja Moroz (Wiceprezes Zarządu Głównego ZPAP)
- Bożena Boba-Dyga (Prezes Fundacji Art Forum, ZPAP – Okręg Krakowski)
- Szymon Kiwerski (Prodziekan)
- Anna Myczkowska-Szczerska (Kierownik Katedry Podstaw Projektowania)

Autorzy prac ocenianych w konkursie:

- Róża Hałun (1. nagroda)
- Maxime Labesse (2. nagroda)
- Aleksandra Rzeźnikiewicz (3. nagroda)
- Katarzyna Dynek (wyróżnienie)
- Alicja Góralska
- Weronika Owca
- Maria Król
- Klaudia Chodura
- Giulia Baschieri
- Justyna Chołdzyńska
- Bogumiła Łaś

Nasza Henrietta

identyfikacja wizualna
Domu Pracy Twórczej
ZPAP w Ustce

wystawa prac studentów
z Katedry Komunikacji Wizualnej
WFP ASP w Krakowie
prezentowana podczas wydarzenia
XXIX Spotkania Konserwatorskie – Sztuka Konserwacji 2025

wernisaz:
12 kwietnia 2025 godz. 12.00
ZPAP ul. Mazowiecka 11a, Warszawa
Dolna Galeria Domu Artysty Plastyka DAP 3
wystawa 4-26.04.2025

organizacja i współpraca
Związek Polskich Artystów Plastyków
Zarząd Główny w Warszawie
ZPAP Okręg Warszawski
ZPAP Okręg Krakowski
Ogólnopolska Rada Konserwatorów
Dzielnicy Sztuki ZG ZPAP
Fundacja Art Forum
Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
Wydział Form Przemysłowych
patronat
JMI Katedra ASP
prof. Andrzej Bednarczyk
kuratorzy wystawy
Bożena Boba-Dyga, Barbara Widlak

wfp 1804

Prace studentów zaprezentowano na wystawie „Nasza Henrietta” – identyfikacja wizualna Domu Pracy Twórczej ZPAP w Ustce”, w Galerii DAP3 w domu Artysty Plastyka przy ul. Mazowieckiej 11a w Warszawie, w dniach 04 - 26.04.2025 r. Wystawa towarzyszyła XXIX Spotkaniom Konserwatorskim - Sztuka Konserwacji 2025

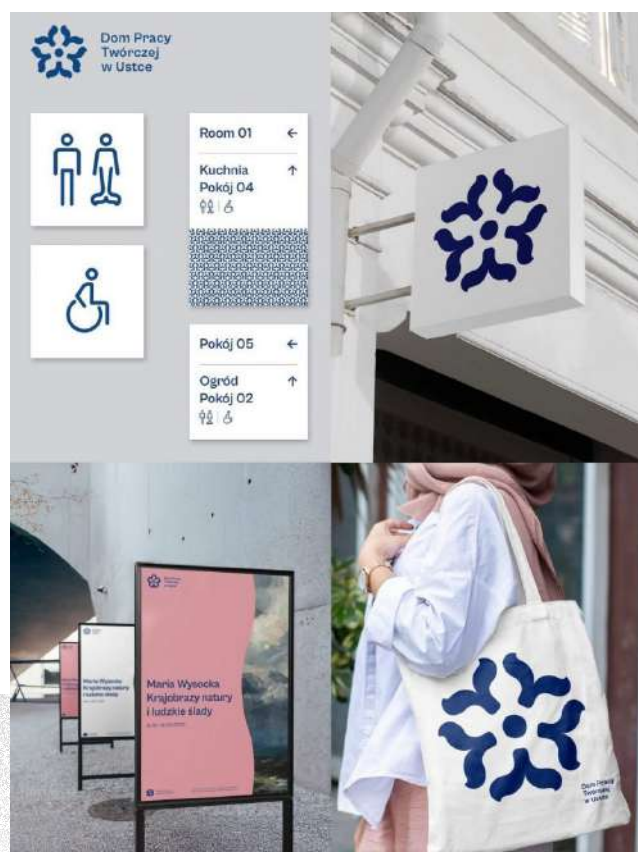

Figura – forma

Czy ważne dla sztuki Figury są w formie?
Albo czy ważne dla sztuki Figury są w firmie?

Martwię się, że zmiana jednej litery zmienia rzeczywistość. Czy słowo Figura nie powinno być pisane przez „ó”? – w końcu to góra. Figura zasiada na samym szczycie. Temat pod rozwałę przez Radę języka polskiego.

Dla Artysty/Twórcy ważnymi pytaniami (mam nadzieję, że ciągle aktualnymi) są:
Po co tworzę?

Dlaczego taka właśnie forma?

Dlaczego taka figura?

Czy w tej formie jest w coś więcej niż tylko figura?

Czy ta figura ma w sobie siłę wyrazu, przekazu, jakąś symbolikę?

Czy zmusza do myślenia?

Zachwyca?

Wzrusza?

Czy mam gęsią skórę gdy na nią patrzę?

Czy jest tylko pustą formą?

Czy jest to tylko forma, stojąca na półce z główną funkcją zbierania kurzu?

Czy mnie porusza ?

Czy poruszy widza?

Czy w końcu, ja będę zrozumiała figurę jako Artysta/Twórca?

Moje obserwacje (z samej góry ZPAP) na jeszcze wyżej zasiadające figury napawają mnie bólem i obawą. Figury na samej górze. O tak!. Bez wątpienia są

w formie. Problem w tym co to oznacza dla nas. Kariery osób decydujących o naszym życiu zarówno politycznym ale i artystycznym mają przedziwne proveniencje. Doktoraty zdobywane w mało transparentnych okolicznościach. Rozpoznawalność medialna ważniejsza niż talent, kompetencje czy umiejętności. Błyskawiczne kariery, w sumie bez pokrycia w dorobku.

Obsadzanie funkcji dających moc wydawania decyzji o naszym losie, decyzji często wątpliwej jakości. Czy jest jakaś możliwość zmiany tej sytuacji? Bądźmy realistami, marne szanse. W dobie kopiowania i plagiatowania usprawiedliwianego słowami, że to tylko interpretacja, twórcza inspiracja, dialog z prekursorem, że jak się bardzo chce to można, zapisów małymdruczkim, że w zasadzie się zaleca ale nie koniecznie.

Na rynku sztuki, tej z pierwszych stron gazet, mamy około 20 kuratorów i 20 artystów.

Wygodne rozwiązanie. Wszystko pod ręką, łatwo obdzielać zleceniami, nagrodami, rezydencjami. W sumie jest to jakiś pomysł na figurę i formę, tylko mam odczucie, że to jest już jakaś ... firma bez czytelnej formy.

To już ostatnie pytanie.

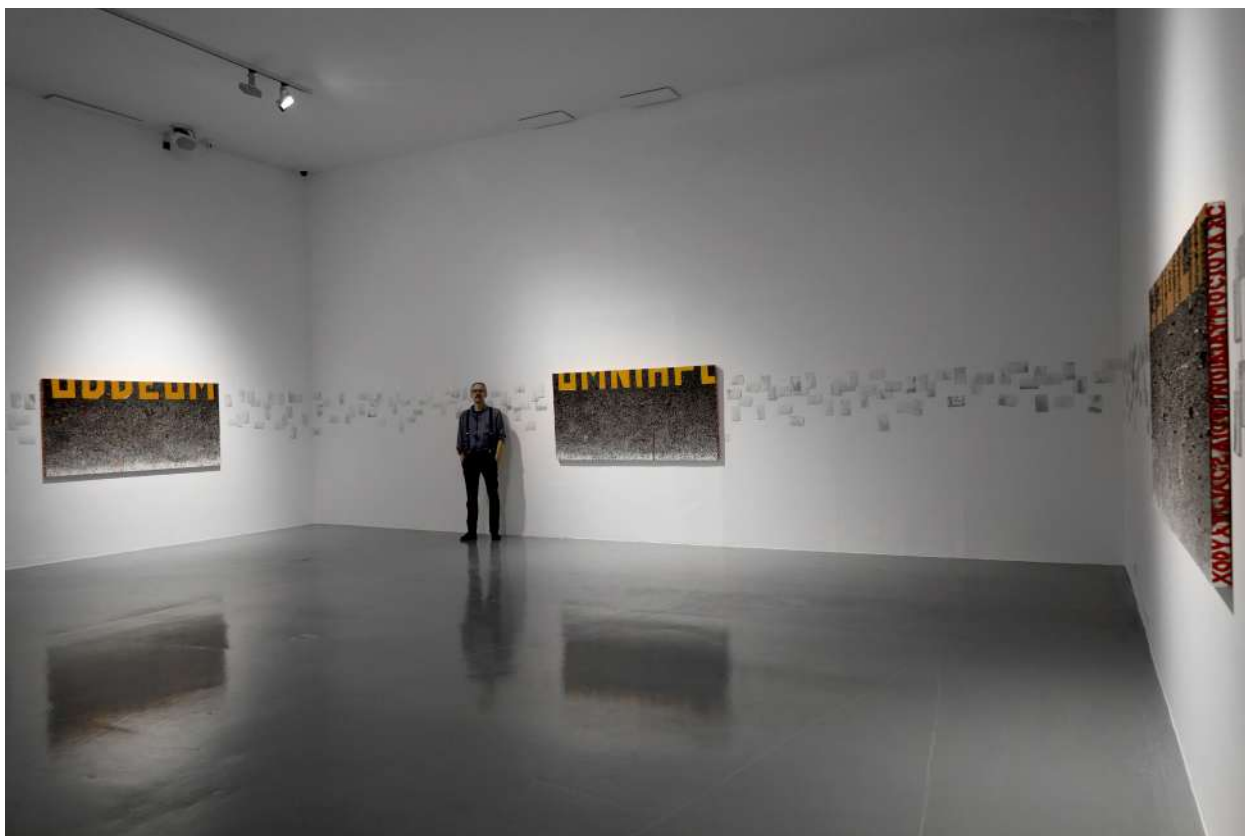
Jaką więc owi wybrańcy z samej góry reprezentują firmę ?

Prof. zw. Sławomir Marzec:

absolwent Wydziału Malarstwa ASP Warszawa (dyplom w pracowniach S. Gierowskiego i R. Winiarskiego) i Freie Kunst Kunstakademie Düsseldorf (Meisterschule Diploma w pracowni prof. G. Ueckera). Obecnie prowadzi Pracownię Malarstwa na Wydziale Grafiki ASP Warszawa. Praktykuje malarstwo, rysunek, instalację, fotografię przetworzoną, performance i film. Autor ponad setki wystaw indywidualnych (m.in. Muzeum Narodowe Lublin, Galeria Foksal

Warszawa, MCSW Elektrownia Radom, CSW Warszawa, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko, IPS Galeria Miejska Łódź) i kilkuset zbiorowych. Opublikował ponad 200 tekstów z pogranicza teorii i krytyki sztuki w czołowych polskich magazynach sztuki, a także w pismach zagranicznych (wieloletni recenzent nowojorskiego NYArts i londyńskiego Contemporary). Wydał również 5 książek z pogranicza teorii i krytyki sztuki (m.in. Sztuka, czyli wszystko. Krajobraz po postmodernizmie, Sztuka polska 1993-2014. Arthome versus artworld, Zabobony sztuki najnowszej, w formie dialogu z prof. I. Lorenc O sztuce na Tytaniku. Rozmowy ze Sławomirem Marcem). Autor licznych polemik walczących o nie/możliwą autonomię sztuki. Współzałożyciel Forum Nowych Autonomii Sztuk (2014-18) i grupy OBRRAZ (od 2023), wicedyrektor kwartalnika Aspiracje (2019 – 2021). Gloria Artis 2023.

PRO MORTE - CSW W-wa 2023r.

SZTUKA OBRAZU; OBRAZ JAKO METAFORA I STRATEGIA

Temat ten po raz pierwszy podjąłem w publikacji *Formy estetyzacji przestrzeni publicznej* (red. A. Zeidler - Janiszewska) w 1998. Powracam do niego co kilka lat przy różnych okazjach dokonując jego aktualizacji przez pryzmat nowych refleksji, nowych pytań i doświadczeń. Tu rozwinięcie szkicu do wykładu, który odbył się w auli ASP Warszawa (03.2025). Jeśli ktoś oczekuje łatwych i szybkich rozwiązań, to z góry zapowiadam, że ich nie ma. Są tylko wyzwania, kolejne i trudniejsze, bo musimy przynajmniej próbować sprostać rzeczywistości wielowymiarowej złożonej i dynamicznej. Mało tego, dzisiejsze „rozstrzygające argumenty” typu wolność, pluralizm, demokracja etc. nie są żadnymi argumentami, lecz wielkimi złożonymi problemami, którym do tej pory nie potrafimy sprostać. Na przykład nie ma wolności jako takiej, a tylko wiele sprzecznych koncepcji. Nie wiadomo nawet czy istnieje, jak sugerują empiryczne nauki kognitywne. A na pewno nie stajemy się bardziej wolni, gdy przestajemy myśleć, gdy zdajemy się nasze instynkty i popędy. Bo bycie wolnym nie polega na byciu nieświadomym. Momenty wolności, być może nawet iluzyjnej, są skutkiem wyrafinowanej gry naddeterminacji, zapętleń i wzajemnych neutralizacji determinacji, i tu odsyłam do koncepcji wolności Odo Marquarda. Subiektywizacja identyfikowana w zeszłym stuleciu z kreatywnością jest dziś tak samo niewystarczająca jak dawne kanony. Zanika nam nie tylko rzeczywistość, ale i nasza realność, nasze pomiędzy. Stajemy się widmami albo samopobudzonymi zombie, które zniewolenie przez swoje popędy traktują jako wolność wobec kulturowych konwenansów...To obecnie za mało, potrzebujemy subtelnych gier de/obiektywizacji i de/subiektywizacji. I pora spojrzeć na sztukę trochę inaczej. Ponowić pytanie: po co ona jest? Bo jednak jest jeszcze coś więcej, niż kiermasz przemian trendów, jurnych ironii i parad grymasów, słusznych partyjnych zaangażowań i egzaltowanych autopromocji. A mianowicie jest obraz jako akt egzystencjalny łączący artyzm z grą

o sens. I proponuję właśnie takie spojrzenie na sztukę obrazu jako grę z intuicją sensu, którybywa nieuświadomiany, nieobecny, nie/możliwy... Mówię od lat o sztuce obrazu, bo sama sztuka nie jest już pojęciem otwartym, lecz pustym. A malarstwo może być sztuką, ale niekoniecznie. Stąd sztuka obrazu, która nie szuka spełnienia, satysfakcji, ale otwiera przestrzeń myślenia, przemyśliwania najszerzej pojętej widzialności.

Co znaczy obraz przez to, że jest obrazem? I nie chodzi tu o klasyczny spór między *pictura* i *imago*. Nie chodzi też o dzisiejszy sposób postrzegania obrazu jako przejaw przemian sztuki. Jako moment historii czy socjologii sztuki lub jako giełda osobowości. Takie podejście mnie nie interesuje. Oczywiście należy docenić taką walkę o zachowanie aktualności sztuki, choć ceną bywa zbanalizowanie do granic przytomności. Aktualność zawsze wypiera jakość. Dzisiaj cena jaką się płaci za aktualność sztuki jest chyba jednak stanowczo za duża. Może lepiej byłoby uznać, że dzisiejsza formacja postkulturowa obywateli się bez sztuki? Bo zastępuje ją marketing, reedukacja, massmedialny show i „słuszne” hejty?

Jeden z mitów założycielskich malarstwa twierdzi, że powstało ono jako zapis cienia ukochanego. Inny mit nawiązuje do odbicia Narcyza w wodzie. Lecz jest jeszcze inny mit narodzin obrazu - moment gdy człowiek stanął wobec granicy, wobec kresu. Wobec ścian jaskini czy przeciwnie, wobec bezmiaru widzianego ze szczytu lub brzegu morza. Gdy doświadczył samego siebie w rozdarciu skończone - nieskończone. Gdy zrozumiał, że tę graniczność może przekroczyć jedynie wyobraźnią, opowieścią, symbolem, iluzją. Że został skazany na paradoks szamotania się między skończonością a nieskończonością, na desperackie próby uczynienia tych ostateczności niestabilnymi. Przynajmniej niestabilnymi. Również dziś obraz wciąż pozostaje próbą odpowiedzi na tę sytuację graniczności - rozdarcia wobec różnych horyzontów bez/non/sensu. Tu pora na definicję sztuki, która moim zdaniem powinna być co prawda tylko

reaktywną, gdy ktoś narzuca jej redukcyjną wykładnię. Bo sztuka to praktyka antyredukcjonistyczna. Niemniej czasami określam ją jako istotne doświadczenie widzialności, czyli... niekończąca się refleksja, spór o rozumienie, o istnienie tejże istotności, pojmowanie doświadczenia, widzialności etc. Krótko mówiąc definicją jest kreatywność podejmująca grę o sens. Także w postaci krytyki, buntu, ironii. Choć to akurat moim zdaniem zbyt łatwe, by się tym zajmować.

*

Sztuka obrazu podejmuje ryzykowną grę z „jest” obrazu. Jest grą myśli z tym co graniczne, predyskursywne, a co prefiguruje widzialność, czyli nasze postrzeganie, rozumienie i odczuwanie. Świadomość nie jest zamknięciem, zwieńczeniem, lecz właśnie zdolnością nieustannie ponawianych konfiguracji naszej przytomności. Obraz w najogólniejszym sensie ukazuje, jak rzeczy, zjawiska współlistnieją ze sobą, jaka obowiązuje ekonomia różnicowania i tożsamości. Ta dwuznaczność przybiera postać fundujących metafor. Europejska tradycja malarstwa zawiera się moim zdaniem w czterech wielkich metaforach obrazu. Wewnątrz nich występują dopełniające się, przeciwstawne strategie. I dziś wszystkie są równoprawne; w końcu ponoć mamy pluralizm! Idei linearnego rozwoju chyba nikt już na poważnie nie bierze, no, może poza najbardziej zapóźnionymi postępowcami; S. Lec: spadamy w wszystkich kierunkach jednocześnie. Natomiast uprzytomnienie sobie różnic modelowych między tymi metaforami, co samo w sobie jest poniekąd zabiegiem fikcyjnym, pozwoli uniknąć choćby części nieporozumień, które spiętrzyły się wokół sztuki obrazu.

I.OBRAZ JAKO METAFORA OKNA.

Źródłowym tu jest platoński mit jaskini. Powierzchnia obrazu jest zasłoną, która rozdziela, różnicuje i zapośrednicza przestrzeń „przed” i „za” obrazem. Zaprzecza ostateczności kresu. Obraz jest dopełnieniem, ale i transformacją naszej obecności. Metafora okna operuje zasadą iluzji, imitacji, podobieństwa - pragnieniem obecności bezpośredniej czy też odzyskania

istotnej obecności nieobecnej (H. Belting). W ramach tej metafory dopełniają się dwie przeciwstawne strategie:

1. Strategia fresku – oznacza przedłużenie widzenia przez „okno” obrazu. Fresk to zakrycie, unieważnienie ściany, to dążenie do uchwycenia, uprzedmiotowienia tego, co transcendentne, Inne, boskie przez wciągnięcie w kontinuum ludzkiej widzialności.

2. Strategia witrażu – tu człowiek staje się widzialny dzięki zewnętrznemu „światłu” Innego (neoplatonizm). Takie światło nas modeluje i wydobywa z mroku pozoru; czyni nas prawdziwie rzeczywistymi. Kreatywność polega tu na zachowaniu źródłowego kanonu. Dzisiaj metafora ta przybiera postać nie tyle transcendowania, co transgresji – wystawiania na nieznane, na inne.

Z cyklu *Obrazy Użytkowe - OBRAZ PRZECIWKO BREDZENIU*, 130x85, 2020-22

II. OBRAZ JAKO METAFORA LUSTRA

Ta metafora wynika z przeświadczenia, że człowiek nie ma bezpośredniego dostępu do innej rzeczywistości. Sens jako bezpośrednia obecność (Absolutu) zamienia się w sens pojmowany jako uniwersalna i niezmienna zasada, prawo; jako prawda.

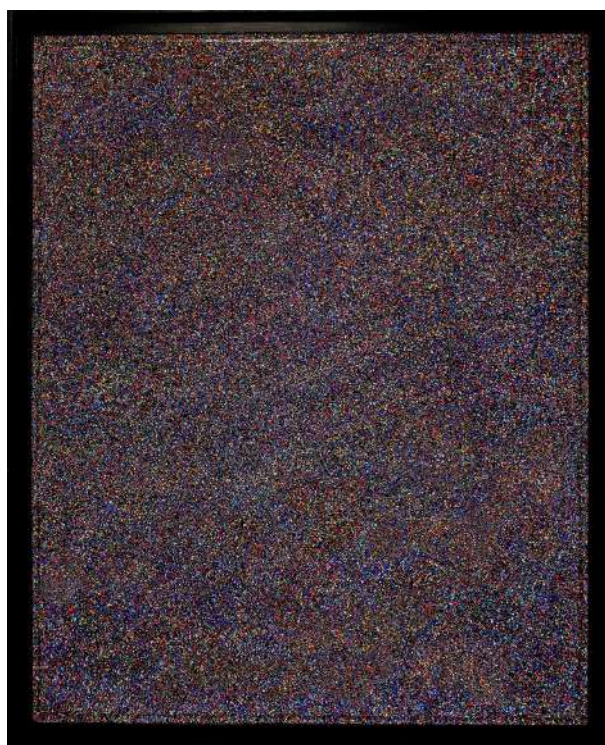
Lustro ujawnia nas niejako z zewnątrz, jest spojrzeniem na siebie spoza siebie. Ukazuje wielość i zmienność odbić fragmentów, ale i upozowań, które wymagają hierarchii. Wymagają wyodrębnienia odbić istotnych od przypadkowych. Status odbicia powtarza wcześniejszą dwuznaczność samego obrazu, powstaje mianowicie pytanie: co właściwie jest tym lustrem? Metafora lustra posiada w konsekwencji tego dwie przeciwstawne strategie:

1. Strategia prawdy- człowiek tworzy kolejne rodzaje luster, aby wydobyć kolejne aspekty prawdy o sobie; poznajemy świat poprzez wytwory swoich emocji, intuicji i myśli. Tu powstaje idea sztuki analitycznej, poszukującej.
2. Strategia ekspresji - człowiek i jego aktywność są odbiciami, poprzez które przejawia się i obiektywizuje. Obowiązuje tu zasada intensyfikacji, autentyzmu (przy czym później ekspresję rzeczywistości zastąpiono ekspresją uniwersalnej natury, ducha czasu, osobowości). Tu zakorzeniona jest także narracyjna wykładnia sztuki, zastępująca myślenie symbolami i poprzez gesty subiektywizacji.

W obu strategiach metafory lustra, graniczność rozumiana jest jako moment zwrotny w granicach widzialności (Tego-Samego), poprzez który człowiek poszerza i intensyfikuje własną realność. Kreatywność to wychodzenie poza siebie i w głąb siebie, co później fatalnie radykalizuje się w redukcji do uniwersalności socjologicznych i typowości psychologicznych.

III. OBRAZ JAKO METAFORA... OBRAZU

Metafora obrazu jako obrazu dominując w ubiegłym stuleciu stanowi dalszą radykalizację poprzednich metafor. Przenosi na metapoziom. Nie mamy tu już dostępu do realności zewnętrznej ani poprzez bezpośrednią obecność

Z cyklu Obrazy tytułowane *OPISANIE ŚWIATA*, 160x130, 2003

(okno), ani pośrednio (lustro). Złożoność świata możemy tłumaczyć tylko przez inną złożoność, a nie przez redukcję czy abstrahowanie. Człowiek bowiem sam znajduje się w światło-obrazie, wszystko staje się właściwie obrazem, nawet przedmioty ujawniają swoją nietożsamość (np. ready-made). Nie możemy w tej perspektywie dłużej tłumaczyć swoich decyzji prawdą metafizyczną, ideologiczną czy historyczną. Prawdę znajdujemy jedynie w działaniu, w jego ekonomice (strategiach). Metafora lustra zastąpiona zostaje przez metaforę kreowania świata, nadawania mu kształtu - jako wytwarzania obrazów - fragmentarycznie i doraźnie, aby przemieszczać się razem z nimi. Aby poprzez nie osiągać choćby ulotną określoność. Niekonkluzywność tej metafory prowadzi do strategii gry stale zmieniających się zasadach i elementach. Gry w bezgranicznej totalności Tego-Samego.

W obrębie tej metafory pojawiają się dwie główne strategie:

1. Strategia cięcia - w jej ramach eksperyment jest nadzieją na nowe formy i wynikające z nich nowe znaczenia. Inne jako inaczej, jako chwilowa transformacja. Strategia cięcia wytwarza świat zależny wyłącznie od

naszego braku zahamowań, co niektórzy utożsamiają z wolnością. Skazuje nas to zatem nie tyle na konieczność tworzenia kolejnych obrazów, co kolejnych... estetyk i teorii, na grę kontekstami sztuki. Sztuka jako nieustanna redefinicja sztuki. Kreatywność polega tu przede wszystkim na zdolności samozaprzeczania – stawania się kimś innym. Także przez prowokowanie zdarzeń coraz bardziej ekstremalnych, budzących zdumienie, konsternację lub odrazę (abjekt).

2. Strategia ornamentu neguje samo pojęcie graniczności. Ornament można wszak kontynuować w nieskończoność. Obraz zostaje tu utożsamiony z regułami jego wytwarzania, z aktualną technologią czy też z zasadami instytucjonalnego lub rynkowego

sama komunikacja i ustanawianie doraźnej wspólnoty, a nie dążenie do prawdy czy sensu. Czyli gra dążąca do wciągnięcia wartości i jakości do gry, a nie ich spełnienie (np. nieustanny replacement graniczności jako jedyna nadzieja na jej zachowanie u J. Derridy). Jedyną zasadą jest konieczność produkowania kolejnych obrazów, czyli podtrzymanie samego procesu kreowania. Obraz przejmuje tu logikę danej sytuacji; tworzy obraz w obrazie (pastiszuje komiks, reklamę, produkt przemysłowego etc.). Sztuka jako oddefiniowywanie sztuki. Ornamenty tworzymy też naszymi grymasami, performatywną grą, która zamienia różnicę zmiany upodobań, rekwizytów, min i gestów. Kreatywność

Kadr z filmu WSZYSTKO 2010

funkcjonowania (sztuka jako wydarzenie A. Badiou, jako idealny zakup J. Baudrillarda). Przestajemy w tym kontekście widzieć jako „posiadać” (poprzez wyobrażenia, symbole etc.), ale zaczynamy „być posiadani” przez dane wyobrażenia czy idee. Celem staje się

jest tu najczęściej czystą adaptacyjnością, grą w kariery, jest automatyzmem przyswajania modnych gestów i trików. Grymas nie jest maską zasłaniającą twarz, ale samym unikaniem posiadania twarzy.

IV. OBRAZ JAKO METAFORA NIE-OBRAZU

Metafora obrazu jako nie-obrazu to próby wyrwania się z postmodernistycznego światu-obrazu, z bezwymiarowości istnienia.

1.Strategia ekranu: Dzisiaj ekran komputera okazuje się modelem hiper/miejsca, gdzie doświadczenie realnej przestrzeni zamieniamy na mapowanie wirtualnych miksów i polimorfii. I obrazy podejmują te gry. Nieskończoność jako morfing wykluczający istnienie kresu, zamknięcia kultury (B.-Ch. Han). Jednak ekran to przede wszystkim kurtyna, która tylko ukrywa, że poza powierzchnią ekranu nie ma żadnej przestrzeni. Ani poza nią, ani przed nią. Nie ma też podmiotu, a tylko sama zmienność i różnorodność. Nieznaczających, bo ich natłok uniemożliwia refleksję i znaczenia.

Tu pojawia się również tzw. generatywny nowy materializm. Sama materia jest siłą kreatywną, więc należy jedynie pozwolić farbom się mieszać. My, artyści i widzowie, możemy jedynie dokonywać zanurzeń, immersji, bo ekran/obraz zamienia się w różnego rodzaju... kałuże. A kreacja okazuje się tu aktywnym zapominaniem siebie.

2. Strategia fałdy–Stale powraca wszakże podejrzenie, że rzeczywistość jednak nadal istnieje. Ukryta przed nami, a może sami oślepiiliśmy się na nią? A może tylko koniunkturalnie i „pragmatycznie” udajemy, że jej nie ma? W każdym razie pojawia się druga strategia. Nie ma tu już nadziei na radykalne zerwanie, na rewolucję. Poszukiwane są natomiast inne, subtelne możliwości istnienia sensu, a nawet mniej - sensowności. Stąd kreowanie zakłóceń migotania ekranu/obrazu przez prowokowany błąd, zabrudzenia, clinamen, subwersję, glitch, rozdarcie (G. Didi-Huberman). Ta strategia to odmowa rozstrzygnięć zarówno pozytywnych, jak i negatywnych (nazywam to nowoczesnością pokrytyczną). A to oznacza podjęcie ryzyka wystawienia się na gry o sens w ultrasubtelnych przesunięciach. Na pograniczu paradoksu i niewidzialności. Poszukujemy tu już nie wyrazistych, fundamentalnych różnic, lecz tylko przelotnych „żywych” odmienności - w fałdach (G. Deleuze), w refleksywności (L. Marin) czy dyfrakcjach

(K. Barad). To także ryzyko odzyskiwania zapomnianych możliwości (F. Julien).

OBRAZ DELIBERUJĄCY

Sztuka obrazu to nie tyle sam przedmiot, co re/konstruowane przez niego spojrzenie. Inamysł, spór o jego nie/istotność. W tej perspektywie należałoby wyróżnić cztery podstawowe horyzonty istotnego spojrzenia (temat ten podjąłem szerzej w *Fenomen i przedstawienie* red. I. Lorenc IFiS PAN Warszawa 2012).W dużym stopniu odpowiadają one powyższym metaforom obrazu.

Pierwszy chronologicznie był obraz jako spojrzenie ostatnie, które wydobywa ukryty sens i prawdę, nadaje im formę doskonałą, niezmienną i kanoniczną. Wzorzec stanowi rzecz jasna ikona. Spojrzenie jest w tym przypadku konkluzją, podsumowaniem, syntezą, ostatecznym wnioskiem

Drugim był obraz jako spojrzenie pierwsze. I dążenie, aby odzyskać niewinność, dziecięcość spojrzenia (Rousseau, Baudelaire, awangardowe eksperymenty z nieświadomością i przypadkowością). Trzecią prefiguracją jest obraz jako spojrzenie aktualne urealniane kontekstami codzienności i polityką, które nieustannie konkurują, by chociaż na drobną chwilę skupić na sobie uwagę. Przelotne reaktywne lub celebrujące glancing wypiera spojrzenie kontemplatywne, anarchiczne i analityczne. Czwarta prefiguracja obrazu, której czas – mam nadzieję – dopiero nadchodzi, to obraz jako spojrzenie re/konstruowane, deliberujące, rozważające. Obraz jest tu wielowymiarowy, wieloznaczny, i raczej zadany niż dany. Skazany na nieustanne konfigurowanie różnych wymiarów istnienia. Punktem wyjścia staje się jednoczesność różnych paradygmatów, strategii i perspektyw, czyli: nieredukowalna wieloznaczność. Oraz to, co one zasłaniają i unieważniają. Lecz deliberacja stawia temu opór – nie zanurza się w tym, lecz precyzuje, optymalizuje i re/orientuje te wieloznaczności. Wypróbowuje możliwość dryfowania ku temu, czego pragniemy. Obraz staje się tożsamy raczej z określonym rodzajem

OBRAZY I NIE-OBRAZY CXXIV, 1,5 x 1,5m, 1996

uwagi, myślącą czujnością i wrażliwością, jednym słowem z określonym rodzajem deliberacji, nieustanną re/konstrukcją, niż z daną formą czy znaczeniem. Nie oznacza to postmodernistycznej zgody na przygodność, lecz właśnie wzmożoną jednostkową przytomność i decyzyjność. Graniczność obrazu deliberującego sytuuje się w paradoksalnej komplementarności widzenia i nie-widzenia. Podejmuje grę o sens nawet, gdy wydaje się on niemożliwy. Bo podtrzymuje samą możliwość sensowności. Rozgrywa „jest” obrazu w jednoczesnej paradoksalności metafor okna, lustra, obrazu i nie-obrazu, czyli w nieredukowalnej wieloznaczności naszej obecności, naszego istnienia. W dzisiejszym świecie złożonej dynamicznej wielowymiarowości sztuka zarówno kanonu, spełnienia, jak i sztuka walki czy subiektywizacji są anachronizmem. I tylko intencjonalny dryf deliberacji, tej współczesnej wersji bezinteresowności i wolności, daje szansę wydobywać się z postkultury bezdechu, z czystej „spontanicznej” reaktywności.

PS. Tekst ten ilustruję moimi obrazami, wszak wszystko dziś to... autopromocja. Pracuję cyklami w różnych mediach i konwencjach, bo nie chcę być zakładnikiem jednej postawy, jednego spojrzenia – „rozpoznawalności”. Większości moich wczesnych prac była poświęcona tematowi WSZYSTKO, nie jako nostalgią za utraconą pełnią, lecz jako oscylacją między niemożliwą całością a nieostatecznością wszelkiej konkretyzacji. Materiał obrazów było zmieszanie wszystkich barw i form (cykl Obrazy i nie-obrazy w latach 90-tych), rozcinanie i przemieszczanie fragmentów kwadratu obrazu i linie rysowane węglem na ścianie. Później zastąpiłem to rozproszeniem wszystkich kolorów i form – do poziomu pulsowania, drżenia (cykl Obrazy tytułowane). I drobne linie czy formy werniksu, które zanikały lub się pojawiały, lśniły lub ciemniały. Następnie tworzyłem nawarstwienia np. filmów, fragmentów zdjęć, aż do nieczytelności. Kolejnym cyklem były Obrazy Użytkowe – jako receptura wykorzystująca wiedzę różnych kultur o energii koloru (np. Obraz przeciw bredzeniu). Obecnie koncentruję się na temacie horyzontu – archetypu podziału, pierwszego momentu gry różnicy i tożsamości.

BWA EUROPA 2025

Patronat polskiej prezydencji w Radzie UE
Patronage of the Polish presidency of the Council of the EU
Patronage de la présidence polonaise du Conseil de l'UE

Organizacja
ukien

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Patronat polskiej prezydencji w Radzie UE
Patronage of the Polish presidency of the Council of the EU
Patronage de la présidence polonaise du Conseil de l'UE

Z radością ogłaszamy BWA EUROPA 2025, cykl wydarzeń obejmujący wystawy, konferencje, panele dyskusyjne, warsztaty a przede wszystkim spotkania z artystami z różnych krajów Europy w aż 22 galeriach miejskich w całej Polsce. To wyjątkowe wydarzenie, powstaje dzięki współpracy galerii dawnej sieci BWA z Wydziałem Sztuki UKEN i Narodowym Centrum Kultury w ramach tegorocznych obchodów Polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej.

Festiwal BWA EUROPA 2025 to niepowtarzalna okazja do odkrywania różnorodności zjawisk sztuki współczesnej. W ramach wydarzeń zaplanowane są wystawy, pokazy, projekcje oraz interwencje artystów zagranicznych, zaproszonych przez poszczególne galerie. Celem projektu jest połączenie i wykorzystanie we wspólnym działaniu potencjału unikatowej sieci współpracy polskich instytucji kultury oraz przybliżenie publiczności w wielu lokalizacjach na terenie całego kraju bogactwa wspólnego dziedzictwa Europy. Chcemy je odkrywać wspólnie podczas lokalnych spotkań na żywo z naszymi przyjaciółmi z różnych zakątków kontynentu.

Patronat polskiej prezydencji w Radzie UE
Patronage of the Polish presidency of the Council of the EU
Patronage de la présidence polonaise du Conseil de l'UE

Organizacja
ukien

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

Ministerstwo Kultury
Ministry of Culture

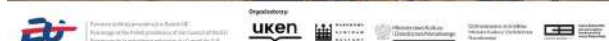

wykład
lecture:
Elisabeth
Ioannides

W programie czeka na nas aż 19 wystaw i pokazów sztuki współczesnej, 42 warsztaty twórcze, 25 paneli dyskusyjnych i spotkań z artystami i artystkami, 4 działania performatywne oraz wizyty 15 osób artystycznych zaproszonych do Polski na rezydencje twórcze. Zachęcamy do śledzenia naszych aktualności i dołączenia do nas w tej artystycznej podróży. BWA EUROPA 2025 to czas dla sztuki, dialogu i wspólnej kreatywności.

Aktualne informacje można znaleźć na stronie Festiwalu: <https://bwa-europa.uken.krakow.pl>

Zachęcamy również do śledzenia nas na Facebooku Wydziału Sztuki UKEN w Krakowie oraz na Instagramie Kordegardy. Galeria Narodowego Centrum Kultury @kordegarda.galerianck_official.

Galerie tworzące BWA Europa 2025:

- Biuro Wystaw Artystycznych w Krośnie
- Biuro Wystaw Artystycznych w Ostrowcu Świętokrzyskim
- Biuro Wystaw Artystycznych w Tarnowie
- Biuro Wystaw Artystycznych Galeria Zamojska
- BWA Wrocław Galerie Sztuki Współczesnej
- Centrum Sztuki Galeria EL w Elblągu
- Centrum Sztuki Współczesnej ŁAŹNIA w Gdańsku
- Galeria Arsenał w Białymstoku
- Biuro Wystaw Artystycznych w Kielcach
- Galeria Bielska BWA
- Gdańska Galeria Miejska
- Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy
- Galeria Sztuki MOK w Dębicy
- Galeria Sztuki w Legnicy
- Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Katowicach
- Galeria Sztuki Współczesnej we Włocławku
- Galeria Sztuki Współczesnej w Ostrowie Wielkopolskim
- Galeria Sztuki Współczesnej w Opolu
- Galeria Sztuki Współczesnej w Przemyśle
- Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku
- Miejski Ośrodek Sztuki Gorzów Wielkopolski
- Wałbrzyska Galeria Sztuki BWA

Festiwal BWA Europa jest organizowany i współfinansowanym przez Narodowe Centrum Kultury i Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w ramach obchodów Polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej

Zespół projektowy Festiwalu BWA Europa:

- Kurator Festiwalu BWA Europa - Łukasz Murzyn
- Wsparcie kuratorskie/ koordynator Festiwalu ze strony Uniwersytetu UKEN - Krzysztof Marchlak
- Koordynacja Festiwalu ze strony Narodowego Centrum Kultury - Karolina Bednarczyk oraz zespół Działu Edukacji Kulturalnej NCK
- Oprawa graficzna Festiwalu i promocja - Anna Zabdyrska
- Social Media i komunikacja medialna - Sebastian Bożek

youtube.com

"SZ ON SZUM" 21.03 - 04.05.2025, Ada Kobusiewicz, Christian F. Schiller

O projekcie - BWA EUROPA – idea

Zachęcamy do śledzenia Festiwalu BWA Europa, cyklu wydarzeń kulturalnych łączących perspektywę lokalną z wymiarem międzynarodowym. Będzie to seria spotkań artystów europejskich z odbiorcami sztuki w 22 różnych ośrodkach na terenie całej Polski. Festiwal obejmuje wystawy, wydarzenia artystyczne i spotkania dyskusyjne, poruszające najistotniejsze tematy współczesnej cywilizacji i kultury. BWA Europa wspiera priorytety polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Przygotowane wydarzenia poprzez sztukę i dialog społeczny mają sprzyjać budowaniu międzynarodowego zrozumienia i poparcia dla modernizacji wspólnoty europejskiej w wymiarze bezpieczeństwa, gospodarczym, obiegu informacji czy zabezpieczenia socjalnego. Wśród poruszanych kwestii znajdują się też zagadnienia związane z wpływem czwartej rewolucji przemysłowej, w tym sztucznej inteligencji oraz nowych narzędzi komunikacji na naszą codzienność, zagadnienia konfliktów zbrojnych, takich jak wojna na Ukrainie, zmian klimatycznych czy nierówności ekonomicznych i migracji. W agendzie wydarzeń nie zabraknie tematów związanych z zabezpieczeniem praw mniejszych społeczności oraz ochroną różnorodności kultur lokalnych. Wiele wydarzeń skupi się na poszukiwaniu sposobów pobudzania wspólnotowej kreatywności, wzmacnianiu społeczeństwa obywatelskiego, szukaniu rozwiązań eliminujących zagrażające nam współcześnie deficyty demokratycznej reprezentacji oraz na metodach przeciwdziałania dezinformacji.

Wierzimy, że instytucje kultury mogą i powinny odgrywać ważną rolę w kreowaniu pozytywnych relacji społecznych a sztuka jest jednym z naturalnych sposobów poszukiwania wiedzy o nas samych i projektowania jak najlepszej przyszłości. Jednak mimo poważnej agendy, festiwal ma się stać przede wszystkim okazją do wielu miłych spotkań z niezwykłymi ludźmi i przestrzenią inspirujących przeżyć artystycznych. Zapraszamy do uczestnictwa w wydarzeniach Festiwalu BWA Europa. Do zobaczenia!

Róża Hałun

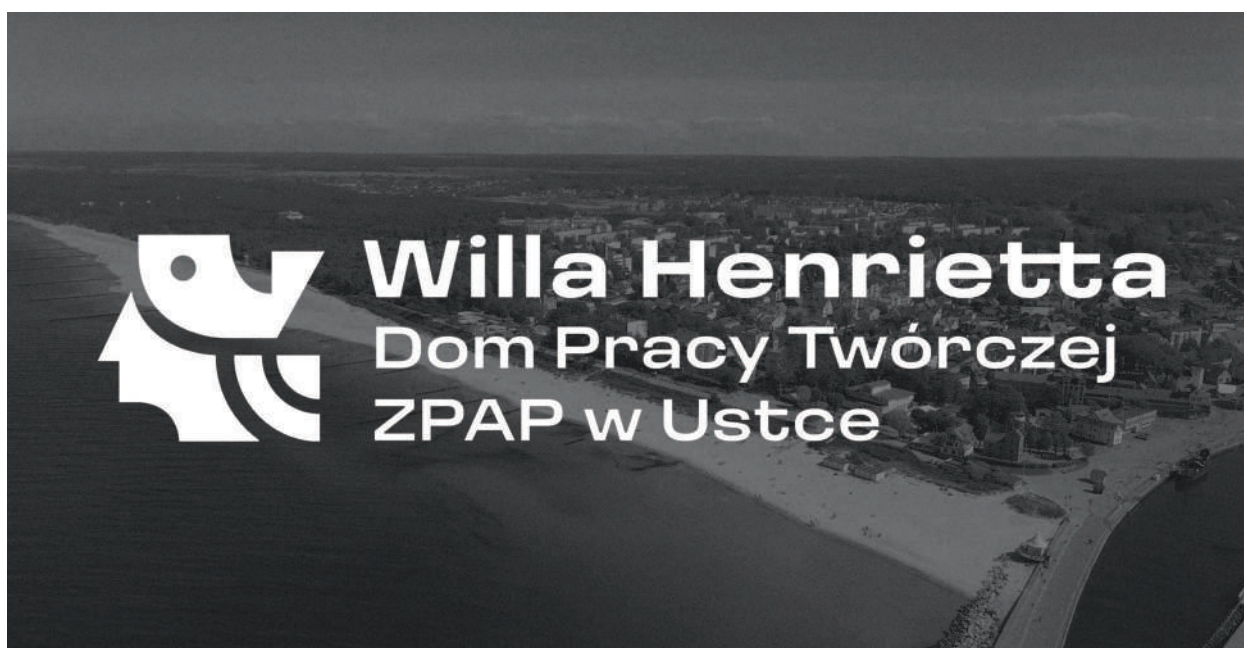
Laureatka Nagrody ZG ZPAP

Róża Hałun

projektantka graficzna, specjalistka w zakresie komunikacji wizualnej. Obecnie studentka Wydziału Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie kontynuuje kierunek rozpoczęty podczas studiów licencjackich na Akademii Tarnowskiej na specjalizacji Komunikacja Wizualna.

Projektuje identyfikacje wizualne, layouty publikacji, responsywne strony internetowe oraz materiały promocyjne i informacyjne. Zajmuje się również animacją. Szczególną przyjemność sprawia jej praca nad tekstem i składem książek.

Identyfikacja wizualna Domu Pracy Twórczej ZPAP w Ustce

Projekt studencki powstał na Wydziale Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, pod opieką dr hab. Barbary Widłak oraz mgr Agnieszki Juchy-Kasperczyk, obejmował stworzenie identyfikacji wizualnej dla Domu Pracy Twórczej ZPAP, mieszczącego się w zabytkowym budynku Willi Henrietty w Ustce.

Założeniem było opracowanie prostej, czytelnej identyfikacji oraz sygnetu, który poprzez swoje elementy nawiązywałby do charakteru miejsca. Kluczową inspiracją dla warstwy wizualnej stały się detale architektoniczne wnętrza oraz archiwalne fotografie, które wprowadziły do projektu nutę nostalgii i odniesień do historii obiektu.

Efektom pracy jest projekt sygnetu oraz zestaw materiałów promocyjnych i informacyjnych, w tym: papeteria firmowa, wizytówki, wzór plakatu oraz wybrane elementy systemu informacji wizualnej.

Projekt otrzymał I nagrodę w konkursie na nową identyfikację wizualną Domu Pracy Twórczej ZPAP w Ustce i zostanie wdrożony do użytku.

tu jesteśmy! | 54.58757,16.86305

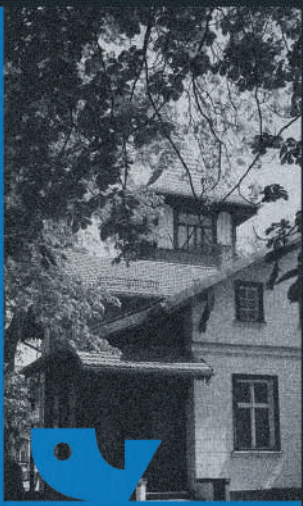
ul. Chopina 8 | 76-270 Ustka
(22) 621 01 37 | biuro@zpap.pl
532 494 556 | plastyk.ustka@gmail.com

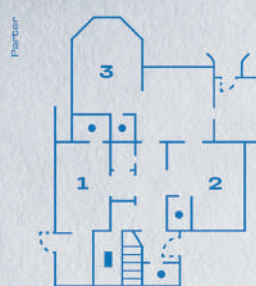

Więcej na www.zpap.pl

Aktualny serwis oraz szczegółowe informacje

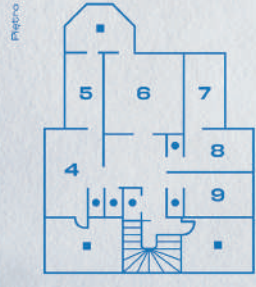
Willa Henrietta
historia obiektu

Parter

Piętro

Ośrodek składa się z dwóch zabytkowych budynków z XIX wieku, wili literackiej i wozowni, po wojnie przystosowanej do potrzeb noclegowych. Willa należała do berlińskiego armatora statków i od samego początku służyła jako miejsce letniego odpoczynku. We wnętrzach zachowały się unikatowe elementy wyposażenia sali reprezentacyjnej, jak meble, boazeria, w pozostałych pomieszczeniach zachowały się zabytkowe piece i kominki. Budynek wpisano się do Rejestru Zabytków.

W odległości około 1 km od budynku znajduje się Promenada Nadmorska – malowniczy ciąg spacerowy wzdłuż plaży, wybudowany na wydymach w 1875 roku. Spacerując promenadą, można podziwiać widoki na morze, zakupić pamiątki w lokalnych sklepach oraz skorzystać z licznych kawiarni i restauracji.

W odległości około 1,5 km od budynku znajduje się Latarnia Morska, użytkowana po wojennej stronie jako przystanek, a ulica rzeki Skłapi do morza. To interesujący obiekt architektoniczny, który warto uwzględnić podczas zwiedzania Ustki.

1-9 pokój gościnny
● łazienka
■ kuchnia
■ taras

Willa Henrietta
Dom Pracy Twórczej
ZPAP w Ustce

Szanowny Pan
Adam Nowak
Wiceprezes ds. Organizacyjnych

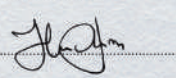
Z ogromną radością informuję, że wyrażamy pełną zgodę na zorganizowanie wystawy poplenerowej w Domu Pracy Twórczej. Uważamy, że możliwość zaprezentowania owoców pracy uczestników pleneru artystycznego w przestrzeniach Państwa instytucji jest znakomitą okazją do promowania twórczości oraz integracji środowiska artystycznego z szerszą publicznością.

Dom Pracy Twórczej, jako miejsce o wieloletniej tradycji wspierania artystów, jest idealnym miejscem do organizacji tak prestiżowego wydarzenia. Planujemy, aby wystawa odbyła się w terminie 12-14 września 2025 i obejmowała różnicowane dzieła powstałe w trakcie pleneru. Wśród nich znajdują się prace malarskie, rysunki, grafiki oraz fotografie, które w sposób wyjątkowy ukazują talenty i kreatywność uczestników.

Zależy nam, aby wystawa była dostępna dla szerokiej publiczności, co przyczyni się do popularyzacji sztuki i promocji twórczości osób zaangażowanych w projekt. Chcielibyśmy również, aby to wydarzenie stało się okazją do nawiązania dialogu pomiędzy artystami a miłośnikami sztuki, a także do wymiany doświadczeń oraz inspiracji.

Prosimy o potwierdzenie możliwości realizacji przedsięwzięcia w zaproponowanym terminie. Bylibyśmy również wdzięczni za wskazanie wszelkich dodatkowych wymagań organizacyjnych lub sugestii dotyczących aranżacji przestrzeni wystawowej.

Ustka 13.01.2025

Janina Kowalska
Koordynator ds. Promocji

ul. Chopina 8
76-270 Ustka
zpap.pl

+48 12 345 67 89
zpap.dpt@ustka.pl

Willa Henrietta
Dom Pracy Twórczej
ZPAP w Ustce

Janina Kowalska
Koordynator ds. Promocji

+48 22 123 45 67
janina.kowalska@zpap.pl

ul. Szuki 12, 00-123 Warszawa
www.zpap.pl

Willa Henrietta
Dom Pracy Twórczej
ZPAP w Ustce

Maria Nowak-Wiśniewska
Specjalista ds. Organizacyjnych

+48 22 687 65 43
anna.nowak-wisniewska@zpap.pl

ul. Szuki 12, 00-123 Warszawa
www.zpap.pl

Willa Henrietta
Dom Pracy Twórczej
ZPAP w Ustce

Zofia Kubicka
Opiekunka obiektu

+48 532 494 556
plastyk.ustka@gmail.com

ul. Chopina 8, 76-270 Ustka
www.zpap.pl

Okręg Bielsko-Bialski

Nowości

**Wystawa Artystek przyjętych w 2024 roku
do Okręgu Bielsko-Bialskiego
Galeria PPP, 03-24.01.2025 r.**

malarstwo
grafika

Związek Polskich
Artystów
Plastyków
Bielsko-Biała
Rynek 27

Magdalena Kapela
Jolanta Kozłowska
Elżbieta Kuraj
Joanna Szafranko-Marczyńska
Natalia Szymonik

WYSTAWA
3-24 stycznia 2025
Bielsko - Biała
Rynek 27 1 piętro
galeria czynna
od poniedziałku do piątku
w godzinach 12-16
telefon 602 323 345

Reportaż z wystawy i rozmowa z autorkami
na stronach:
www.zpap.bielsko.pl,
www.ms.bielsko-biala.pl,
www.pelnakultura.info
na facebooku ZPAP Okręg Bielsko-Biała
e-mail: zpapbielsko@gmail.com

nowość

Rok 2025 Galeria PPP zainaugurowała wystawą Artystek, które dołączyły do ZPAP Okręg Bielsko-Biała w ubiegłym roku

Swoje prace zaprezentowały:
**Magdalena Kapela, Jolanta Kozłowska,
Elżbieta Kuraj, Joanna Szafranko-
Marczyńska i Natalia Szymonik.**

Elżbieta Kuraj

Magdalena Kapela

Joanna Szafranko-Marczyńska

Jolanta Kozłowska

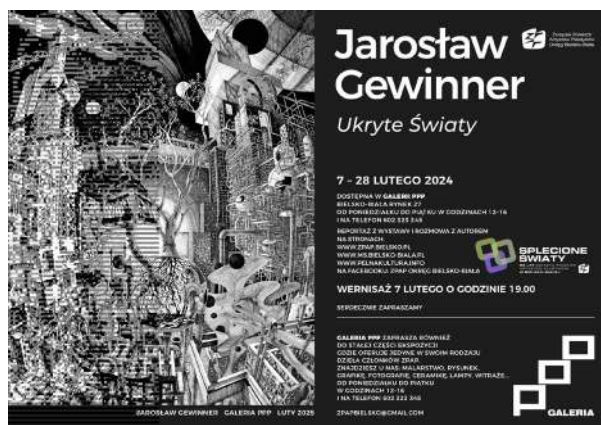
Natalia Szymonik

Materiały ZO ZPAP Bielsko - Biała

Jarosław Gewinner - Ukryte Światy
Galeria PPP, 07-28.02.2025 r.

kiem prof. Józefa Knopka (2003), natomiast tytuł magistra sztuki w pracowni malarstwa prof. Lecha Kołodziejczyka (2006). Należy do ZPAP Okręg Bielsko-Biała od 2020 roku. Jego artystycznymi mediami są malarstwo olejne i akrylowe oraz rysunek tuszem, w których podejmuje tematykę surrealistyczną wzbogaconą o elementy abstrakcji.

Okręg Bielsko-Bialski

Rzeczy stare i nowe

Księgi mądrościowe i nowe wspaniałe światy
Galeria PPP, 07-28.03.2025 r.

„Warto dostrzec znaczenie refleksji nad życiem i dorobkiem wcześniejszych pokoleń.

Biblia jest jednym z ponadczasowych nośników idei, które mogą inspirować także współczesnych twórców”.

Kurator wystawy - Piotr Czadankiewicz

Agata Tomiczek-Wołonciej

Barbara Maria Żak

Elżbieta Pietruczuk

Elżbieta Kuraj

Izabela Krużlak

Mateusz Taranowski

Joanna Kaldan

Piotr Wiśła

Piotr Czadankiewicz

Materiały ZO ZPAP Bielsko - Biała

Okręg Bielsko-Bialski

Elżbieta Kuraj - SMALT sztuka ognia

Wystawa emalii artystycznej
Galeria PPP, 04-25.04.2025 r.

Elżbieta Kuraj

Smalt - sztuka ognia

Emalia jest tradycyjną techniką artystyczną znaną od starożytności, technologicznie jest szkliwem wypalonym w temperaturze ok. 800 st. C na powierzchni blachy miedzianej lub stalowej. Współczesne emalierstwo ma zastosowanie w przemyśle, rozwija się również w architekturze, wzornictwie, jubilerstwie, a także stanowi autonomiczną formę wypowiedzi artystycznej. Jej forma malarska, tzw. limuzyńska, jest uprawiana przez twórców we Francji oraz w takich krajach europejskich jak Holandia, Anglia, Niemcy, Czechy, Węgry i Słowacja. Technologia emalii pozwala na wielokrotne nakładanie warstw, rysowanie, stosowanie szablonów, metody sitodruku i innych zabiegów nadających dziełom niepowtarzalny autorski charakter. W Polsce technika emalii jest przywracana i adaptowana do sztuki współczesnej za sprawą nielicznej grupy artystów współpracujących z ośrodkami na Słowacji, albo tak jak malarze z Instytutu Sztuk Plastycznych w Cieszynie z czeską pracownią smaltu DUS od 2010 roku we Frydlancie nad Ostrawicą, aktualnie we Frydku-Mistku.

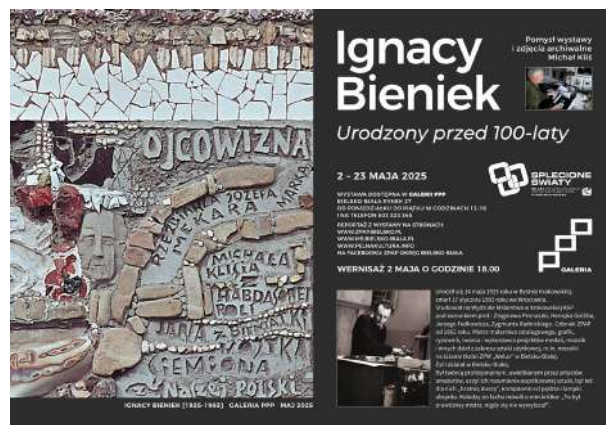
Materiały ZO ZPAP Bielsko - Biała

Okręg Bielsko-Bialski

Ignacy Bieniek

Urodzony przed 100-laty

Galeria PPP, 02-23.05.2025 r.

Ignacy Bieniek - Urodził się 14 maja 1925 roku w Bystrej Krakowskiej, zmarł 17 stycznia 1993 roku we Wrocławiu. Studiował na Wydziale Malarstwa w krakowskiej ASP pod kierunkiem prof.: Zbigniewa Pronaszki, Henryka Gotliba, Jerzego Fedkowicza, Zygmunta Radnickiego. Członek ZPAP od 1952 roku. Mistrz malarstwa sztalugowego, grafik, rysownik, twórca i wykonawca projektów medali, mozaik i innych dzieł z zakresu sztuki użytkowej, m.in. mozaiki na ścianie tkalni ZPW „Welux” w Bielsku-Białej. Żył i działał w Bielsku-Białej. Był twórcą profesjonalnym, uwielbianym przez artystów amatorów, uczył ich rozumienia współczesnej sztuki, był też dla nich „bratnią duszą”, kompanem od pędzla i lampki absyntu. Koledzy po fachu mówili o nim krótko: „To był prawdziwy mistrz, nigdy się nie wywyższał”.

Okręg Bielsko-Bialski

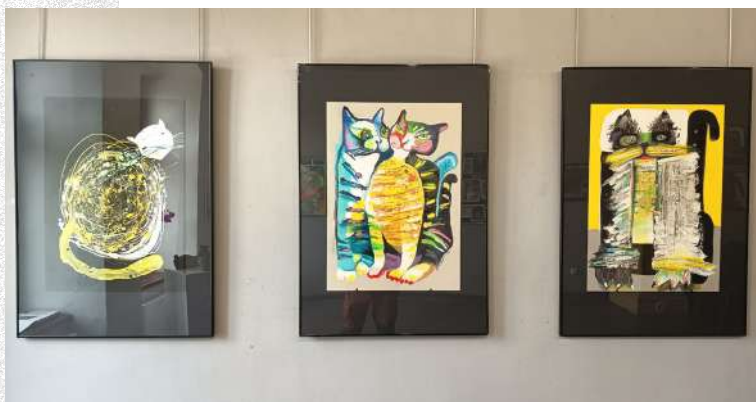
Barbara Maria Żak - „Słodziaki?”

Galeria PPP, 06-27.06.2025 r.

Barbara Maria Żak

Urodziła się w Ustroniu, 21 listopada 1955 roku. Malarstwo, grafikę i rzeźbę studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Dyplom z zakresu malarstwa (1980 rok) uzyskała pod kierunkiem profesora Konrada Jarodzkiego.

Po ukończeniu studiów współpracowała z Teatrem Lalek „Baniałuka” w Bielsku-Białej. Prace artystki znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowym w Nowym Sączu, Muzeum Śląskim w Katowicach oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Obecnie zajmuję się malarstwem oraz ceramiką unikatową. Należy do ZPAP Okręg Bielsko-Biała od 1981 roku.

Okręg Częstochowski

50. Ogólnopolski Plener Malarski JURAJSKA JESIEŃ

23/01 – 09/02 /2025

MG S MIEJSKA GALERIA SZTUKI W CZĘSTOCHOWIE

Jurajska Jesień

50. Ogólnopolski Plener Malarski

W pierwszych tygodniach września 1975 roku szesnastu artystów plastyków uczestniczyło w I Plenerze Jurajskim zorganizowanym przez Zarząd Oddziału Katowickiego ZPAP w Częstochowie. Plener odbywał się w Żarkach i Janowie, a komisarzami pleneru byli Adela Wiśniewska i Henryk Kmiec. Dekadę później - we wstępie katalogu towarzyszącego wystawie poplenerowej 10. Ogólnopolskiego Pleneru Malarskiego Jurajska Jesień, komisarz Elżbieta Leddecka wspomina: „Rozjeżdżamy się po plenerze do domów - bogatsi. Bogatsi w przeżycia, bogatsi, bo ktoś odkrył przed nami swoją duszę, bo odkryliśmy ją sami, bo coś pozwoliło ją odkryć. Bo plener to nie tylko malowanie, szkicowanie; to ludzie, to atmosfera, którą sami wytwarzamy.” Po pięćdziesięciu latach Żarki znów gościły artystów Pleneru Jurajska Jesień, a przewodnikiem dbającym o plenerowiczów był wiceprezes Okręgu Częstochowskiego ZPAP Tomasz Andrzej Man. Rok wcześniej, we wstępie do katalogu 49. Jurajskiej Jesieni, Man pisał: „Ten magiczny świat od lat nas inspiruje i skłania do zapisywania wrażeń w naszej twórczości”, jednocześnie wyrażając obawy: „Czy ma sens kolejna wystawa środowiskowa, której towarzyszy publikacja mająca służyć tylko dla podkreślenia własnego ego? Bo idea pleneru w istocie spełnia się przy wspólnej pracy twórczej.” Pomimo swoich wątpliwości Tomasz Man podsumował: „[...] jednak wierzę, że środowisko da radę.”

Dzisiaj, w imieniu zarządu ZPAP Okręgu Częstochowskiego, z radością przekazuję w Państwa ręce jubileuszowy katalog towarzyszący wystawie 50. Ogólnopolskiego Pleneru Malarskiego Jurajska Jesień. Cieszę się, że tak wielu znakomitych artystów zgodziło się wziąć w niej udział. Serdecznie dziękuję wszystkim tym, którzy byli zaangażowani w przygotowania tego wydarzenia, dzięki którym możemy kontynuować tradycję jurajskich plenerów. Szczególnie chciałbym podziękować Dyrektor Miejskiej Galerii Sztuki Pani Annie Paleczek-Szumlas, która od lat wspiera Związek Polskich Artystów Plastyków. Zawsze możemy liczyć na pomoc Starostwa Powiatowego w Częstochowie, które wspiera naszą jurajską tradycję. Dziękuję Zarządowi Głównemu ZPAP i Pani Prezes Urszuli Świącieckiej oraz Redakcji Ars Forum za wsparcie i motywację do dalszej pracy. Za każdym razem byli z nami również Radio Fiat i Telewizja Orion. Dziękuję wszystkim Artystom, którzy aktywnie biorą udział w plenerach i wystawach. Dziękuję wspaniałej publiczności, na którą zawsze możemy liczyć. Dziękuję wszystkim tym, dzięki którym Plener Jurajska Jesień nieprzerwanie trwa.

Krzysztof Kamil Malewicz

Prezes ZPAP Okręgu Częstochowskiego

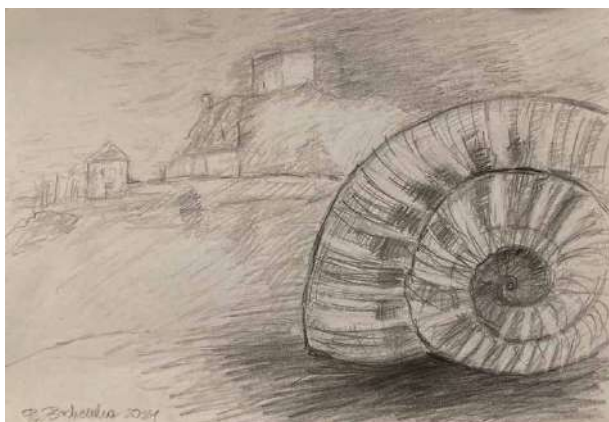
Okręg Częstochowski

Romualda Anioł-Lubas, „Narodziny”, akryl, płótno, dyptyk 2x80x100 cm, 2023 r.

Halina Bartelak, SCENA POLOWANIA z traktatu łowieckiego LIVRE DE CHASSE z końca XIV wieku. Odtworzona w technice historycznej: pigmenty, spoiwo białkowe, złoto 23 $\frac{3}{4}$ c, 34x23cm.

Paulina Bocheńska, „Jura”, rysunek, papier 20x30cm, 2024 r.

Dawid Adam Bocheński, „Jurajskie Reminiscencje”, akryl, płyta, 70x100cm, 2024 r.

Jurajska Jesień 50. Ogólnopolski Plener Malarski

Małgorzata Bryndza, „Światło i cień”, olej, płótno, 100x100cm.

Krzysztof Cechowicz, „Mstów”, olej, akryl, 68x79cm, 2025 r.

Elżbieta Chodorowska, „Struktury jurajskiej flory”, tkanina artystyczna, 40x40cm, 2024 r.

Urszula Chodorowska, „Tajemnicza Jura”, druk na tkaninie, 100x80cm, 2024 r.

Okręg Częstochowski

Jurajska Jesień 50. Ogólnopolski Plener Malarski

Rafał Kostrzewa Cierpień, „Drzwi do zamków”, rysunek i kaligrafia na starych XIX-wiecznych drzwiach, 172x92cm, 2024 r.

Aleksander Czank, „A -105 Przyjaciółki IV”, akryl, płótno, 78x98cm, 2022 r.

Joanna Garasińska, „Skąły na Jurze”, pastel tłusta, karton, 30x43 cm

Anna Gorejowska, „Kropla jurajskiego morza II”, olej, płyta, 46x60cm

Jerzy Klimczak, „Na Jurze”, olej, płótno, 60x80cm

Małgorzata Gorzecka, z cyklu „Warta rzeka Jurajska. Obrazek 1-szy”, pastel tłusta, karton, 18x18cm

Aleksandra Kotarska, „Pustkowie”, olej, płótno, 70x50cm

Ewa Kozłowska, od lewej: „Drzewa poranne”, grafika cyfrowa, 40x30cm; „Drzewa wieczorne”, grafika cyfrowa, 40x30cm.

Aleksandra Kowalska, „Kompozycja V”, technika mieszana, papier, 35x48cm

Maksymilian Kreutz Majewski, „Jura”, rzeźba, 100x72x16 cm

Roma Krysiak, Bez tytułu, technika mieszana, płótno, 100x80cm

Okręg Częstochowski

Jurajska Jesień 50. Ogólnopolski Plener Malarski

Altea Milada Leszczyńska, „Jurajska Jesień I”, technika własna, płótno, 80x80cm, 2024 r.

Elżbieta Ledecka, od lewej: „Bobolice”, technika mieszana, płótno, 100x80cm; „Jura jesień w Biskupicach” akryl, płótno, 100x80cm; „Mirów”, akryl, płótno, 80x70cm.

Lech Ledecki, od lewej: „Lot w czasie”, olej, płótno, 100x80cm; „Spacer jesieni”, olej, płótno, 100x80cm; „Efemeryda”, olej, płótno, 100x80cm.

Jolanta Madej, „Jurajska Kraina”, olej, płótno, 80x80cm

Krzysztof Kamil Malewicz, „Tam gdzie one są”, olej, płótno, 80x100cm.

Agnieszka Mitura-Bagińska, „Ostaniec kolekcjonerski mały”, technika własna/kompilacja - drewno, żywica, epoksydowa, kamień, metal, 32x20x14cm

Tomasz Andrzej Man, od lewej: „Twoja wola”, akryl, płótno, 40x40cm; „Zaorana”, akryl, płótno, 40x40cm.

Justyna Olszewska-Budzik, „Rozświetlona polana”, olej, płótno, 60x60cm, 2024 r.

Materiały ZO ZPAP Częstochowa

Okręg Częstochowski

Jurajska Jesień 50. Ogólnopolski Plener Malarski

Ewa Piwowarska,
Bez tytułu, olej, płótno,
120x60cm

Jerzy Piwowarski,
„Kirkut w Częstochowie”, fotografia
cyfrowa, 66x100cm

Władysław Ratusiński,
„Za łąką lasy ciemniały dalekie”, pej-
zaż z Żarek, akryl, płyta 70x100cm

Anna Przewłocka,
„Reminiscencje Jury”, olej,
płótno, 60x80cm, 2024 r.

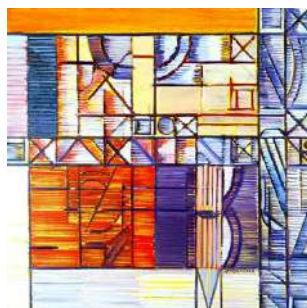
Magdalena Roszak, „Jurajska Jesień '50”, technika własna,
plexiglas, 80x80x10cm

Cezary Sowa, „Ściana”,
akryl, płótno, 100x80cm

Joanna Stępień,
„Jura w złocie jesieni”,
akryl, płótno, 80x80cm

Olga Stanisławska, Dyptyk: „Struny I”, „Struny II”,
olej, płótno, 80x160cm, 2024 r.

Jacek Sztuka, „Struktury jury”, szkic, olej, płótno, 50x120cm, 2024 r.

Rafał Narcyz Stępiński,
„Wieczorny romans”, akryl, płótno,
80x100cm

Krystyna Sz wajkowska, „Matka Boska Zrębicka 2”,
akryl, płótno, 50x40cm, 2024 r.

Barbara Szyc,
„Obrazy mijającego świata”, dom z Ojcowa,
tusz, papier, 50x70cm

Okręg Częstochowski

Jurajska Jesień 50. Ogólnopolski Plener Malarski

Stanisław Marek Śledziński, „Jesienna Pani na Jurze”, akryl, płótno, 100x80cm

Natalia Talarek-Oswald, „Zanim opadną liście”, akwarela, pastel, płyta, 46x34cm

Teresa Tarach-Ryczko, „Jurajskie trio”, olej, płótno, 100x70cm

Grażyna Tarkowska, „Jej koloryt”, akryl, płótno, 60x55cm

Michał Walczak, „Stajnia Białe Borek w Biskupicach, rysunek 13”, rysunek, pastel, papier, 13x20cm, 2024 r.

Anna Wawrykiewicz-Żakowicz, „Trwanie”, fotografia cyfrowa, 40x30cm, 2024 r.

Aleksander Żakowicz, „Z cyklu Poszukiwanie form antropo i zoomorficznych”, autoportret, fotografia cyfrowa, 40x30 cm, 2024 r.

Jadwiga Wosik, „Błysk Kryształu”, gobelin, 140x53cm

Okręg Gdański

Leszek Żurek

**„Szuflada... i martwe natury”,
Galeria ZPAP Dom Liter, 04-26.01.2025 r.**

wystawa fotografii
LESZEK ŻUREK
szuflada... i martwe natury

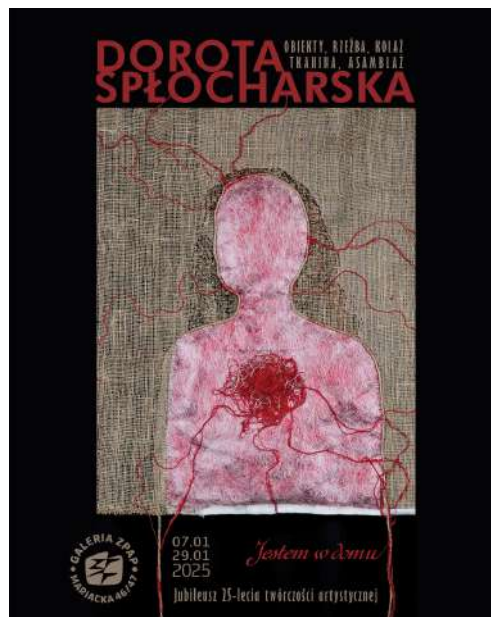
Galeria ZPAP DOM LITER przy ulicy Piwnej 67/68 w Gdańsku
4.01. - 26.01.2025 r. w godz. 13 - 17
/ w poniedziałek zamknięte /

Leszek Żurek

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku oraz Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w dziedzinie fotografii. Wykładowca fotografii i psychofizjologii widzenia na Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Gdańsku. Autor fotografii do dwóch publikacji albumowych „Paradissus Marie” oraz „Kościół Mariacki w Żukowie” oraz fotografii do kilku-nastu pozycji książkowych i katalogów Muzeum Miasta Gdyni (m.in. „Gdynia Dzieło Otwarte”, „Zbigniew Horbowy”, „Marek Cecuła”, „Barbara Hoff”, „Andrzej Strumiłło. Ilustracje”, „Szkło metal detal”, „Niepoznana. Gdynia i okolice do XII wieku”). Od ponad dwudziestu lat czynny zawodowo jako fotograf reklamowy. Twórca wielu wystaw indywidualnych i uczestnik zbiorowych. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków.

Dorota Spłocharska - Jestem w domu
Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej,
07-29.01.2025 r.

Dorota Spłocharska

Artystka świętowała jubileusz 25-lecia pracy twórczej. Była to wystawa bardzo osobista i intymna. Dorota Spłocharska zebrała i przedstawiła prace z ostatnich pięciu lat. Wykorzystała w nich tkaniny i przedmioty pochodzące z domu, od osób z rodziny, rzeczy użytkowe, które opowiadają swoją historię, przywołują wspomnienia, noszą na sobie ślady emocji. Wszystkie prace wykonała w zaciszu domu, głównie techniką haftowania i zszywania.

Autor fotografii - Erazm Wojciech Felcyn

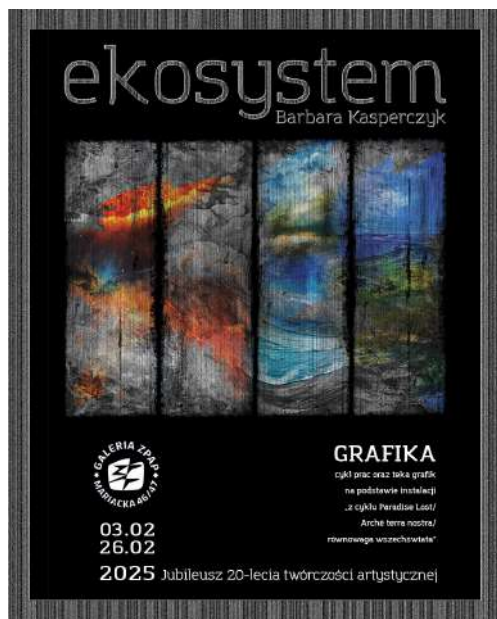
Autorka fotografii - Ela Ścibor

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

Barbara Kasperczyk-Gorlak - Ekosystem
Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej,
03-26.02.2025 r.

Barbara Kasperczyk-Gorlak

Ekosystem - wystawa z okazji 20-lecia pracy twórczej. Na wystawie artystka zaprezentowała cykl oraz tekę grafik na podstawie instalacji z cyklu Paradise Lost - Arché terra nostra - równowaga wszechświata. Były to prace wykonane w technice własnej mieszanej - sucha igła, akwaforta, miękki werniks, ekosolwent.

Autorka fotografii - Ela Ścibor

Wystawa prac studentów Wydziału Sztuki Nowych Mediów
Galeria ZPAP Dom Liter, 01-23.02.2025 r.

Wydział Sztuki Nowych Mediów **kierunek Grafika**
Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych filia w Gdańsku

Galeria ZPAP DOM LITER przy ulicy Piwnej 67/68 w Gdańsku
1.02. - 23.02.2025 r. w godz. od 13 - 17
/ w poniedziałki galeria zamknięta /

Na wystawie znalazły się prace studentek i studentów kierunku Grafika na Wydziale Sztuki Nowych Mediów w Gdańsku, które powstały w różnych pracowniach. Dzięki temu kilkadziesiąt zebranych prac prezentuje szeroki wachlarz stylów i technik. Kuratorem wystawy jest Piotr Kowalski.
Uczestnicy wystawy: Agata Frankiewicz, Aleksandra Dworak, Aleksandra Katyńska, Iryna Kraucheni, Klaudia Borysiewicz, Klaudia Ptak, Klara Wiśniewska, Maciej Świat, Maja Trocha, Maksymilian Kacperski, Malwina Piękoś, Małgorzata Chilicka, Nadja Pacyna, Olga Kochanowska, Ulyana Sukhanitskaya, Viktoriya Piltsevich, Yanina Harayeuskaya, Zuzanna Puszkarcz, Paweł Królik, Antoni Marek, Patryk Wyszyński, Vanessa Soćko, Tatiana Kovalchuk, Ekaterina Grigorenko, Barbara Marszałek, Agnieszka Magda, Vladyslava Svatko, Daria Filipowicz, Bartosz Ignaciuk, Aleksandra Załęska, Seweryn Ciszewski, Maria Lis, Helena Baranowska, Polina Bekerska, Zofia Jaworowska, Martyna Jodłowska, Karyna Dema, Agnieszka Urbańska, Wiktoria Zieziula

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

DEBIUTY

Wystawa zbiorowa nowych członków Okręgu Gdańskiego, Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej, 03-26.03.2025 r.

GALERIA ZPAP
ul. Mariacka 80/82

03.03
26.03
2025

wystawa nowych członków
OKRĘGU GDAŃSKIEGO ZPAP

Debiuty

Joanna Bentkowska-Hlebowicz	Dorota Sikorska
Monika Błaszowska	Kamila Sikorska
Karolina Jastrzębska	Rafał Stryjecki
Ewa Malijewska	Marta Tomaszewska-Bartnicka
Dorota Markowska	Magdalena Tużnik
Agnieszka Michalczyk	Anna Wilska
Janusz Nazar	Dominika Wiltos
Daga Siemieniewicz	Renata Zimnicka-Prabucka

„Debiuty” to wystawa zbiorowa nowych członków naszego Okręgu, w której udział wzięli: *Monika Błaszowska, Anna Wilska, Magdalena Tużnik, Ewa Malijewska, Janusz Nazar, Rafał Stryjecki, Dominika Wiltos, Agnieszka Michalczyk, Kamila Sikorska, Dorota Markowska, Daga Siemieniewicz, Renata Zimnicka-Prabucka, Joanna Bentkowska-Hlebowicz, Karolina Jastrzębska, Marta Tomaszewska-Bartnicka*

Wernisaż Debiuty, od lewej: Grażyna Tomaszewska-Sobko, Bartłomiej Błażejowski

Autorka fotografii - Sylwia Formella

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

8 Babskie pisanie

Galeria ZPAP Dom Liter, 08-30.03.2025 r.

2 babskie pisanie
edycja
osiem wspaniale kaligrafujących Pań

Aleksandra Ćwikowska · Barbara Galińska
Wiola Kaczmarek-Rudnik · Anna Malesińska
Arieta Strzeszewska · Agnieszka Węgrowa
Barbara Wilińska · Joanna Zakrzewska

JEDYNA W SWOIM RODZAJU WYSTAWA KALIGRAFII
Galeria ZPAP DOM LITER przy ulicy Piwnej 67/68 w Gdańsku
8.03. - 30.03.2025 r. w godz. 13 - 17
/ w poniedziałek zamknięte /

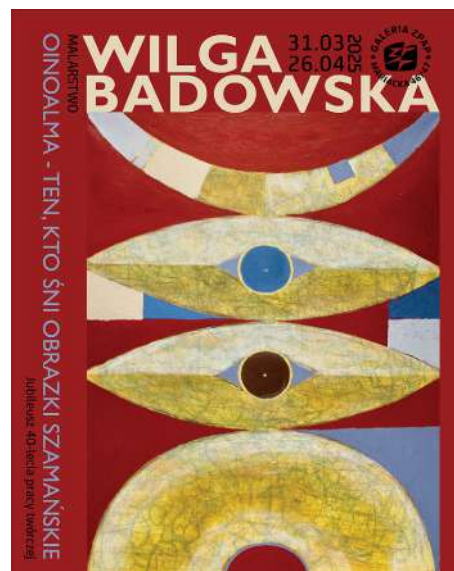

Wernisaż Wystawy fot. Asia i Miłosz Ryćko-Bożeńscy

Jedyna w swoim rodzaju wystawa zbiorowa, prezentująca sztukę kaligrafii w wykonaniu ośmiu wspaniale kaligrafujących Pań

Wilga Badowska - „OINOALMA-TEN, KTO ŚNI. Obrazki szamańskie”

Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej,
31.03-26.04.2025 r.

Jubileuszowa wystawa Wilgi Badowskiej pt. „OINOALMA-TEN, KTO ŚNI. Obrazki szamańskie” Artystka obchodziła 40-lecie pracy twórczej. Wilga Badowska od kilku lat wraca do technik tradycyjnych, czyli malarstwa na płótnie, mniej tradycyjnymi akrylami. Pociąga ją głównie abstrakcja, ale na tej wystawie postanowiła pokazać obrazy, które się wzięły ze snów, czasem snów na jawie niczym wizje szamańskie.

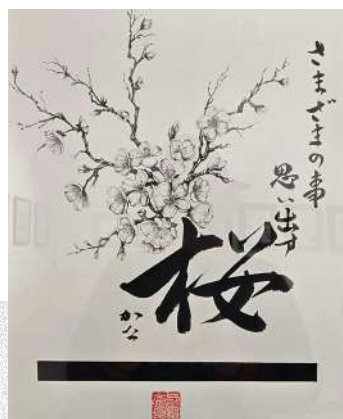
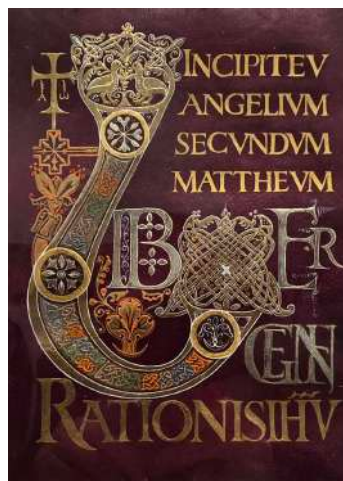
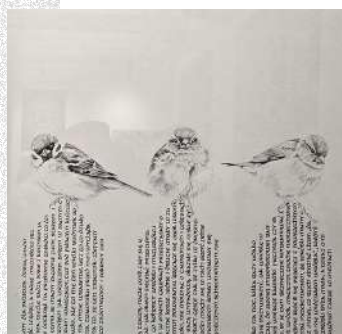

Wernisaż, od lewej: Grażyna Tomaszewska-Sobko, Wilga Badowska

Autorka fotografii - Ela Ścibor

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

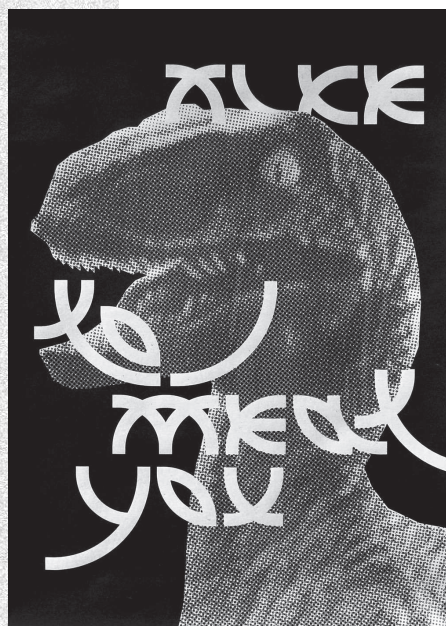
Okręg Gdański

Konrad Roche - Proces typograficzny,
Galeria ZPAP Dom Liter, 05-27.04.2025 r.

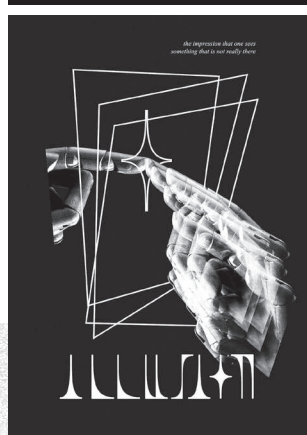

Galeria ZPAP DOM LITER przy ulicy Piwniej 67/68 w Gdańsku
5.04. - 27.04.2025 r. w godz. 13-17
/ w poniedziałek zamknięte /

Wystawa dotyczyła ewolucji projektowej Konrada Roche od lat studenckich po czasy teraźniejsze. Prace zostały dobrane tak, by widz mógł zauważyć zmiany jakie zaszły na przestrzeni lat - są to detale w wybieranej typografii, ułożenia elementów oraz doboru kolorystyki i form geometrycznych. Autor prostymi przekazami w każdym utworze stara się przekazać sedno sprawy i jednocześnie zaintrygować widza do głębszej analizy. Część prac dotyka spraw społecznych, w niektórych znajdziemy popkulturowe nawiązania lub zabawę formą samego języka. Zagłębiając się dalej zaczynamy dostrzegać szczegóły, a wraz z nimi ciekawe przekazy, a tym samym nietypową dobraną lub zaprojektowaną na potrzeby plakatu typografię. Autor bawi się literami - pokazuje jak prostą formą można zobrazować rozpoznawalny znak pisma. Aby przedstawić swoją pasję do typografii autor wybrał 151 znaków z dotychczas zaprojektowanych krojów. Autor przedstawia ich różnorodność poprzez ułożenie alfabetyczne od A do Z oraz od o do 9.

Zdjęcia prac z archiwum artysty

Krzysztof Izdebski „KrisKrus”
Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej,
28.04-21.05.2025 r.

Wystawą malarstwa świętowaliśmy 25-lecie jego twórczości artystycznej. Artysta jest znany jako wybitny pastelista. Obrazy tworzone tą techniką stanowiły większość z prac prezentowanych na wystawie. Były również dzieła malowane w technice olejnej. Kriz Cruz w malarstwie poszukuje piękna, także w uniwersalnym i transcendentnym znaczeniu.

Wernisaż wystawy, od lewej: Bartłomiej Błazejewski, Krzysztof Izdebski, Natalia Izdebska

Autorka fotografii - Ela Ścibor

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

Piotr Kowalski - Wspomnień czar
Galeria ZPAP Dom Liter, 03-25.05.2025 r.

Galeria ZPAP DOM LITER w Gdańsku przy ulicy Piwniej 67/68
03.05. - 25.05.2025 r.w godz. od 13 do 17
/ w poniedziałki galeria zamknięta /

Piotr Kowalski

Wspomnień czar to jubileuszowa wystawa Piotra Kowalskiego z okazji 55-lecia pracy twórczej. Artysta zajmuje się liternictwem i typografią, projektowaniem znaków graficznych firmowych, towarowych i okolicznościowych, projektowaniem systemów identyfikacji wizualnej, ilustracją, plakatem, fotografią, grafiką komputerową. Obecnie szczególny nacisk kładzie na doskonalenie warsztatu z kaligrafii.

Fotografie - Ela Ścibor, materiały ZO ZPAP Gdańsk

Kinga Zborowska - ZWIERZenia
Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej,
26.05-18.06.2025 r.

Kinga Zborowska

Kinga Zaborowska - malarka, projektantka wnętrz, która zaprezentowała u nas wystawę pt. **ZWIERZenia**.

Dla artystki tworzenie jest aktem wyjątkowym, sprawiającym ogromną przyjemność oraz umożliwiającym zatrzymanie rzeczywistości na płótnie lub papierze. Inspirują ją codzienne życie, zwykłe sytuacje oraz zdarzenia. Tematów poszukuje również w kadrach fotograficznych. Jej działanie artystyczne związane jest z tworzeniem portretów, w których artystka czerpie inspirację z twórczości Witkacego, ale interpretuje ją na swój, własny sposób tworząc swoją własną firmę portretową. Jej podejście można porównać do „malarki społecznej”, ponieważ angażuje innych ludzi, zachęcając ich do dzielenia się swoimi osobistymi fotografiami. Na ich podstawie artystka tworzy portrety, które stanowią centralny punkt tematycznych wystaw.

Luna i Anastasia kredka 50x70 cm

Coffee i Agnieszka olej 50x70 cm

Fotografie - Tomasz Iwański, archiwum Artystki

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

KADRA - wystawa zbiorowa władz Okręgu Gdańskiego ZPAP

Galeria ZPAP Dom Liter, 03.05-27.07.2025 r.

W wystawie udział wzięli:

**Marcin Bildziuk, Monika Błaszowska,
Adam Błażejowski, Bartłomiej Błażejowski,
Józef Izidor Dąbrowski, Mariusz Hoffman,
Iwona Jurkiewicz, Piotr Kowalski,
Tomasz Mering, Jarosław Sianko,
Grażyna Tomaszewska-Sobko**

Podczas wernisażu doceniona została wieloletnia praca twórcza Piotra Kowalskiego, który z rąk Pana Wojciecha Bonisławskiego przedstawiciela Marszałka Województwa Pomorskiego otrzymał Nagrodę Specjalną w dziedzinie kultury z okazji 55-lecia pracy twórczej za *niezwykłą dbałość o formę przekazu i mistrzowski kunszt warsztatu twórczego; z podziękowaniem za wieloletnią obecność i współtworzenie pomorskiego pejzażu kulturalnego.*

Marcin Bildziuk
Monika Błaszowska
Adam Błażejowski
Bartłomiej Błażejowski
Józef Izidor Dobrowolski
Mariusz Hoffman
Iwona Jurkiewicz
Piotr Kowalski
Tomasz Mering
Jarosław Sianko
Grażyna Tomaszewska

Galeria ZPAP DOM LITER w Gdańsku przy ulicy Piwnej 67/68
6.06. - 29.06.2025 r.w godz. od 13 do 17
/ w poniedziałki galeria zamknięta /

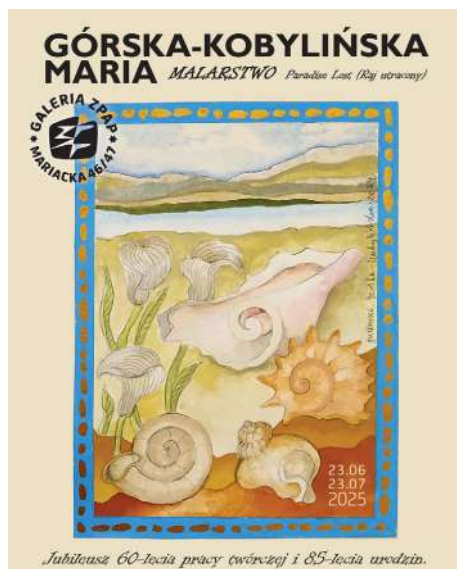
Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Materiały ZO ZPAP Gdańsk

Okręg Gdański

Maria Górską - Kobylńska
Galeria ZPAP przy ul. Mariackiej,
23.06-23.07.2025 r.

Maria Górską - Kobylńska fot. Ela Ścibor

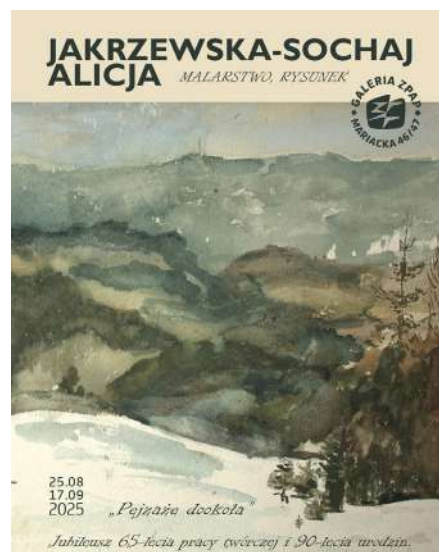
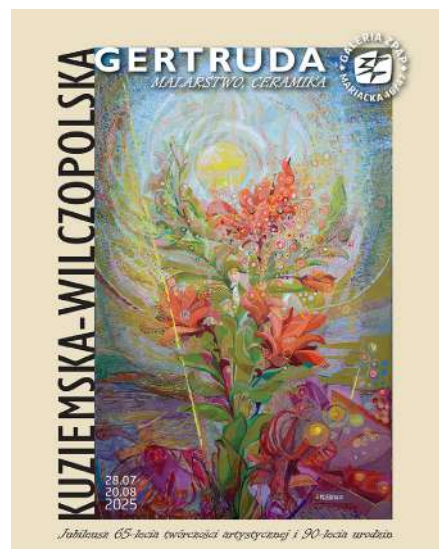
Wystawa Paradise Lost (Raj utracony) uświetniła jubileusz 60-lecia twórczości artystycznej i 85. urodziny Marii Górskiej-Kobylńskiej.

Największą miłością artystki są kwiaty i ptaki, które umieszcza w swoich pejzażach, nazywanych Rajem. To co zachwyca w jej pracach to nieskrępowana fantazja w parze z niezwykle czułą obserwacją natury.

ARSFORUM / NR 17

ZAPOWIEDZI

GALERIA
ZPAP
PIWNA 6/7/68

prestiz
Gdańskie Centrum Kultury

Radio Gdańsk

80 lat

MIGAŁO

KINGA STANOWSKA
OBSZAR NIEZNANY - OBRAZY

05. - 28.09.2025 r.

GALERIA
ZPAP
PIWNA 6/7/68

Okręg Gliwicko - Zabrzeński

Ewa (Ewelina) Pokorska-Ożóg

Hi Barbi(e). Cytaty

**06.02-28.02.2025r. Galeria w Przyziemiu
– Centrum 3.0 - Gliwice, ul. Stubienna 6**

Ewelina Pokorska-Ożóg

Barbi(e) pokazana na wystawie, to nie jest znana wszystkim lalka, zabawka – Barbie. Bohaterka moich obrazów ukryła się za jej postacią, z nowym imieniem, jawi się jako nowa figura retoryczna. To wielowymiarowy symbol, obrazujący nie tylko kobiety i dziewczyny. Jest wszystkim dla wszystkich. Figurka w serii obrazów stworzonych w technice collage jest symbolem życia, śmierci, nurtujących nas życiowych problemów, ale i radosnej zabawy. Interpretuje na nowo różne inne symbole-postaci. Barbi(e) w obrazach odczarowuje kicz, wyidealizowany wizerunek kobiecości, który łączy się z tą lalką. Pierwotne przesłanie autorów Barbie – „mogą być, kim tylko zechcą” – jest uzupełnione – „ale za jaką cenę”.

Lalka wchodzi również w interakcję z obrazami wzorowanymi na znanych dziełach malarskich, prowadzi z nimi swoisty artystyczny dialog. Cytaty znanych obrazów zestawione z laleczką są zaskakujące. Figurka wpycha się w mondrianowski świat neoplastycyzmu – oczywiście kolory niebieski, żółty i czerwony zastępuje gamą różowych barw. Przejmuje balonik-serce z muralu Banksego, natomiast złoto z obrazów Klimta zawłaszcza ją. Jako Barbi(e)-banan zastępuje owoc wiedząc, że nie zostanie parokrotnie (!) zjedzona, jak jej pierwowzór w Komediancie, w dziele Maurizio Cattelana. Niestety również

Projekt: Anna Zawisza - Kubicka

nie zostanie sprzedana za ponad 6 milionów dolarów. Jednak najlepiej odnajduje się w zestawieniu z dziełami Lichtensteina – cierpi z Płaczącą Dziewczyną, a na innym obrazie uwalnia ją z niewoli. Jednak prawdziwą naturę figurki pokazuje obraz korespondujący z Niegrzeczną dziewczynką Yoshitomo Nara. Jedyna rzeźba znajdująca się na wystawie – różowe pantofelki-szpilki podane na tacy jak upieczony kurczak – też w swoisty sposób odtwarza surrealistyczne dzieła Meret Oppenheim pod tytułem My Nurse. Na wystawie Hi Barbi(e). Cytaty każdy znajdzie coś dla siebie w wielowarstwowym przekazie. Cytując już przywołanego M. Cattelana: „Oryginalność nie istnieje sama w sobie. Jest ewolucją tego, co zostało już wyprodukowane. Polega na zdolności do tworzenia wartości dodanej.” I tak jest z moimi obrazami-collagami, a może obrazami-komentarzami. W pakiecie z „różowym” kampelem wprowadziłam nie tylko feministyczne przemyślenia, ale i żart, i zaskoczenie, i przesłanie – NIE IDEALIZUJMY SZTUKI.

Ewa Pokorska-Ożóg

Okręg Gliwicko - Zabrzeński

Ewelina Pokorska-Ożóg „Barbi(e) artystka”

Ewelina Pokorska-Ożóg „Banksy, teraz JA”

Ewelina Pokorska-Ożóg „Złota klatka”

Ewelina Pokorska-Ożóg „Możesz być wszystkim”

Ewelina Pokorska-Ożóg „Więcej kobiecości, więcej”

Ewelina Pokorska-Ożóg „Kim dzisiaj będę”

Okręg Gliwicko - Zabrzeński

Wiera Wanda Kalinowska

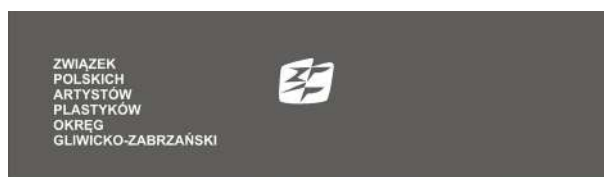
Podróż ścieżkami wyobraźni - pastele

**07.05-07.06.2025r. Centrum 3.0 - Gliwice,
ul. Studzienna 6**

Wiera Wanda Kalinowska
fot. Zdzisław Daniec:

„Leczę olejem, tworzę pastelami” – tak intrygująco opisała swoją twórczość urodzona we Lwowie Wiera Kalinowska, którą poznałam podczas wernisażu podsumowującego jej wieloletnią pracę twórczą. Zaczniemy od początku – jej wykształcenie i praca zawodowa była związana z konserwacją dzieł sztuki. Ukończyła Kijowski Państwowy Instytut Artystyczny w 1989 roku (obecnie Akademia Sztuk Pięknych), następne trzy lata poświęciła studiom architektury, a jeszcze dwa następne konserwacji dzieł sztuki w zakresie malarstwa. W efekcie pracowała jako konserwator zabytkowych obrazów w kijowskim Dziale konserwacji starodruków w Bibliotece Akademii Nauk i w Muzeum Ławry Kijowsko-Pieczerskiej. Ratowała, uzupełniała, utrzymywała olejne obrazy dawnych mistrzów. Była ich lekarzem. Kontakt z wiekowymi dziełami sztuki odcisnęło piętno na Jej obrazach. To między innymi przepięknie narysowane ręce, które często grają główną rolę w obrazach Wiery. Mnie osobiście przypominają obrazy Prerafaelitów, w których twórczości dłonie są bardzo istotne. To z ich ułożenia można odczytać emocje namalowanych postaci, a nawet zrozumieć opowiadaną historię. Charakterystyczne ułożenia palców są przepiękne i intrygujące. Z wirtuozerią Kalinowska posługuje się tym elementem w obrazach, ale już nie olejnych, w pastelach. I tutaj przechodzimy do drugiej części twórczości Wiery. Do tego co powstaje z potrzeby serca, z potrzeby własnej samorealizacji. Odcinając się od mozolnych prac konserwatorskich obrazów olejnych, rysuje delikatnymi pastelami. Pastelami, które sama

WIERA WANDA KALINOWSKA

Podróż ścieżkami wyobraźni - pastele

7.05.2025 - 2.06.2025

wernisaż 7.05.2025, środa, godz. 18.00
CENTRUM 3.0 - GLIWICE, STUDZIENNA 6

od początku preparuje. Sama miesza barwniki, kredę i sobie znane spoiwa. Dlatego Jej dzieła wyróżniają się niepowtarzalnym kolorem. Totalna artystka.

Subtelna a zarazem bardzo trudna technika – suche pastele – to nie jest typowa metoda warsztatowa. Nie często wybierana przez artystów, bowiem wymaga dużej umiejętności, ale umożliwiającą delikatne przejścia tonalne, cieniowanie, przepiękne światłocienie, świetlistość i aksamitną fakturę. Tak właśnie wyglądają jej bajkowe obrazy z filozoficznym podtekstem. Miłośnicy klasyfikacji zaliczą Jej twórczość do realizmu magicznego.

Dzieli życie pomiędzy Polskę i Ukrainę, należy do Międzynarodowej Grupy Twórców „Złota linia”, oraz do Stowarzyszenia Pastelistów Polskich od 2018 roku i jest członkiem ZPAP w Gliwicach. Gliwicka wystawa to jedna z wielu. Dzieła Wiery wiszą na ścianach fanów Jej twórczości w różnych państwach na całym świecie. A Gliwice są miejscem szczególnym, które Artystka darzy sentymentem ze wzajemnością. Jest bowiem przemiłą, bardzo serdeczną koleżanką.

Ewelina Pokorska-Ożóg

Wernisaż, fot. Zdzisław Daniec:

Wernisaż, fot. Zdzisław Daniec:

Wiera Wanda Kalinowska, „Burza”, pastel, 70x100 cm, 2024 r.

Wiera Wanda Kalinowska, „W labiryncie iluzji”, pastel, 70x100 cm, 2024 r.

Wiera Wanda Kalinowska, „Orkiestra niebiańska”, pastel, papier gruntowany, 70x100 cm, 2025 r.

Wiera Wanda Kalinowska, Z cyklu Papierowe historie - ucieczka, pastel, papier 70x100 cm, 2025 r.

Wiera Wanda Kalinowska, „Spotkanie”, pastel, 90x60 cm, 2024 r.

Wiera Wanda Kalinowska, „Dzieciństwo”, pastel, 100x70 cm, papier gruntowany, 2024 r.

Wiera Wanda Kalinowska, „Talizman”, pastel, 80x60 cm, 2023 r.

Okręg Gliwicko - Zabrzeński

Adam Wincenty Styrylski i uczniowie
(50-lecie pracy twórczej)

09.06–30.08.2025 r.

Galeria X Wydziału Architektury Politechniki
Śląskiej, ul. ks. Marcina Strzody 10

Prof. Adam Wincenty Styrylski
fot. Zdzisław Daniec

Wspaniała harmonia barw

Nigdy nie czekałam z taką niecierpliwością na wystawę malarstwa jak na prezentację dzieł Adama W. Styrylskiego wzbogaconą o twórczość jego uczniów. Adam – artysta malarz, prezes gliwicko-zabrzeńskiego Okręgu ZPAP (w latach 2003–2006), nauczyciel akademicki na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej, mistrz i mentor dla kolejnych roczników studentów architektury.

Prezentacja imponującego zbioru Jego obrazów oraz studentów była uczcą dla oczu. Prof. Styrylski pokazał przede wszystkim martwe natury oraz autoportrety (znakomite) i jak zawsze zachwyciły one wirtuozerią kolorów. Tak, to nie są dzbanki, owoce, przedmioty, ale znaki, symbole, które zestawia w coraz inne konfiguracje, bawiąc się kompozycją, światłem i barwą. Prawdziwym tematem Jego obrazów jest kolor. Tak jak Louis C. Tiffany uważa, że kolor jest dla oczu jak muzyka dla uszu.

Sam artysta tak mówi o swojej twórczości:

„Zajmuję się znikającą obecnie, jak się wydaje, problematyką malarską. Jest to konsekwentny wybór ściśle europejskiej tradycji, w której kolor jest zasadniczym elementem budowy obrazu. Punktualizm umiejscowiony czasowo od Wenecjan do Bonnard. Zanikanie „malarskości” objawia się głównie w nierespektowaniu prawa kontrastu i niedbaniu o jakość koloru. Są czasem obrazy, a nie ma w nich malarstwa. Staram się tego unikać. Jaki jest zatem temat moich obrazów?”

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW - OKRĘG GŁIWICKO-ZABRZAŃSKI

ADAM WINCENTY

STYRYLSKI

i uczniowie (50-lecie pracy twórczej)

9.06. - 30.08.2025

wernisaż: 11.06.2025, środa godz. 17.00

Projekt: Anna Zawisza - Kubiśka

Tematem ich nie są przedmioty, bo one są motywem. Można je nazwać rekwizytami i właściwym tematem jest kolor, zestawienia chromatyczne. Drugą ważną dziedziną mojej działalności jest dydaktyka. Malarstwo traktuję osobiście, intymnie, a nauczanie jest dla mnie zobowiązaniem społecznym. Ucząc projektantów posługiwania się kolorem w pracy projektowej, stosuję ćwiczenia z wszystkimi gamami kolorystycznymi. Tematy obejmują układy kompozycyjne w gamie dopełniającej, dysonansowej, monochromatycznej, a także w gamie kolorów pokrewnych i dowolnych. W rezultacie ma to spowodować postrzeganie koloru jako jakości oraz świadomości, iż jest on istotnym czynnikiem kształtującym bryłę i wnętrze architektoniczne.”

Skoro retrospektywna wystawa, to warto przypomnieć czasy studenckie. W trakcie zajęć z rysunku Profesor próbował nam przekazać wiedzę o sztuce i malarstwie w znacznie większym zakresie, niż przewidywał program.

Jak nie podziwiać malarstwa mojego Profesora i jego samego?!

Ewa Pokorska-Ożóg

Okręg Gliwicko - Zabrzeński

Wernisaż wystawy fot. Zdzisław Daniec

Okręg Katowicki

Packaging – shell and luggage of life
Opakowanie – skorupa i bagaż życia
francusko-holendersko-niemiecko-czesko-
polska wystawa interdyscyplinarna

„Każdy człowiek z biegiem lat nabywa tzw. bagażu życiowego, własnego doświadczenia pozwalającego na coraz to lepsze funkcjonowanie w otaczającym nas świecie i naszej koegzystencji w społeczeństwie. Coś z zasady cennego w wielu przypadkach staje się z czasem skorupą uwierającą ruchy.”

dr hab. Damian Pieterk

Międzynarodowe spotkanie twórców w ramach wystawy Packaging opisywałem już w numerze 16/2024. Wtedy obszernie przybliżyłem ideę projektu. Po półtora roku prezentacji w kolejnych ośrodkach zagranicznych wystawa w końcu dotarła do Polski. Wcześniej (od grudnia 2023 roku) miały miejsce jej kolejne odsłony u naszych partnerów zagranicznych: Wissenschaftszentrum w Bonn (Niemcy), Künstlerforum Remagen (Niemcy), Stichting Kunst Werkt Schiedam (Holandia), Miejskim Muzeum i Galerii w Svitvach (Czechy), w formie prezentacji multimedialnej na słynnym Salonie Jesiennym w Paryżu - Sociétédu Salon d'Automne (Francja).

W marcu wystawa została zaprezentowana w Jaworznie: w Muzeum Miasta Jaworzna oraz Galerii Kameralnej Atelier Kultury, wernisaż wystawy miał miejsce 7 marca br. Następnie, w kwietniu w Galerii Teatru Korez w Katowicach, gdzie 29 kwietnia odbył się finisaż, kończący całe przedsięwzięcie.

Dla przypomnienia, współorganizatorem projektu w Polsce był katowicki okręg ZPAP a artyści zostali wyłonieni w ramach konkursu, spośród okręgów: Gliwicko-Zabrzeńskiego, Opolskiego oraz Katowickiego. Uczestnicy wystaw, reprezentujący nasz kraj: Jerzy Becela, Ireneusz Botor, Leszek Chrzęstek, Przemysław Dudzik, Ewa Jaworska, Jacek Jostberens, Maria Konopacka, Katarzyna Kroczyk-Wasińska, Maria Matyja-Rozpara, Anna Osadnik Osa, Wit Pichurski, Damian Pietrek, Agata Sobczyk, Ewa Sycha, Karol Wieczorek. Łącznie w projekcie wzięło udział 70 twórców, wypowiadających się w różnych dziedzinach sztuki (malarstwo, rysunek, grafika, fotografia, rzeźba, instalacja artystyczna, multimedia).

Dokładnie określona ale jednocześnie otwarta koncepcja projektu artystycznego pozwoliła na ciekawą formę dialogu między twórcami z pięciu europejskich krajów. Wystawie w Jaworznie towarzyszył katalog.

Damian Pietrek,
wiceprezes Katowickiego Okręgu ZPAP

Okręg Katowicki

*Packaging w Jaworznie - wernisaż wystawy
od lewej: Damian Pietrek, Przemysław Dudzik, Agata Sobczyk,
Rena Mayer, Maria Konopacka, Katarzyna Kroczyk-Wasińska,
Leszek Chrzęstek, fotografia z archiwum okręgu*

wystawa Packaging w Jaworznie/ z lewej Katarzyna Kroczyk-Wasińska, z prawej Muriel von Braun, pośrodku Pavel Tasovsky/ fotografia z archiwum okręgu

*wystawa Packaging w Jaworznie/ od lewej: Leszek Chrzęstek,
Tanya Chimes/ fotografia z archiwum okręgu*

wystawa Packaging w Jaworznie - Damian Pietrek, fotografia z archiwum okręgu

*wystawa Packaging w Jaworznie/ Jack Dufour, następnie rzeźba
Rena Mayer, w tle Wit Pichurski oraz Anna Beata Hablova/
fotografia z archiwum okręgu*

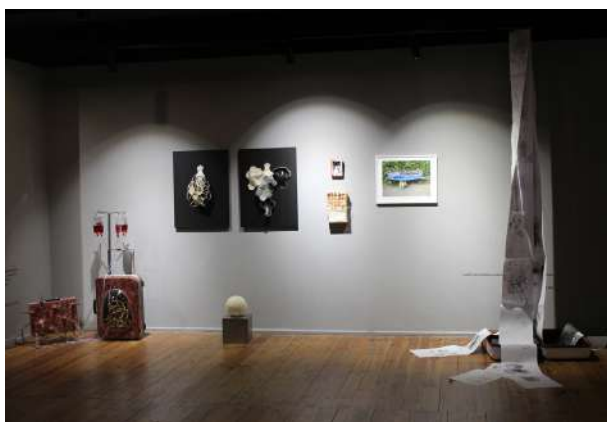
Okręg Katowicki

wystawa Packaging w Katowicach/ wernisaż wystawy, od lewej: Agata Sobczyk, Damian Pietrek, Natalia Kruszyna, Melanie Mertens/ fotografia z archiwum okręgu

wystawa Packaging w Katowicach/ wernisaż wystawy, od lewej: Agata Sobczyk, Damian Pietrek, Lea G. Sehnalova/ fotografia z archiwum okręgu

wystawa Packaging w Katowicach/ od lewej: Harry Schumacher, Astrid Meijer

wystawa Packaging w Katowicach/ od lewej: Adam Kaspar, AnjaKleemann-Jacks, Frans Huisman, AlmuthLeib/ fotografia z archiwum okręgu

wystawa Packaging w Katowicach/ wernisaż wystawy/ fotografia z archiwum okręgu

wystawa Packaging w Katowicach/ od prawej: Ewa Sycha, Hugo Adam Sycak, Wilma Kun/ fotografia z archiwum okręgu

Okręg Katowicki

Widząc inaczej

Damian Pietrek – relify rysunkowe **Galeria ArtNova 2**

W styczniu 2025 roku w galerii okręgowej ArtNova2 prezentowałem wystawę będącą podsumowaniem stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za 2024 rok. Za inspirację posłużyły mało znane średniowieczne malowidła naścienne śląskich kościołów. Regionu, którego tożsamość słusznie kojarzona jest z raczej postindustrialnym dziedzictwem kulturowym a niekoniecznie średniowieczną sztuką sakralną. W dodatku zachowane malowidła przetrwały niepełne, z dużymi ubytkami, co idealnie wpasowało się w koncept – projekt dedykowany osobom niewidomym i niedowidzącym, również okaleczonym, podobnie jak przedmiot inspiracji.

Planowałem kompozycje z pogranicza rysunku. Powstające prace miały być z jednej strony odpowiedzią na zastane malowidła, jak i zakres tematyczny scen rodzajowych w kościołach, z drugiej ich swobodną interpretacją charakterze współczesnych przedstawień z pogranicza rysunku, o różnym stopniu syntezy bądź dogłębnej penetracji anatomicznej przedstawianych postaci.

Cykl warsztatów zrealizowałem przy współpracy ze Śląskim Okręgiem Polskiego Związku Niewidomych. Rezultaty poszukiwań twórczych zamierzałem konfrontować z niewidomymi w formie cyklu warsztatów podczas których poddawałem ich czytelność ocenie uczestników, tak by doprowadzić do stworzenia serii prac możliwych do odczytania przez osoby niewidome i niedowidzące. Tym bardziej, że tylko nieliczni posługują się Alfabetem Braille'a. Duży odsetek traci wzrok w wyniku chorób lub wypadków, rzadkością są osoby niewidzące od urodzenia. Większość nie traci wzroku całkowicie lecz częściowo. Niestety, dla osób niewidzących od urodzenia jakakolwiek próba przybliżenia świata natury jest bezcelowa, gdyż dotkniętym kalectwem nie mają możliwości

podczas warsztatów z niewidomymi/ fotografia ze zbiorów autora

Okręg Katowicki

poznawczych tak by wiarygodnie móc sobie próbę takiego przekazu wyobrazić. Osoby, które wzrok utraciły z wyniku choroby bądź wypadku a w ich pamięci zachowany jestnawet odległy zapis z dzieciństwa, takowe możliwości poznawcze posiadają. Niezbędne jest wprowadzenie w problematykę i zakrestematyczny w formie audio deskrypcji, zrobiłem jednak wszystko, co możliwe by ilość elementów informacji dźwiękowej ograniczyć do niezbędnego minimum. Rozszerzyłem istniejące rozwiązania i stworzyłem autorski sposób oznaczenia kierunków kompozycji, zastosowałem poziomy jako bardziej przystępny do odczytywania. Istotne dla całego cyklu było przedstawienie portretów frontalnie i z profilu ponieważ inne okazały się mało czytelne. W wyniku kolejnych warsztatów rozwiązywałem coraz to nowe problemy, niektóre bardzo oczywiste, związane np. z redukcją detali (poza tymi anatomicznymi). Dużym wyzwaniem było przedstawienie owłosienia. Tak więc postacię męską na moich reliefach (Bóg Ojciec, Chrystus, Powstający z martwych) zostały z niego „ogolone” a w przedstawieniach Matki Bożej ich obecność starałem się maksymalnie ograniczyć. Nadrzędną podczas moich spotkań niewidzącym była interakcja, dzięki której udało mi się pokonać szereg problemów i stworzyć czytelny przekaz dla dedykowanej grupy odbiorców. Świetnym tego przykładem było stopniowanie wieku oraz płci poprzez faktury imitujące fałdy i bruzdy twarzy osób w różnym wieku. Te młode zostały ich pozbawione. W ramach cyklu powstało ponad czterdzieści prac fakturalnych/ reliefowych. Najlepszą laurką, jaką tylko mogłem otrzymać były słowa jednej z uczestniczek warsztatów, która była przekonana iż do końca życia będzie pozbawiona możliwości doświadczania świata za pomocą zmysłu wzroku a dzięki moim reliefom znów mogła zobaczyć.

Damian Pietrek, wiceprezes Katowickiego Okręgu ZPAP

fragment wystawy/ fotografia ze zbiorów autora

reprodukcja przykładowej pracy/ fotografia ze zbiorów autora

przykładowa praca z dłonią/ fotografia ze zbiorów autora

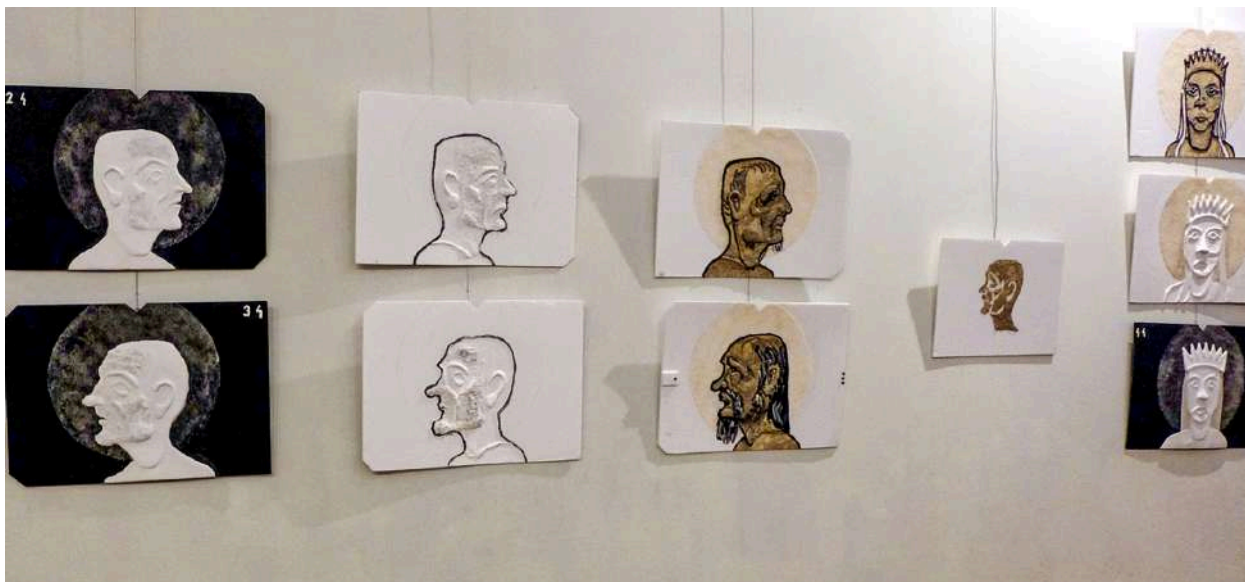

przykładowa praca z dłonią/ fotografia ze zbiorów autora

Okręg Katowicki

fragment wystawy/fotografia ze zbiorów autora

fragment wystawy/fotografia ze zbiorów autora

Okręg Kielecki

ZPAP Okręg Kielecki – sztuka, współpraca i nowe przestrzenie

Rok 2025 to dla Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Kieleckiego czas intensywnego rozwoju, nowych inicjatyw i twórczych spotkań. Nasz Okręg nie tylko umacnia swoją pozycję w regionie, lecz także coraz wyraźniej zaznacza obecność na artystycznej mapie Polski.

Współpraca, która łączy środowiska

W maju i czerwcu 2025 roku podpisano dwa ważne porozumienia o współpracy: pomiędzy ZPAP Okręg Kielecki, reprezentowanym przez prezes Ewę Wiśniewską-Zduniak, a Związkiem Polskich Artystów Fotografików Okręg Świętokrzyski (Artur Dziwirek) oraz ze Związkiem Polskich Artystów Rzeźbiarzy w Kielcach (Paweł Osóbka). Oba dokumenty otwierają nowe możliwości wspólnych działań, wymiany doświadczeń i integracji środowiska twórczego regionu.

Podpisanie Porozumienia o współpracy Pomiędzy ZPAP a ZAR, Prezes ZAR Paweł Osóbka, Prezes ZPAP OK Ewa Wiśniewska-Zduniak

Podpisanie Porozumienia o współpracy Pomiędzy ZPAP a ZPAF, Prezes ZPAF Artur Dziwirek, Prezes ZPAP OK Ewa Wiśniewska-Zduniak

wystawa „ZNAK-ZNACZENIE” Pawła Witkowskiego w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej

Efektem współpracy z Uniwersytetem Jana Kochanowskiego w Kielcach było objęcie przez ZPAP patronatu nad wystawą „ZNAK-ZNACZENIE” Pawła Witkowskiego w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej. To wydarzenie potwierdziło, jak blisko artystom do świata nauki i jak wiele może wnieść dialog sztuki z akademicką refleksją.

Okręg Kielecki

Nowe galerie, nowe możliwości

Jednym z najważniejszych osiągnięć minionych miesięcy było otwarcie nowej siedziby Okręgu przy ul. Sienkiewicza 29 w Kielcach. Po remoncie i adaptacji powstała galeria Eviva l'Arte – przestrzeń otwarta na wystawy, spotkania i rozmowy o sztuce. Inauguracyjna ekspozycja członków ZPAP OK, uświetniona happeningiem Sławomira Micka, przyciągnęła liczne grono gości i mediów. Obecnie galeria prezentuje wystawę indywidualną Marii Maryli Wierzbowskiej, kontynuując tradycję promocji lokalnych twórców. Miniony rok obfitował w wiele znaczących wystaw indywidualnych i zbiorowych, m.in.:

- „Energia Ogródów” w Filharmonii Świętokrzyskiej (kuratorki: prof. Małgorzata Bielecka-Kiesner i Ewa Wiśniewska-Zduniak),
- udział Katriny Sadrak w paryskim ART CAPITAL 2025,
- „Trzy Nagrody ZPAP” – prezentacja laureatek i laureatów: Ewy Wiśniewskiej-Zduniak, Anny Drej i Radosława Juszczyka w Filharmonii Świętokrzyskiej,
- „Kapitał Sztuki 2024” w BWA Kielce,
- „Przedwiośnie” – podsumowanie 48. edycji przeglądu,
- „Kapsuła życia – spektrum światła” Moniki Iwan w Galerii UJK,
- „Świadectwo Znak” Ewy Wiśniewskiej-Zduniak w Willi Polonia,
- „Pomiędzy Formą a Emocją” Małgorzaty Bieleckiej-Kiesner w Galerii Pokojowo,
- oraz „Z natury...” Agnieszki Kloczkowskiej i „AB OVO – Reinterpretacja” Ewy Wiśniewskiej-Zduniak w Klubie Wspak UJK.

Każda z tych wystaw wniosła do lokalnego życia kulturalnego nową energię i różnorodność spojrzeń, potwierdzając wysoki poziom artystyczny członków Okręgu.

Otwarcie Pierwszej wystawy w Galerii Eviva l'arte happeningiem Sławomira Micka. od prawej Prezydent Kielce Agata Wojda, Sławomir Micek

Otwarcie Pierwszej wystawy w Galerii Eviva Larte, od lewej: Członek Zarządu ZPAP OK Katarzyna Dziwińska-Lesińska, Prezes ZPAP OK Ewa Wiśniewska-Zduniak, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego Renata Janik, Dyrektor Muzeum Wsi Kiele Katarzyna Korus

Okręg Kielecki

ZPAP w przestrzeni publicznej

Po raz drugi Okręg Kielecki ZPAP zaistniał w Strefie Sztuki podczas Targów Kielce. To wyjątkowe przedsięwzięcie, które połączyło sztukę z przestrzenią społeczną i gospodarczą, przyciągnęło setki odwiedzających. Oprócz prezentacji prac artystów odbyły się liczne warsztaty, spotkania oraz prezentacje partnerów – m.in. Filharmonii Świętokrzyskiej, Galerii UJK, Buskiego Samorządowego Centrum Kultury oraz Willi Polonia w Busku-Zdroju.

W wydarzeniu uczestniczyły również stowarzyszenia: ZPAF, ZAR, Przystań dla Sztuki, Szyje Się, Uśmiech oraz Fundacja im. Michała Zduniaka.

Nie zabrakło również działań w plenerze. W letnich miesiącach odbył się plener rzeźbiarski „Artefakt” na Wietrzni, w którym uczestniczyły m.in.

Ewa Wiśniewska-Zduniak,
Katarzyna Dziwińska-Lesińska
i Katarzyna Samczyńska.

Powstałe realizacje stały się trwałym elementem pejzażu miasta i świadectwem współpracy artystów różnych dyscyplin.

Partnerstwa i współpraca

Rozwój Okręgu to efekt konsekwentnego budowania sieci współpracy z instytucjami kultury, edukacji i samorządami. Wśród najważniejszych partnerów znajdują się: Filharmonia Świętokrzyska, Uniwersytet Jana Kochanowskiego, Targi Kielce, Buskie Samorządowe Centrum Kultury, Willa Polonia, Muzeum Wsi Kieleckiej, Muzeum Techniki w Starachowicach, Galeria na Zamku Krzyżopór, Gorzelnia w Rytwianach, Centrum Edukacji i Kultury „Szklany Dom” w Ciekotach, Galeria u Strasza, a także Urząd Miasta Kielce i Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego.

Podpisanie Porozumienia o współpracy Pomiedzy UJK w Kielcach a ZPAP OK. od prawej Rektor UJK w Kielcach prof. dr hab. Beata Wojciechowska oraz Prezes ZPAP OK Ewa Wiśniewska-Zduniak

Trzy Nagrody ZPAP” – prezentacja laureatek i laureatów: Ewy Wiśniewskiej-Zduniak, Anny Drej i Radosława Juszczyka w Filharmonii Świętokrzyskiej.

Dzięki tym relacjom Okręg staje się ważnym ośrodkiem życia artystycznego regionu – miejscem spotkań, inspiracji i współdziałania. To właśnie w tych partnerstwach tkwi siła i trwałość kieleckiego środowiska plastycznego.

Podsumowanie

ZPAP Okręg Kielecki to dziś prężnie działająca wspólnota artystów – ludzi, którzy nie tylko tworzą, lecz także budują mosty między sztuką, nauką, edukacją i społeczeństwem. Wystawy, plenery, współpraca z uczelniami i instytucjami kultury oraz powstanie nowej galerii Evival’Arte pokazują, że w Kielcach sztuka ma nie tylko energię, ale i przestrzeń do dialogu.

Evival’arte – niech żyje sztuka!

Okręg Kielecki

Wystawa Gorące Lato z udziałem członków ZPAP

EROTYKA 2025

GORĄCE LATO

WERNISAŻ:
05.07.2025
OD 17:00
EKSPONOWAŁO DO
28.08.2025

GALERIA SZUKI GROMADA
HOTEL *** GROMADA (MIAŁO) SP. z o.o. WARYŃSKIEGO 10, BUKO-ZDRÓJ

Trzy nagrody ZPAP

Filharmonia
09.05.25

Świętokrzyska
19:30

Wiśniewska-Zduniak - Drej - Boszczyk

BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH W KIELCACH
UL. KAPITULNA 2, 25-011 KIELCE | www.zwakielce.art.pl

WYSTAWA ZBIOROWA:
ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW | ZWIĄZEK ARTYSTÓW RZEźBIARZY
POLSKIE STOWARZYSZENIE EDUKACJI PLASTYCZNEJ
ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW FOTOGRAFIKÓW

WSPOMNIENIE:
Andrzej Borys (1949 - 2024)
Krzysztof Piotrowski (1956 - 2024)

KAPITAŁ SZTUKI SUPLEMENT 2024

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW RZEźBIARZY
ZAPRASZA NA WYSTAWĘ POPLENEROWĄ

PLAC ARTYSTÓW KIELCE

13. 09. 2025 - 13. 10. 2025

KATARZYNA SAMCZYŃSKA
KORNEL ARCIŹEWSKI
KLAUDIA DOMAGALA
EWA STAWIARSKA
SEAWOMIER MIEK
WALDEMAR MOSK
KATARZYNA DZIWIŃSKA-LESIŃSKA
KAROL JODŁA
KAROL KATAZIŃSKA
MATEUSZ KUDZIŁA
SEAWOMIER MIEK
TOMASZ ŁUKASZCZYK
GRZEGORZ WITK
TOMASZ MYJAK
JULIA STACHOWSKA
EWA WIŚNIEWSKA DE ZDUNIAK

STREFA SZTUKI

NA TARGACH DOM, OGRÓD I TY

KAPSUŁA ŻYCIA – SPEKTRUM ŚWIATŁA

MONIKA IWAN

***** Malarstwo * Grafika * Fotografia *****

ENERGIE OGRODÓW

Prace inspirowane Ogrodem Botanicznym w Kielcach

Monika Cybulska, Daria Maron-Ptak, Michał Lach,
Joanna Biskup-Brykczyńska, Iwona Stachura,
Magdalena Miernik, Katarzyna Dziwińska-Lesińska,
Agata Suszczyńska, Agnieszka Kłoczowska,
Kamila Kościńska, Oliwia Hildebrandt, Beata Borek,
Leszek Niciński, Waldemar Kozub, Stanisław Zacharko,
Ewa Wiśniewska-Zduniak, Mirosław Benedyktowicz,
Aleksandra Zuba, Bogdan Ptak, Beata Borek,
Katarzyna Niewęglowska, Artur Wijata
i Małgorzata Bielecka-Kiesner

Kuratorzy wystawy:
Małgorzata Bielecka-Kiesner i Ewa Wiśniewska-Zduniak

Wernisaż: 7 marca, godz. 19:30
w Filharmonii Świętokrzyskiej
im. Oskara Kolberg

Okręg Krakowski

4. Krakowskie Spotkania Artystyczne 2025 – Tożsamość idei

Wystawy główne: 30.05 – 30.06.2025

Wystawy towarzyszące: 01.05 – 31.07.2025

Otwarcie festiwalu: 30.05.2025, Pałac

Sztuki TPSP w Krakowie

Joanna Warchoła

Prezes ZPAP Okręgu Krakowskiego

W obecnym roku, już po raz czwarty, Zarząd ZPAP Okręgu Krakowskiego był organizatorem projektu o charakterze festiwalu sztuki, będącego przeglądem aktualnej twórczości rodzimych artystów. Miał on za zadanie, w jak najszerzej skali, wykazanie potencjału wielopokoleniowego, krakowskiego środowiska profesjonalnych przedstawicieli sztuk wizualnych. Środowiska wyjątkowego, od wieków kształtującego oblicze polskiej kultury, w którym żyli i tworzyli najwybitniejsi artyści, a ich nazwiska wypełniają karty obszernych opracowań dotyczących przeszłej i współczesnej historii sztuki naszego kraju.

Festiwal jest rodzajem manifestu krakowskich artystów, przez miesiąc obecnych poprzez swe dzieła w najważniejszych przestrzeniach wystawienniczych Krakowa. Konglomerat tego przedsięwzięcia może doprowadzić do zawrotu głowy – zaskakuje różnorodnością, mnogością interpretacji, pomysłowością i nieskończonym zakresem kreatywnych możliwości. Reprezentanci wszelkich dyscyplin sztuk plastycznych spotkają się na wspólnych wystawach, wchodząc ze sobą w swoisty, wielopokoleniowy dialog wyrażający ich postawy i sposoby opowieści o „Tożsamości idei”, będącej przewodnim hasłem „4. Krakowskich Spotkań Artystycznych 2025”.

Tradycja organizowania w Krakowie takich przeglądowych wystaw sięga lat 60. i 70. XX wieku. Wtedy to, nasi poprzednicy zrzeszeni w ZPAP Okręgu Krakowskim, poprzez cykliczne bienale i triennale grafiki, „Rzeźby Roku” i „Spotkania Krakowskie” pragnęli podsumowywać aktualne działania twórcze i wykazać kierunki zmian oraz ewoluowania artystycznej myśli. Stan wojenny przerwał ich dzieło, któremu obecnie staramy się nadać nowe oblicze, powracając do idei przeglądu w nieco zmienionej, znacznie rozszerzonej postaci lecz o podobnych, wyjściowych założeniach.

Dotychczasowe „Krakowskie Spotkania Artystyczne” odbyły się po raz pierwszy w 2017 roku pod hasłem „Konfiguracje”, następnie w 2019 – „Dialogi” i w 2022 roku – „Terytoria”. Każdorazowo

Okręg Krakowski

okazały się sukcesem, przychylnie przyjętym przez środowisko, krytykę i władze Miasta Krakowa. Pomysł zorganizowania lokalnej imprezy o charakterze festiwalu sztuk wizualnych był inicjatywą całkowicie nowatorską, gdyż nigdy wcześniej, w żadnym polskim mieście nie zrealizowano projektu o tak rozległym zasięgu, cechującego się jednolitą koncepcją przedstawianych zagadnień i kompleksową ich prezentacją.

Przewodnim hasłem obecnego festiwalu jest „Tożsamość idei”. Cykl wystaw prezentowanych w ramach projektu dotyczył problemów odnoszących się do wizualnego określenia myśli przewodniej imprezy. Wyznaczała ona cele i kierunki artystycznego działania uwzględniającego poglądy i wzory typowe dla epoki, kultury, tradycji, miejsca i człowieka lub grupy ludzi w odniesieniu do siebie samego oraz do indywidualnego postrzegania i rozumienia świata, a także płynących z niego bodźców. (...) Powstałe obrazowanie dokumentowało świat, ukazując to, co być może wcześniej było niewidzialne i nie nazwane, a teraz pojawiło się w postaci artystycznej myśli, która stała się zapisem naszego istnienia w konkretnym czasie i przestrzeni, stwarzając równoległe pole do nowego dialogu. (...)

Festiwal obejmował 11 wystaw zwanych głównymi, organizowanych przez Okręg Krakowski ZPAP oraz 42 wystawy towarzyszące, które organizowały zaproszone do udziału w imprezie instytucje kultury, muzea i prywatne galerie sztuki współczesnej. Tak chętne włączanie się innych instytucji do projektu bardzo cieszy, gdyż podkreśla silną integrację środowisk artystycznych Krakowa i potrzebę wspólnego działania.

Głównymi celami festiwalu były: promocja artystów krakowskich, instytucji kultury, galerii sztuki i Miasta Krakowa, zwrócenie uwagi odbiorców na potencjał

krakowskiego środowiska artystów sztuk pięknych, różnorodność osobowości twórczych i postaw artystycznych, podkreślenie znaczenia wszystkich dyscyplin sztuk wizualnych w zakresie kierunków i trendów charakterystycznych dla współczesności, zaznaczenie indywidualnych koncepcji interpretacyjnych rzeczy i zjawisk we współczesnym świecie, zapoznanie odbiorców z ciekawymi kreacjami twórczymi, mającymi wpływ na kształtowanie się wizerunku współczesnej sztuki, w wymiarze nie tylko lokalnym, ale i ogólnopolskim oraz europejskim.

Na poszczególnych wystawach prezentowane były wszelkie dyscypliny sztuk wizualnych – od malarstwa, grafiki, rzeźby i rysunku poczynawszy, poprzez sztukę książki, sztukę papieru, plakat i fotografię, aż po działania interdyscyplinarne i multimedialne. (...)

To ambitne przedsięwzięcie, jakim są „Krakowskie Spotkania Artystyczne” wymaga zawsze heroicznej wiary w sens jego powodzenia i w sukces, jaki za sobą niesie. Organizowane przez stowarzyszenie twórcze, które od początku istnienia w swych statutowych celach ma zapis o opiece nad twórcami, ma szansę zaistnienia, gdyż tylko artyści wiedzą, jakie naprawdę są ich potrzeby i pragnienia, z jakimi problemami się borykają, jak ważne jest ich powołanie i poświęcenie dla życiowej misji, jaką sobie obrali. Kilkutysięczne środowisko artystyczne Krakowa, wykazujące wyjątkowy w skali całego kraju potencjał, zasługuje na szczególną uwagę i troskę. Zasługuje na zwrócenie na siebie uwagi krytyki, historyków sztuki, władz i odbiorców, na pewną formę czasowych podsumowań, określenia kierunku w jakim zmierza i charakteru jaki posiada. Zasługuje także na swoje małe święto, nawet jeżeli ma trwać ono tylko raz na trzy lata przez jeden miesiąc w roku. (...)

Okręg Krakowski

4. Krakowskie Spotkania Artystyczne 2025 – Tożsamość idei - festiwal sztuk wizualnych

Wystawy główne

30.05 – 30.06.2025

kuratorka generalna i koordynatorka

projektu: Joanna Warchoń

- Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
pl. Szczepański 4, 30-001 Kraków
- Górny Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
Archetypy - malarstwo
kuratorka: Małgorzata Bundzewicz
- Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
Okręgi - rzeźba, obiekt, instalacja
kuratorka: Maria Maja Moroz
- Dolny Pałac Sztuki TPSP i Sala
Wypiańskiego
Pomost pokoleniowy grafika ze zbiorów
graficznych ZPAP OK i zaproszonych
artystów
kuratorka: Mira Skoczek-Wojnicka
- Galeria Pryzmat Dom Plastyków,
ul. Łobzowska 3, 31-139 Kraków
Reakcje przestrzennemalarstwo
kurator: dr Dariusz Milczarek
- Galeria Wydziału Malarstwa ASP w
Krakowie
Plac Matejki 13, 31-157 Kraków
Zmierzch Idei – Grinder
multimedia – część I
kurator: Piotr Michał Madej
- Galeria Apteka Designu
ul. Mikołaja Kopernika 19, 31-529 Kraków
Zmierzch Idei – Grinder
multimedia – część II
kurator: Piotr Michał Madej
- Nowohuckie Centrum Kultury w Krakowie
al. Jana Pawła II 232, 31-913 Kraków
Galeria Biała, Szara i Czarna CENTRUM
NCK w Krakowie
Historie z plakatu - Plakat 1950-2024 ze
zbiorów Pracowni Projektowania Plakatu
Wydziału Grafiki ASP w Krakowie,
współczesnych artystów krakowskich i ze
zbiorów ZPAP OK.
kurator: Michał Jandura prof. ASP
- Budynek poszpitalny II Kliniki Chorób
Wewnętrznych UJ
ul. Kopernika 15, 31-034 Kraków
Tożsamość idei – Struktury Powiązań –
Konfiguracje
sztuka interdyscyplinarna
kuratorka: dr Anna Śliwińska
- Łąka na Wesołej
ul. Mikołaja Kopernika 19, 31-529 Kraków
Przestrzenie napięć
rzeźba w przestrzeni otwartej
kurator: prof. Jan Tutaj Galeria MCK w
Krakowie
- Rynek Główny 25, 31-008 Kraków
Tożsamość papieru
sztuka papieru
kuratorka: Ewa Rosiek-Buszek
- Galeria Pałacu Potockich
Rynek Główny 20, 31-005 Kraków
moc_przemoc_niemoc_moc
fotografia, obiekty fotograficzne
kuratorka: prof. Maria Luiza Pyrlik
- Sala wystawiennicza Biblioteki
Jagiellońskiej al. Mickiewicza 22 (ul.
Oleandry 3), 30-059 Kraków
wspólnota sztuk – correspondance des
arts, sztuka książki
kuratorka: Teresa B. Frodyma prof. AŚ

Okręg Krakowski

Tożsamość idei – Struktury Powiązań – Konfiguracje sztuka interdyscyplinarna kuratorka: dr Anna Śliwińska

Okręg Krakowski

Galeria Biała, Szara i Czarna CENTRUM NCK w Krakowie

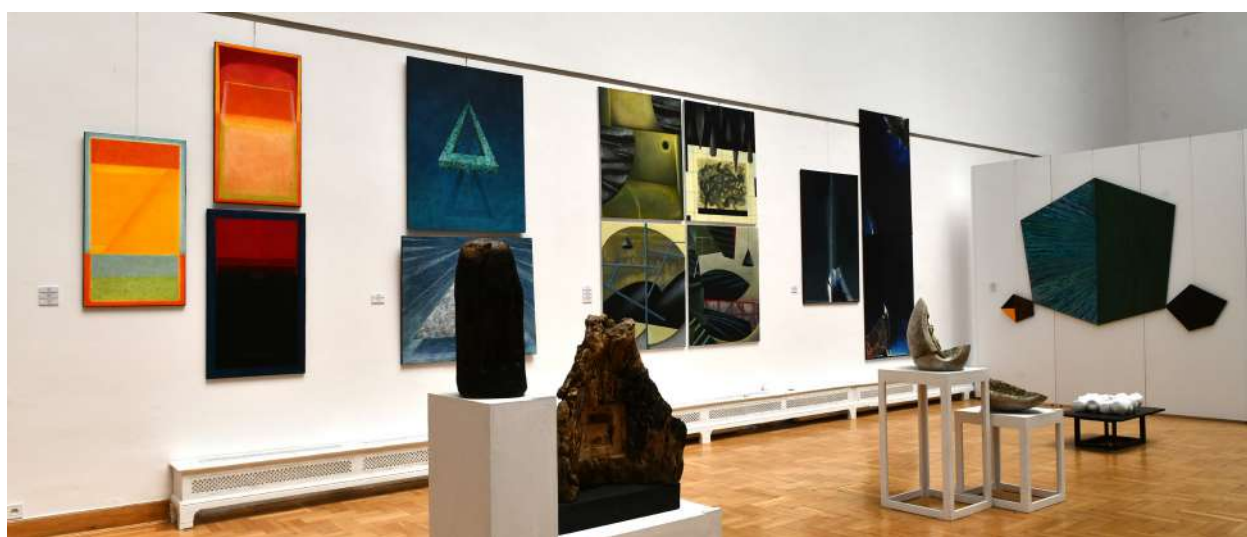
Historie z plakatu

Plakat 1950-2024 ze zbiorów Pracowni Projektowania Plakatu Wydziału Grafiki ASP w Krakowie, współczesnych artystów krakowskich i ze zbiorów ZPAP OK.
kurator: Michał Jandura prof. ASP

Okręg Krakowski

Górny Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
Archetypy - malarstwo
kuratorka: Małgorzata Bundzewicz

Okręg Krakowski

Pałac Sztuki TPSP w Krakowie
Określenie
rzeźba, obiekt, instalacja
kuratorka: Maria Maja Moroz

Okręg Krakowski

***Dolny Pałac Sztuki TPSP i Sala Wyspiańskiego
Pomost pokoleniowy grafika ze zbiorów
graficznych ZPAP OK i zaproszonych artystów
kuratorka: Mira Skoczek-Wojnicka***

Okręg Krakowski

Łąka na Wesołej
ul. Mikołaja Kopernika 19, 31-529 Kraków
Przestrzenie napięć
rzeźba w przestrzeni otwartej
kurator: prof. Jan Tutaj

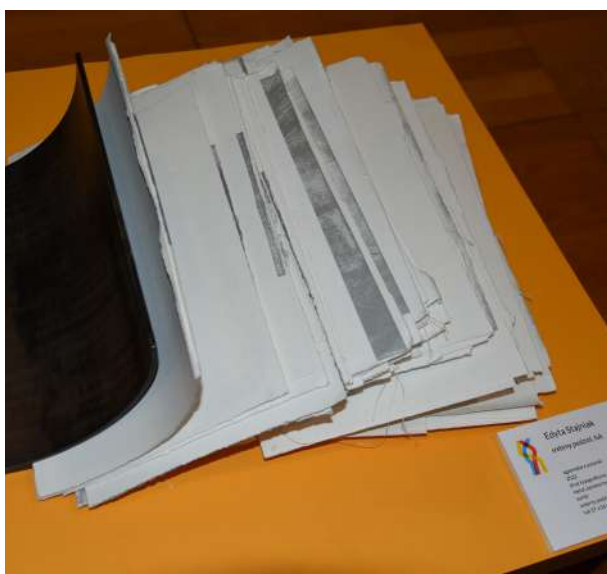
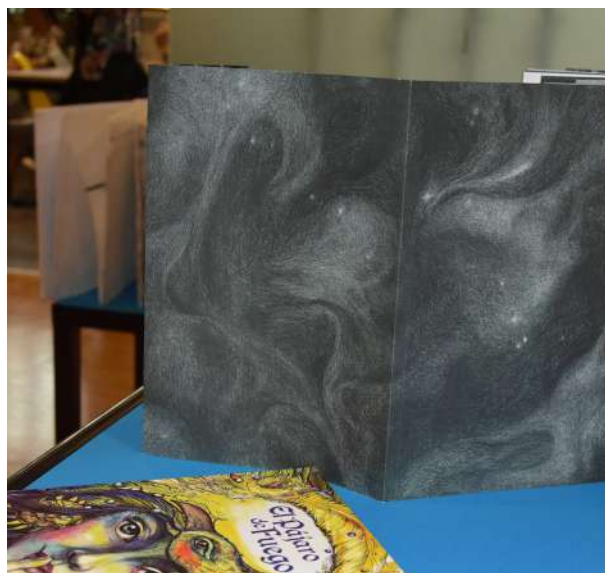

Materiały ZO ZPAP Kraków

Okręg Krakowski

Sala wystawiennicza Biblioteki Jagiellońskiej
al. Mickiewicza 22 (ul. Oleandry 3),
30-059 Kraków
wspólnota sztuk – correspondance des arts
sztuka książki
kuratorka: prof. Teresa B. Frodyma

Okręg Łódzki

„Pomiędzy Tworzywem a Ideą”

Wystawa zbiorowa Okręgu Łódzkiego ZPAP
07.03 - 25.04.2025 r.

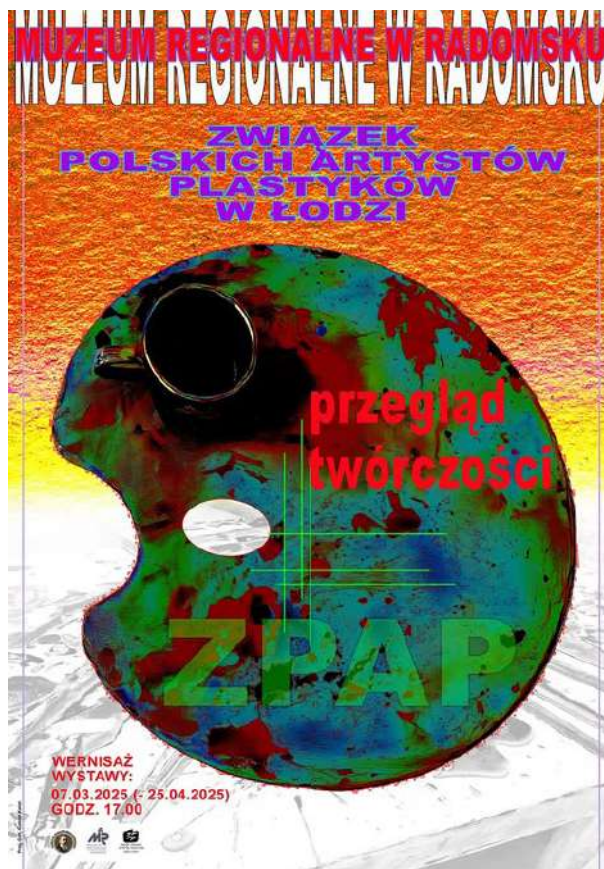
Muzeum Regionalne im. Stanisława Sankowskiego w Radomsku.

W słoneczny dzień, 07 marca 2025 roku o godzinie 17 odbył się Wernisaż z radością oczekiwaną wystawy zbiorowej członków ZPAP/OŁ w Muzeum Regionalnym im. Stanisława Sankowskiego w Radomsku. Wystawa przeglądowa twórczości Związku Polskich Artystów Plastyków, Okręg Łódzki pt: „Pomiędzy Tworzywem a Ideą” zaprezentowała się bardzo efektownie ze względu na wielość dużych formatów prac, które zapełniły przestronne wnętrza galerii. Kolorowe obrazy doskonale widoczne przez okna galerii zwracały uwagę przechodniów - zapraszały do środka. Dzięki temu, że wystawa była czynna dwa miesiące obejrzeć ją mogło wielu miłośników sztuki współczesnej. Była to pierwsza w tym roku zbiorowa wystawa członków ZPAP/OŁ dlatego koledzy nie szczędzili wysiłku, aby wypadła okazale.

Uczestnicy wystawy:

Biełaniec Cyprian, Czuchnowska-Biełaniec Katarzyna, Cybula Daniel, Dończyk-Gajos Anna, Duraj Paweł, Galewski Jacek, Herbik Dorota, Kalinowski Grzegorz, Kapuścińska – Borkiewicz Magdalena, Klechta-Knol Urszula, Kołat Gabriel, Krajewska–Pietrasik Danuta, Lalek Małgorzata, Majewski Kreutz Kajetan, Majewski Maksymilian, Niemiec Tadeusz, Niewiczerzał Jacek, Niewinowska Bożena, Pietrzak Zdzisław, Podracka Małgorzata, Skrzydlowska-Nowak Maria, Sroczyńska- Gudajczyk Marzena, Ścieglińska Beata, Tomporek- Fukuoka Ewa, Trzeciak Barbara, Zarzycka Krystyna, Zbierska–Michalak Katarzyna, Zielińska Izabela

Przedstawione aktualnie prace, każdy z twórców wybrał z intencją ukazania swojej artystycznej indywidualności. Odmienne style, techniki, ekspresje kształtów i kolorów stanowiły atut ale jednocześnie artystyczne wyzwanie w skomponowaniu całości wystawy. Dzięki przemyślanej aranżacji udało się harmonijnie połączyć różnorodne elementy w wyjątkowo interesujący estetyczny przekaz. Było to możliwe dzięki wspólnej pracy kolegów, którzy przyczynili się do realizacji tego wydarzenia. Montażu wystawy dokonali koledzy z Zarządu - Jacek Galewski i Jacek Niewiczerzał. Oryginalną szatę graficzną zaprojektował prof. Gabriel Kołat - wiceprezes Okręgu Łódzkiego ZPAP. Jednak na wspaniały efekt końcowy współ-

pracy ZPAP/OŁ i Muzeum, składa się nie tylko piękna wystawa, ale także wielka przyjemność celebrowania z przyjaciółmi wernisażu pełnego artystycznych uniesień. Niezwykły klimat wieczoru uświetnił wokalny występ Pani Agnieszka Batelli z zaprzyjaźnionej Fundacji im. Stanisława Pomian Srzednickiego. Dzięki serdecznej gościnie Dyrektor Muzeum - Pani Małgorzacie Borek, oraz zaangażowaniu całego zespołu, ten wspólnie spędzony czas przy winie, piosenkach z „Kabaretu Starszych Panów” i inspirujących rozmowach, stał się niezapomnianym przeżyciem, które z pewnością zaowocuje dalszą współpracą.

Ewa Tomporek - Fukuoka, prezes ZPAP/OŁ.

Okręg Łódzki

„Pomiędzy Tworzywem a Ideą”

Wernisaż wystawy

Wernisaż wystawy

Wernisaż wystawy

Wernisaż wystawy

Wernisaż wystawy

Okręg Łódzki

„Pomiędzy Tworzywem a Ideą”

Okręg Łódzki

Wystawa twórczości ZPAP okręg Łódź - absolwentek i absolwentów Łódzkiego Plastyka

20.03 - 10.04.2025 r. Galeria Bufet

Dziękujemy kolegom za udział w wystawie i przybycie na wernisaż, to było bardzo wesołe i ciekawe spotkanie.

Z wielką przyjemnością przedstawiam relację z wyjątkowego wydarzenia-wernisażu i zwiedzaniu „Plastyka”. Absolwenci a obecnie członkowie Okręgu Łódzkiego Związku Polskich Artystów Plastyków z wielką satysfakcją prezentowali w szkolnej galerii „Galeria Bufet” swoje prace. Byłych absolwentów powitały pani wicedyrektor Małgorzata Pilżys i pani Izabela Zielińska. Młodzi adepci sztuki na otwarciu wystawy mogli posłuchać wiele ciepłych słów odnośnie ich pracowitości, twórczego potencjału, ambitnych realizacji, które zrobiły bardzo dobre wrażenie na gościach. W trakcie oprowadzania po szkole mieli okazję obejrzeć wszystkie pracownie plastyczne, oraz wystawy uczniów i naocznie przekonać się o wysokim poziomie artystycznym i ambitnych aspiracjach uczniów. Spotkanie miało sentymentalny klimat wspomnień z czasów gdy PLSP mieściło się w starych, ciasnych kamienicach, przy ul. Narutowicza i Lipowej i Pruchnika. Ale to były cudowne, klimatyczne miejsca, gdzie w trudnych warunkach powstawała sztuka. Obecna szkoła, Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Łodzi mieści się przy ul. Gandiego 14 w przestronnym, nowoczesnym budynku z jasnymi pracowniami, salami i szerokimi korytarzami, które świetnie funkcjonują jako miejsca ekspozycji uczniowskich dzieł. Tradycja i historia szkoły jest skwapliwie przechowywana w dokumentach i zdjęciach archiwalnych. Uczestnicy wystawy absolwentów ze wzruszeniem więc rozpoznawali siebie i kolegów na czarno-białych fotografiach sprzed 50 lat. Był to czas, który oprócz miłej rozmowy i wspomnień stał się inspiracją dla nowych pomysłów i zacieśnienia kontaktów

między „Plastykiem” a ZPAP/OŁ. Ta wystawa to bardzo udany początek współpracy, której pomysłodawczynią i kuratorką jest Izabela Zielińska, nasza koleżanka związkowa a jednocześnie nauczyciel fotografii w tej szkole. Dziękuję kolegom, którzy przyczynili się do powstania tej wystawy, a są to: Jacek Galewski, Mirosław Kaśniewski, Paweł Duraj, Beata Ściegłińska, Małgorzata Podracka, Maria Skrzydłowska - Nowak, Leszek Kurek, Grzegorz Kalinowski, Andrzej Bator, Anna Żyro. Mam nadzieję, że wspólna realizacja tego projektu przyniesie w przyszłości jeszcze wiele podobnych i pięknych pomysłów.

Ewa Tomporek- Fukuoka, prezes ZPAP/OŁ.

Okręg Łódzki

Wystawa w łódzkim „Plastyku”

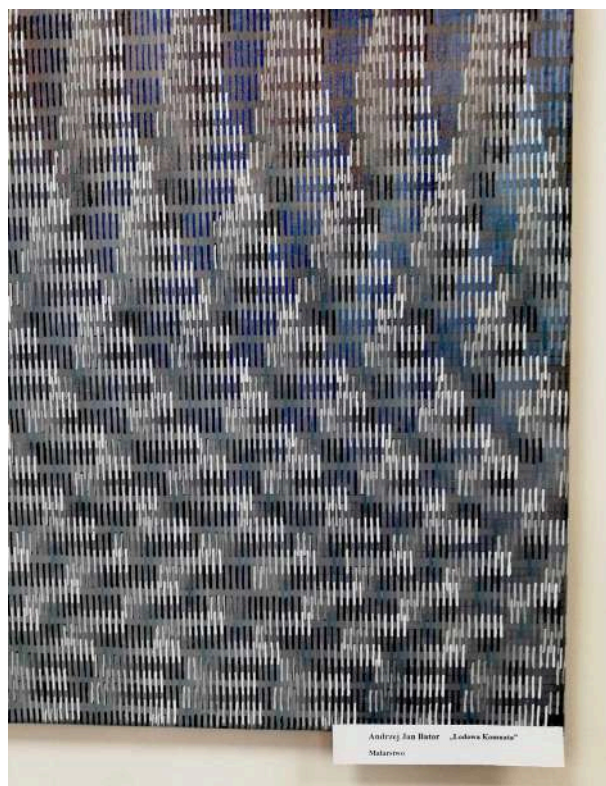
Bożena Beata Ściegłińska
Instalacja „Fryzury 9x19 mm Parabellum”, futro, metal

Maria Skrzydlowska-Nowak, „Fala”, akryl na płótnie

Andrzej Jan Bator, „Lodowa komnata”, malarstwo

Okręg Łódzki

Wystawa w łódzkim „Plastyku”

Grzegorz Kalinowski „Pejzaż zimowy”, akryl na płótnie

Mirosław Kaśniewski „Toń wodna -1”, ołówki grafitowe, karton fotograficzny

Maria Skrzydłowska-Nowak - Projekty wzorów tkanin

Okręg Łódzki

„Japońskie Powidoki”

**Wystawa zbiorowa członków Związku
Polskich Artystów Plastyków Okręg Łódzki**

13.06 - 08.08.2025 r.

**Wydział Informacji i Kultury ambasady
Japonii**

W czwartek 12 czerwca w Wydziale Informacji i Kultury Ambasady Japonii w Warszawie została otwarta wystawa Okręgu Łódzkiego ZPAP pt „Japońskie Powidoki”. Atmosfera wernisażu była niezwykle energetyczna, dzięki publiczności która żywo reagowała na prace artystów. Szczególne podziękowania kierujemy do Dyrektora Wydziału, pana Daisuke Yamashity, który nie tylko powitał gości i w miłych słowach wyraził uznanie dla twórców prezentowanych dzieł, ale poświęcił czas i uwagę dla każdego z artystów. Rozmowy dotyczyły intencji i inspiracji, oraz użytych technik powstałych prac, Okazane przez Pana Dyrektora zainteresowanie wystawą sprawiło artystom wielką satysfakcję. Radość sprawili nam też specjaliści goście, pan Jacek M. Kozłowski, który, aby być na otwarciu przyjechał z Gdańska - uznany artysta fotograf, podróżnik i twórca kultury, prezes Fundacji HEIWA, oraz pani Renata Dymna aktorka i reżyser spektakli teatralnych, wykładowca akademicki, autorka dwóch książek o swoim mistrzu Adamie Hanuszkiewicz. Mamy nadzieję, że wszyscy przybyli goście, których zainteresowania związane są z Japonią byli usatysfakcjonowani różnorodnością i poziomem artystycznym wystawy. Udział w wystawie dla każdego z artystów był twórczym i intelektualnym wyzwaniem, aby poprzez wybrane środki wyrazu w jakich tworzą ukazać własną wizję Japonii – osobiste wrażenia ujęte w materialne formy sztuki. W projekcie brało udział dwunastu twórców prezentujących bogaty zakres artystycznych dziedzin, takich jak : instalacje, rzeźba, obiekty ceramiczne, malarstwo, grafika i rysunek. Każdy z tych artystów posiada charakterystyczny styl, dojrzały warsztat i wieloletni dorobek twórczy.

Ideą wystawy „Japońskie Powidoki” było stworzenie interesującego i bogatego pod względem formy i treści zestawienia dzieł, ukazujących artystyczne wizje odmiennych wyobrażeń o Japonii. Na prośbę organizatorów artyści dołączyli pisemne opisy - jakie elementy japońskiej kultury stały się inspiracją do stworzenia prac na wystawę. Każdy z uczestników przedstawi co najmniej

Okręg Łódzki

„Japońskie Powidoki”

Od lewej w pierwszym rzędzie: Andrzej Bator, Beata Ściegłińska, dyrektor Wydziału Informacji i Kultury Ambasady Japonii Daisuke Yamashita, Ewa Tomporek-Fukuoka, Anna Dończyk-Gajos, Katarzyna Zbierska-Michalak, Donata Lesińska
O lewej w drugim rzędzie: Jacek Niewieczerzał, Kajetan Kreutz-Majewski, Maksymilian Majewski.

dwie lub więcej prac, z pewnością powstała z tego piękna kompozycja z różnorodności w myśl naczelnej zasady estetyki japońskiej – harmonizowania przeciwieństw.

Sztuka Japonii od lat cieszy się wielkim zainteresowaniem i jest stałym źródłem natchnienia dla wielu współczesnych artystów. Szczególnie w okresie Młodej Polski twórcy czerpali inspiracje z japońskich drzeworytów ukazujących inny rodzaj percepcji i wrażliwości plastycznej. Fascynacja artystycznej awangardy Japonią przyczyniła się do rozwoju nowoczesnej plastyki i nowych kierunków w sztuce. Artyści ZPAP/OŁ często nawiązują do tradycji Łódzkiej Awangardy, której głównym reprezentantem był Władysław Strzemiński, artysta i teoretyk sztuki. On to właśnie stworzył nowe estetyczne pojęcie – „Powidok” - aby opisać istotę wrażenia wzrokowo- myślowego, które powstaje w wyobraźni artysty w czasie obserwacji rzeczywistych zjawisk. Jest to pojęcie wyjątkowo trafnie dla zdefiniowania nowych idei we współczesnej sztuce abstrakcyjnej, konceptualnej i symbolicznej. Tytuł wystawy „Japońskie Powidoki”. sugeruje już więc zakres działań twórczych. łódzkich artystów, które są jakby emanacją kierunków współczesnej plastyki.

Dziękujemy panu dyrektorowi, Daisuke Yamashita za gościnę; a Pani Aleksandrze Wiśniewskiej, która koordynowała przygotowania do wystawy, za harmonijną współpracę w żmudnym procesie realizacji tego ambitnego projektu.

Gratulacje i podziękowania odebrać musi 12 uczestników: *Gabriel Kołat, Andrzej Bator, Daniel Cybula, Anna Dończyk - Gajos, Donata Lesińska, Maksymilian Kreutz - Majewski, Kajetan Kreutz-Majewski, Ewa Tomporek- Fukuoka, Bożena Beata - Ściegłińska, Katarzyna Zbierska - Michalak, Jacek Niewieczerzał, Jacek Winkiel.*

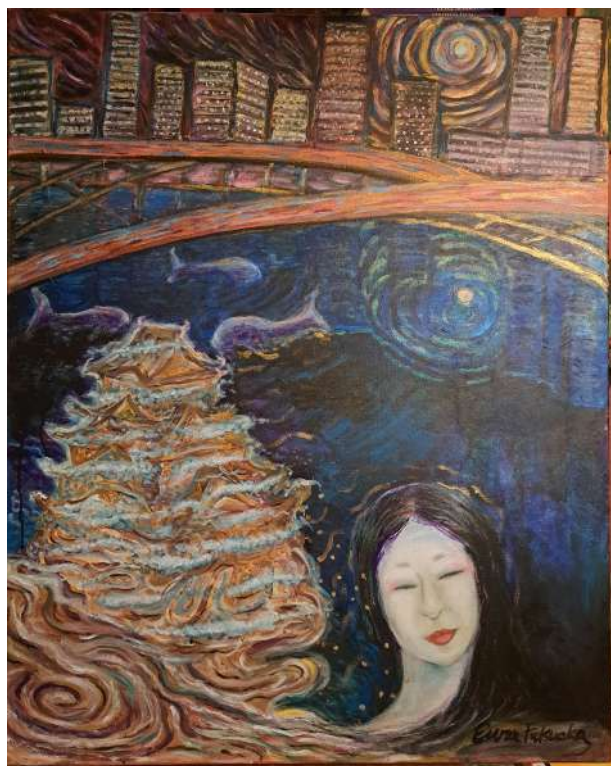
„Japońskie Powidoki” będzie można oglądać do o.8. 08. 2025., kiedy to odbędzie się finisaż wraz z oprowadzaniem po wystawie.

Serdecznie zapraszamy.

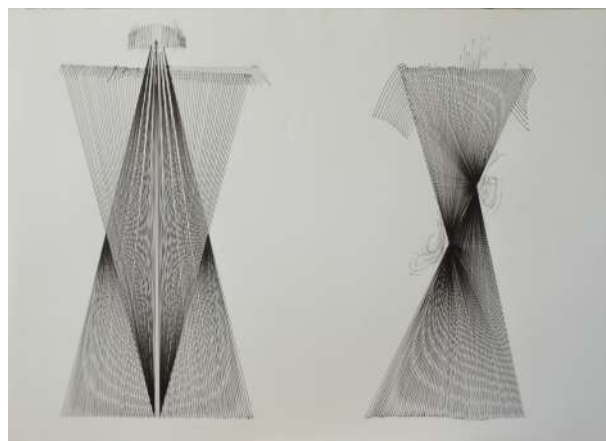
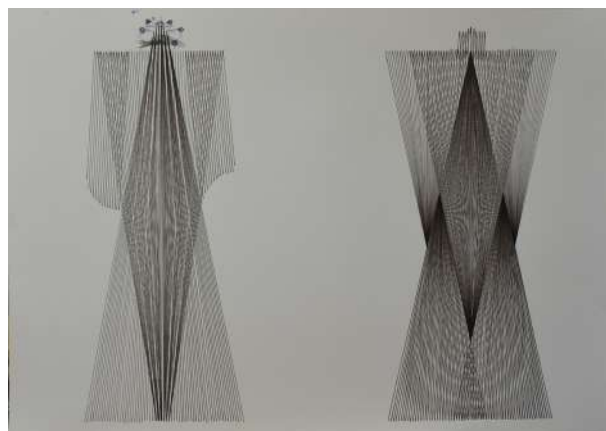
Dziękuję kolegom za udostępnienie zdjęć z wystawy.

Ewa Tomporek-Fukuoka,
kurator wystawy

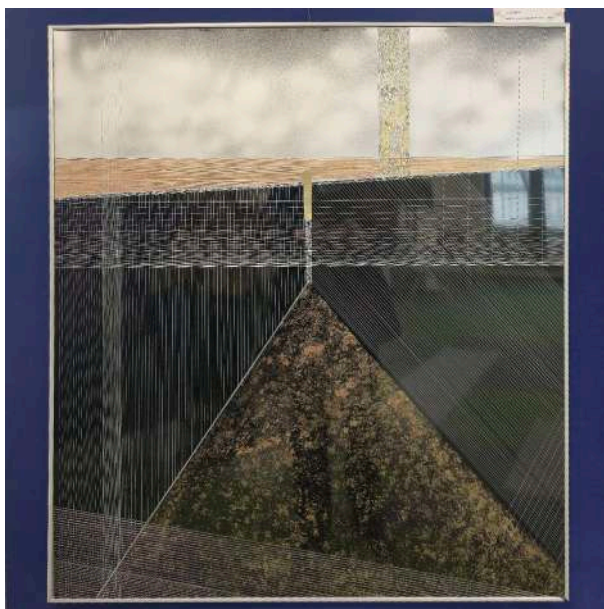
Okręg Łódzki

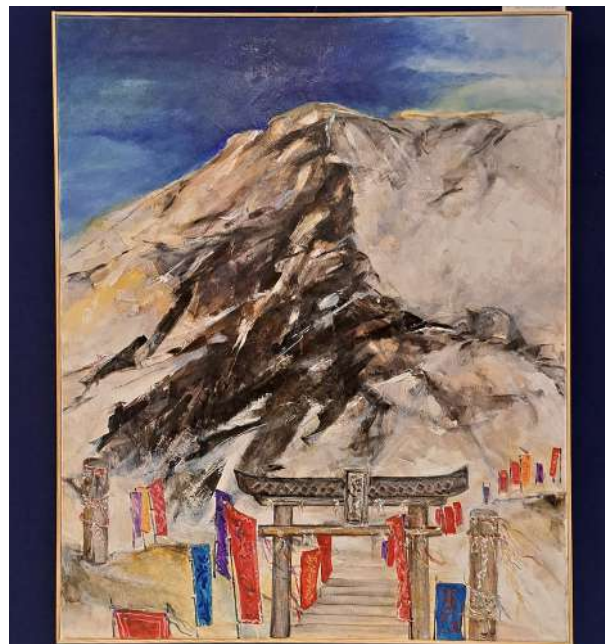
„Japońskie Powidoki”

Okręg Łódzki

„Japońskie Powidoki”

Okręg Poznański

Katarzyna Schmidt-Przewoźna
„Prześwity”

Centrum Kultury „Scena to dziwna”

galeria CK eSTeDe, Gniezno

Wernisaż 28.02.2025 r.

PRZEŚWITY

WERNISAŻ TKANIN ARTYSTYCZNYCH
KATARZYNY SCHMIDT-PRZEWOŹNEJ

28.02.2025 GODZ. 19.00 WSTĘP WOLNY
CENTRUM KULTURY „SCENA TO DZIWNĄ” GNIEZNO, UL. ROOSEVELTA 42

Katarzyna Schmidt-Przewoźna napisała w katalogu wystawy „Prześwity”

„Praca z barwnikami naturalnymi, które ukrywa przyroda, jest specyficzną przygodą, która często łączy się z podróżą do początków cywilizacji, rozwoju wrażliwości estetycznej i technologicznego, magicznego rytuału. To nieustanne, fascynujące poszukiwanie i przekraczanie coraz to nowych granic. Granic własnych możliwości poznania nieznanych arkanów dawnych, zapomnianych technologii a także przekraczania granic pomiędzy różnymi kulturami, które w swojej tożsamości zachowały jeszcze tradycyjne technologie tkackie i barwierskie oraz specyficznie

Katarzyna Schmidt-Przewoźna

Artystka związana z Instytutem Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu, kierująca Pracownią Naturalnego Barwienia „Sztuka Naturalna”. Pracowała naukowo na stanowisku Profesora Instytutu w dziedzinie odtworzenia dawnych technologii barwienia naturalnego i współczesnego ich wykorzystania. Członkini ZPAP od 1981.

magiczne rozumienie dialogu z naturą. To jedna z warstw przekraczanych granic. Inną stanowi ciągle zaskoczenie w realizowaniu technologicznych procesów barwienia naturalnego. Nic nie jest jednoznaczne i nic nie jest tu pewne. Natura wyzwala barwy zaskakujące i często sprzeczne z pierwszym, powierzchownym odczuciem – np. Logwood czyli drzewo niebieskie lub Kampesz – czerwony barwnik wydobyty z drzewa w procesie barwienia tkanin dają kolory od beżu, fioletów, lilia, granatu, brązu po nawet czerń! Jakby natura nie wyznaczała granic, a poznanie tajemnic technologii umożliwia wydobyć z jednego barwnika wielu barw i odcieni.”

Okręg Poznański

„Pasje”

Wystawa Związku Polskich Artystów

Plastyków Okręg Poznański

Galeria u Jezuitów 08.04 - 14.04.2025 r.

Związek Polskich Artystów Plastyków w Poznaniu zaprasza na wystawę

PASJE

Galeria u Jezuitów /Centrum Integracji Kulturalnej/
ul. Dominikańska 10, 61-762 Poznań

Wernisaż 08.04.2025, godz. 18⁰⁰

Wystawa odbędzie się w dniach
od 08.04.2025 - 14.04.2025
w godz. od 15.30 do 19.30.

GALERIA U JEZUITÓW
Centrum Integracji Kulturalnej

Pokazujemy naszą pasję tworzenia jako wolny temat i temat PASJI jako męki i śmierci Jezusa w czas poprzedzający Wielkanoc.

ARTYSTA w pracy twórczej ma moment, w którym chce zacząć poszukiwania nowych środków wyrazu, nowej formy dla swoich dzieł. To pasja, to dzieła wykonane z pasji tworzenia.

PASJA temat męki i śmierci Jezusa;

WIELKANOC - centralne święto w chrześcijaństwie, oznacza zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa i ma głębokie znaczenie globalne. Poza swoimi religijnymi korzeniami Wielkanoc jest urzekającym tematem w historii sztuki, odzwierciedlającym ewolucję kulturową, społeczną i artystyczną na przestrzeni wieków. Artyści ukazywali duchową istotę i bogactwo narracyjne Wielkanocy za pomocą różnych mediów, zgłębiając jej symbolikę. Uczestnikami wystawy byli członkowie Poznańskiego Okręgu Związku Polskich Artystów. Kuratorzy z ZO ZPAP to Mark Maksymovich i Jan W. Malik, z Galerii u Jezuitów, Ks. Jacek Wróbel SJ. Scenariusz wstawy: Jan W. Malik. Wystawa w Galerii u Jezuitów w Poznaniu, ul. Dominikańska 10. ZO ZPAP wydał katalog wystawy z reprodukcjami prac.

Artyści biorący udział w wystawie:

Mark Maksimovich, Paweł Napierała, Dariusz Łabędzki,
Marek Cierniewski, Jan Wojciech Malik, Danuta Czyżyk,
Katarzyna Schmidt-Przewoźna, Rozalia Nowak, Piotr C. Kowalski,
Andrzej Karpiński, Maria Parylak Hoffmann,
Małgorzata Waśniewska-Frąckowiak, Lech Frąckowiak,
Andrzej Wielgosz, Anna Waluś, Dorota Wujewska-Bartoszewicz,
Violetta Książkiewicz, Włodzimierz Mazanka, Anna Rozmusa,
Jarosław Ptak, Danuta Cybulska, Włodzimierz Bludnik.

Wystawa miała liczną publiczność. Odnotowały ją poznańskie media TV i Radio, i relacje na FB.

Otrzymaliśmy list gratulacyjny od naszej Pani Prezes ZG ZPAP Urszuli Święickiej, która gratuluje mam wystawy i pasji tworzenia oraz podjęcia trudnego tematu „w oczekiwaniu na Alleluja”.

Fotografie z archiwum ZO ZPAP.

Opracował Jan W. Malik

„Jajka” - Piotr C. Kowalski

Otwarcie wystawy, od lewej: ks. Jacek Wróbel SJ, Jan W. Malik, Mark Maksimovich.

Zespół wokalny Inspiro Ensemble pod dyr. Aleksandry Wojtaszek oraz muzycy trio instrumentalnego. W tle obrazy Jana W. Malika.

Materiały ZO ZPAP Poznań

Okręg Poznański

Jan Wojciech Malik „Obrazy z podróży”

wieczór sztuki – malarstwa i poezji – 11.04. 2025 – Restauracja HUBO Swarzędz.

OBRAZY Z PODRÓŻY JAN WOJCIECH MALIK MALARSTWO

Jan Wojciech Malik - Artysta malarz ukończył Uniwersytet Artystyczny im. M. Abakanowicz w katedrze malarstwa prof. Stanisława Teisseyre'a. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków od roku 1977. Członek Stowarzyszenia Marynistów Polskich i ruchu EKOART od 1977 r. Rzeczoznawca Ministra Kultury ds. Oceny Sztuki od 1987 r. Członek International Association of Art UNESCO. Był starszym wykładowcą na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza. Otrzymał nagrodę Ministra Kultury dla Młodego Twórcy na Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie w 1978 r. i 3. nagrodę w 1998 r. Wielokrotnie nagradzany na Ogólnopolskim Konkursie na Obraz im. Jana Spychalskiego oraz innych konkursach sztuki. Stypendysta Ministerstwa Kultury. Laureat Srebrnego Medalu i Nagrody Przyjaźni i Pokoju na II-m Biennale Sztuki Europa-Azja w Ankarze w Turcji w 1988 r. Represjonowany przez UB po udziale w wystawie w Galerii Pryzmat „Rok po sierpniu” w 1981 r. Uczestniczył w wystawie „Polaków portret własny” w Muzeum Narodowym w Krakowie w 1979 r. oraz na wystawie „Młodzi dzisiaj” w Muzeum Narodowym w Poznaniu w 1977 r. Miał 30. wystaw indywidualnych malarstwa w Polsce i brał udział w ponad 190. wystawach malarstwa polskiego w Polsce i na świecie: Londyn, Praga, Berlin, Sofia, Ankara, Chicago., Bukareszt, Charków, Moskwa, Hanower. Jest prekursorem hiperrealizmu w Polsce od 1973 r. - wystawa w Galerii Empik „Ściana Wschodnia” w Warszawie. Odznaczony medalem „Zasłużony Obywatel miasta Poznania”, „Złotą Odznaką Związku Polskich Artystów Plastyków”. Prace malarskie w zbiorach Muzeum Narodowego w Poznaniu i Szczecinie, Muzeum Niepodległości w Poznaniu, w instytucjach publicznych i wielu kolekcjach. Píše wiersze, opowiadania, teksty krytyczne do „ARSFORUM” i reportaże w „MORZU”. Wydał ponad 30. tomików poezji. Zdobył wiele nagród za wiersze. Laureat I. PRZEGŁĄDU TWÓRCZOŚCI ARTYSTÓW WIELKOPOLSKI 2025.

Okręg Poznański

I Przegląd Twórczości Artystów Wielopolski'2025 r.
Galeria 33, 10.05–10.06.2025

**I PRZEGŁĄD
TWÓRCZOŚCI
ARTYSTÓW
WIELOPOLSKI'2025**

PATRONAT HONOROWY:

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

UV ART GALLERY SERDECZNIE ZAPRASZA
NA I PRZEGŁĄD TWÓRCZOŚCI ARTYSTÓW
WIELKOPOLSKI'2025 - "RÓŻNORODNOŚĆ"

10 MAJ - 10 CZERWIEC 2025 r.
GALERIA 33 | Wiosny Ludów 17
OSTRÓW WIELKOPOLSKI

**UROCZyste OTWARCIE WYSTAWY
LAUREATÓW I PTAW'2025**
10 MAJA 2025 r. o godz. 14.00

**UROCZyste OTWARCIE WYSTAWY
CZŁONKÓW JURY I PTAW'2025**
10 MAJA 2025 r. o godz. 15.30

PATRONAT MEDIALNY:

ORGANIZATOR: UV ART GALLERY

PARTNERZY I PTAW'2025:

STOWARZYSZENIE NIEZALEŻNA
GALERIA 33 OSTROW WIELKOPOLSKI

UNIWERSYTET ARTYSTYCZNY
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ
W POZNANIU

TEATR WIELKI IM. STANISŁAWA
MONIUSZKI W POZNANIU

PROJEKT:

ARTYŚCI WIELKOPOLSKI
ARTISTS

*I nagroda – Tomasz Drewicz,
„Sprawy kluczowe”, obiekt, 110x110 cm,
2020 r.*

*Wyróżnienie - Jan Wojciech Malik,
„Czekając na”, akryl, 145x90 cm, 2014 r.*

*Wyróżnienie - Paweł Napierała,
„Czarny król”, akryl, olej, wosk na płótnie,
110x135 cm, 2019 r.*

I Przegląd Twórczości Artystów Wielopolski'2025 pod hasłem „Różnorodność”, został zorganizowany przez UV Art Gallery w ramach Projektu „Artyści Wielkopolski/Wielkopolska Artists” i miał charakter konkursu adresowanego do artystów plastyków mieszkających i tworzących w Wielkopolsce. Na podstawie nadesłanych zgłoszeń jury zakwalifikowało prace 20 artystów. Ponadto przewodniczący jury – dr hab. Paweł Kiełpiński prof. UAP – nominował do wystawy dodatkowych 10 artystów z Wielkopolski. Celem było ukazanie różnorodnych tendencji i poszukiwań twórczych oraz uhonorowanie artystów sztuk wizualnych: malarstwo, rysunek, rzeźba, grafika, tkanina. Wystawa laureatów została zorganizowana w dniach 10.05–10.06.2025 r. w „Galerii 33” prowadzonej przez artystę malarza Krzysztofa Ryfę, zlokalizowanej w poindustrialnych budynkach, co dodaje jej uroku i wiele możliwości ekspozycyjnych. Organizatorzy wydali katalog ilustrowany wszystkimi pracami zamieszczonymi na wystawie, dając artystom wielkopolskim znakomitą szansę na promocję. Podczas wernisażu wystawy wręczono nagrody oraz dyplomy uczestnictwa, uczestnicy wyłonili też najciekawszą realizację spośród prac autorstwa jurorów konkursu.

Laureaci: I nagroda – Tomasz Drewicz, II nagroda - Agnieszka Zaprzalska, III nagroda - Jan Pływacz

Poza tym jury wyłoniło troje laureatów wyróżnień, którymi zostali Dorota Piekarczyk, Jan Malik oraz Paweł Napierała, przyznało też wyróżnienia pozaregulaminowe. Otrzymali je: Katarzyna Olter, Tomasz Jędrzejowski i Jakub Malinowski.

Wśród prac jurorów największe uznanie publiczności zdobyły prace dra Pawła Kiełpińskiego.

Okręg Rzeszowski

Droga do siebie

Piotr Woroniec

Piotr Dawid Woroniec

Galeria r_z - 26.06 - 15.07.2025 r.

Droga do siebie to proces odkrywania tożsamości, droga poszukiwania, stawiania się... Metafora podróży w zmaganiu się z formą, materią, istnieniem, ruch do wewnątrz. Ciało, które pamięta i forma, która czeka na możliwość zapisania. To sięganie do archetypów poprzez intuicję i emocje, ale też obserwacje i pytania związane z problemami współczesnej rzeczywistości.

W tym wypadku droga do siebie kojarzy się również z relacją ojca z synem, których łączy silna potrzeba oddania się pasji. To dialog pełen szerszych kontekstów i poetyckich skojarzeń.

galeria zpap
zapraszamy 26.06.2025
o godz. 18:00
na wernisaż

26.06–15.07.2025

**piotr
WORONIEC
piotr dawid
DROGA DO SIEBIE**

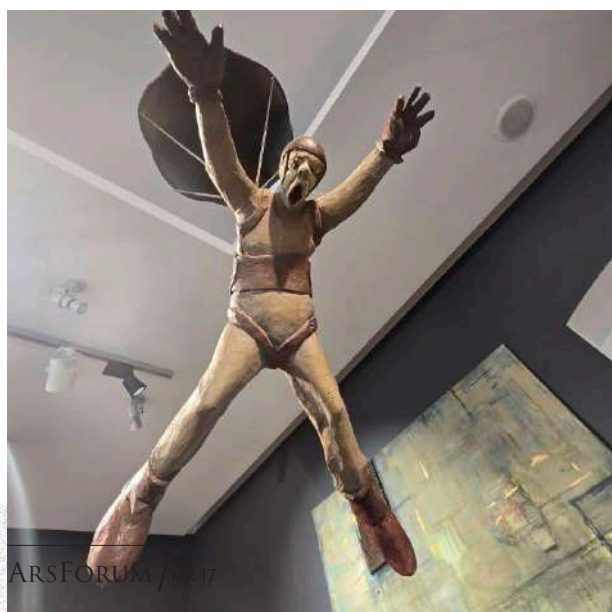
Droga do siebie to proces odkrywania tożsamości, droga poszukiwania, stawianie się... Metafora podróży w zmaganiu się z formą, materią, istnieniem, ruch do wewnątrz. Ciało, które pamięta i forma, która czeka na możliwość zapisania. To sięganie do archetypów poprzez intuicję i emocje, ale też obserwacje i pytania związane z problemami współczesnej rzeczywistości. W tym wypadku droga do siebie kojarzy się również z relacją ojca z synem, których łączy silna potrzeba oddania się pasji. To dialog pełen szerszych kontekstów i poetyckich skojarzeń.

Okręg Rzeszowski

Piotr Woroniec

Urodzony w 1955 roku w Giżycku. Ukończył Liceum Ogólnokształcące w Nidzicy (1970-1974). Był słuchaczem Uniwersytetu Ludowego we Włodowie - reżyseria teatru amatorskiego (1975-1977). Studiował w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie i Rzeszowie na kierunku filologia polska (1977-1982). W latach 1992-1999 pracował jako asystent scenografa w Teatrze Kreatur w Berlinie. Od 1995 r. jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Kierownik artystyczny Międzynarodowych Akcji Artystycznych w Woli Sękowej (2007-2025). Swoje prace prezentował wielokrotnie w Polsce, Słowacji, Niemczech, Danii, USA, we Włoszech i Francji. Mieszka i prowadzi pracownię w Woli Sękowej (jaworowej), woj. Podkarpackie.

Piotr Dawid Woroniec

Urodzony w 1981 r. w Rzeszowie. Absolwent Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. Dyplom uzyskał w 2005 r. Obecnie wykładowca w Zakładzie Malarstwa rodzimej uczelni. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków Okręg Rzeszowski. W 2018 r. otrzymał tytuł doktora na Katowickiej Akademii Sztuk Pięknych w dziedzinie Sztuki Plastyczne. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach krajowych i zagranicznych. Autor filmów, instalacji, kurator projektów m.in. Europejski Stadion Kultury, MUR ART - cykliczne projekty: Plac Sztuki w latach 2012-2014, Kultura od Kuchni - 2014-2016, Art G-Science, współpraca z PAN, Topografia wolności, Śląski Kafka, Szymbart 2011-2016, Mur-art 2015, UNESCO - art 2020. Współtwórca Galerii r_z. Swoje prace pokazywał m.in.: Zachęta Narodowa Galeria Sztuki w Warszawie, galeria Arsenał w Białymstoku, Galeria Test, Galeria Łaźnia w Radiomiu, BWA Tarnów. Autor kilkunastu indywidualnych wystaw, kilkudziesięciu zbiorowych w kraju i za granicą. Laureat konkursów i wielu znaczących przeglądów sztuki m.in. Grand Prix na X Międzynarodowym Jesiennym Salonie Sztuki Homo Quadratus Ostroviensis w 2010 roku.

Okręg Rzeszowski

Biennale ZPAP ORz 2024/25:

Przegląd Twórczości i Nowe Horyzonty

BWA Rzeszów, 12.06.2025 - 13.07.2025

12 czerwca 2025 roku w Biurze Wystaw Artystycznych w Rzeszowie miało miejsce uroczyste otwarcie Biennale ZPAP Okręgu Rzeszowskiego 2024/25 — jednej z najważniejszych cyklicznych prezentacji środowiska artystycznego regionu. W wydarzeniu udział wzięło 43 twórców zrzeszonych w rzeszowskim oddziale Związku Polskich Artystów Plastyków, co stanowi niemal połowę całkowitej liczby członków lokalnego Okręgu.

Biennale, zgodnie ze swoją ideą, stanowi przegląd aktualnych tendencji, postaw twórczych i strategii artystycznych reprezentowanych przez lokalnych artystów – malarzy, grafików, rzeźbiarzy, rysowników oraz konserwatorów dzieł sztuki. To nie tylko okazja do zaprezentowania dorobku środowiska, ale i moment konfrontacji, dialogu oraz refleksji nad kondycją współczesnej sztuki w wymiarze regionalnym. Nowością tegorocznej edycji było wprowadzenie ANEKSU BIENNALE – osobnej, towarzyszącej wystawy zorganizowanej równolegle w galerii r_z przy ulicy 3 Maja 16. Dzięki temu Biennale zyskało nie tylko większy zakres przestrzenny, ale i nowy kontekst kuratorski, otwierający pole dla eksperymentu i prezentacji bardziej kameralnych działań artystycznych. Wystawę współtworzyli artyści: Jacek Balicki, Tomasz Baran, Kamila Bednarska, Jerzy Biernat, Sławomir Bułak, Magdalena Chmieleńska, Katarzyna Cwynar, Iwona Duracz-Gil, Stanisław Dziubak, Roman Folfas, Łukasz Gil, Barbara Hubert, Wiesława Jankisz, Barbara Kochan, Bożena Kot, Marta Krynicka-Orzech, Agata Kwiatkowska, Piotr Lewandowski, Renata Masłyk, Ewa Michałowicz-Smarzewska, Anna Misiura,

Tomek Mistak, Maryla Monikowska-Tabisz, Antoni Nikiel, Anna Papiernik-Wojdyła, Agnieszka Pawłowska-Obłóza, Mirosław Pawłowski, Włodzimierz Piętał, Anna Pilszak, Marek Pokrywka, Roman Przewoźnik, Piotr Rędziniak, Sabina Salamon-Konieczny, Agata Sarna, Sylwester Stabryła, Anna Maria Szarek, Wojciech Trzyna, Magdalena Uchman, Krzysztof Urban, Piotr Dawid Woroniec, Piotr Woroniec (rzeźbiarz), Agata Woźniak-Niemkiewicz, Nina Zielińska-Krudysz.

Biennale ZPAPORz 2024/25 jest nie tylko ważnym wydarzeniem artystycznym na mapie Rzeszowa, ale również dowodem na ciągłą aktywność i rozwój lokalnego środowiska twórczego, które z pasją i odwagą podejmuje dialog ze współczesnością. Tegoroczna edycja – poszerzona, wielogłosowa i otwarta – wskazuje na rosnącą potrzebę integracji sztuki z przestrzenią publiczną, a także z odbiorcą poszukującym głębszych treści w artystycznym przekazie.

Okręg Rzeszowski

Okręg Szczeciński

**„Nestorki i Nestorzy plastyki szczecińskiej,
Delfin i Galeria M Urzędu Marszałkowskiego
w Szczecinie. Wernisaż 16.04.2025 r.**

Wielość różnorodnych dzieł powstałych przez ponad 60 lat kształtowało oblicze plastyki szczecińskiej i współtworzyło wizerunek Szczecina. To nasze bogactwo, z którego czerpiemy dzisiaj wszyscy, często zapominając o tym, że oblicze tego jednego w swoim rodzaju miasta o niemieckiej i polskiej historii jest również dziełem artystów, którzy tu przyjechali i tworzyli przez całe swoje życie, dając swoje talenty i wiarę, że dzięki sztuce można tworzyć świat lepszy i piękniejszy. W 80-lecie uzyskania ziem zachodnich i przyłączenia ich do Polski, prezentujemy sztukę najstarszego pokolenia artystów w Szczecinie - dziewięciu wspaniałych Artystów Nestorów, którzy wyrazili zgodę na wzięcie udziału w tym projekcie. Są nimi:

1. Stanisław Biżek (rzeźba monumentalna i plenerowa, małe formy rzeźbiarskie i medalierstwo),
2. Leonia „Lena” Chmielnik (rzeźba monumentalna i plenerowa, małe formy rzeźbiarskie i rysunek),
3. Stanisława „Stonka” Dobrzeńska-Żyłkowska (projekty wnętrz i mebli, tkanina artystyczna, grafika komputerowa, malarstwo, rysunek, formy rzeźbiarskie),
4. Ryszard Korzanowski (grafika warsztatowa, malarstwo, scenografia, złotnictwo),
5. Andrzej Maciejewski (mural, plakat, grafika warsztatowa i cyfrowa, malarstwo),
6. Anna Paszkiewicz (rzeźba monumentalna i plenerowa, małe formy rzeźbiarskie i rysunek),
7. Stanisław Rudzik (rzeźba monumentalna i plenerowa, małe formy rzeźbiarskie),
8. Bohdan Ronin-Walknowski h. Wierusz (architektura wnętrz, malarstwo, rzeźba i grafika),
9. Zofia Zdun-Matraszek (wzornictwo, malarstwo, rysunek).

Urodzeni w latach 1930–1940 artyści jako absolwenci różnych akademii sztuk pięknych w Polsce, w latach 60. XX wieku, zdecydowali się związać swoje życie artystyczne i osobiste ze Szczecinem. Młodzi i nowocześni, pełni energii twórczej i gotowi na wielkie wyzwania pełnili ważną rolę w ożywieniu środowiska kulturalnego młodego miasta polskiego i swoją pracą zmieniali estetyczne oblicze Szczecina. Byli następcami pionierów plastyków szczecińskich, którzy podobnie jak osadnicy, przybywali do miasta w 1945 roku z różnych stron Polski i Europy. To wyjątkowa sposobność do osobistego spotkania z Artystami, których dorobek twórczy, doświadczenie i osobiste przymioty są ważną wartością kulturową. Chór Rock & Fire pod dyrekcją Edyty Turrowskiej z akompaniamentem Aleksandra „Olo” Jastrzęb wykona znane polskie piosenki II połowy XX wieku, a dzięki uprzejmości Zbigniewa Wróblewskiego, szczecińskiego fotografa, obejrzymy zdjęcia zmieniającego się Szczecina w latach 60. i 70. XX wieku. To wyjątkowa sposobność do osobistego spotkania z dziewięcioma Artystami, których dorobek twórczy, doświadczenie i osobiste przymioty budują wartość kulturową Szczecina.

Jolanta Gramczyńska
Kuratorka wystawy
4. Zoom na Szczecin - Nestorki i Nestorzy
plastyki szczecińskiej

Okręg Szczeciński

**„Sztuka w portowym Szczecinie: Związek Polskich Artystów Plastyków 1945–2025”
08.05 - 05.06.2025 r.**

W 2025 roku obchodzimy jubileusz 80-lecia przynależności Szczecina do Polski. ZPAP Okręg Szczeciński postanowił uczcić ten ważny moment poprzez organizację wydarzeń artystycznych upamiętniających początki działalności artystów plastyków w naszym mieście.

W Galerii Kierat zaprezentowana zostanie wystawa prac artystów przedstawionych w filmie „Port Niezwykłych Duetów”. Uroczysty wernisaż odbędzie się bezpośrednio po zakończeniu debaty.

W ramach jubileuszu zaplanowano także realizację serii wywiadów z artystami – od nestorów po młodsze pokolenie członków Związku – którzy podzielą się swoimi doświadczeniami i opowiedzą o działalności artystycznej w Szczecinie.

Związek Polskich Artystów Plastyków 1945–2025

80 SZTUKA W PORTOWYM SZCZECINIE

WYSTAWA:
8.05 - 5.06.2025 r.

Projekcja filmu
„PORT NIEZWYKŁYCH DUETÓW”
w reżyserii Iwony Gacparskiej,
debata z udziałem artystów.

WERNISAŻ, FILM, DEBATA:
8.05.2025 r. (czwartek)
godz. 18:00
Galeria Kierat
Szczecin, ul. Kołłowski Kierat 14

STANISŁAW BOBK
JANNA BOLEK-BŁECH
TADUSZ EWEYMONT
JAROSŁAN ETYMBART
ERAZMEKALWIPYDIO
RYSZARD HELTYKA
SŁAWOMIR LEWNEKI
JAKUB LORRADI
MIECISŁAW MARCINKOWICZ
JAGATA MAZUR
MIROTYSLAW MOKSI
DAMIEN STRELSKI
MAREK
ALINA POLAK - KALWARYJKA
RYSZARD TOKARZYK
JANINA TOKARZYK - ZIMNICH
DAMIEN TOKARZYK
MAREK WANDERLAK

   SALON SZCZECIN

Projekt plakatu - Małgorzata Buca

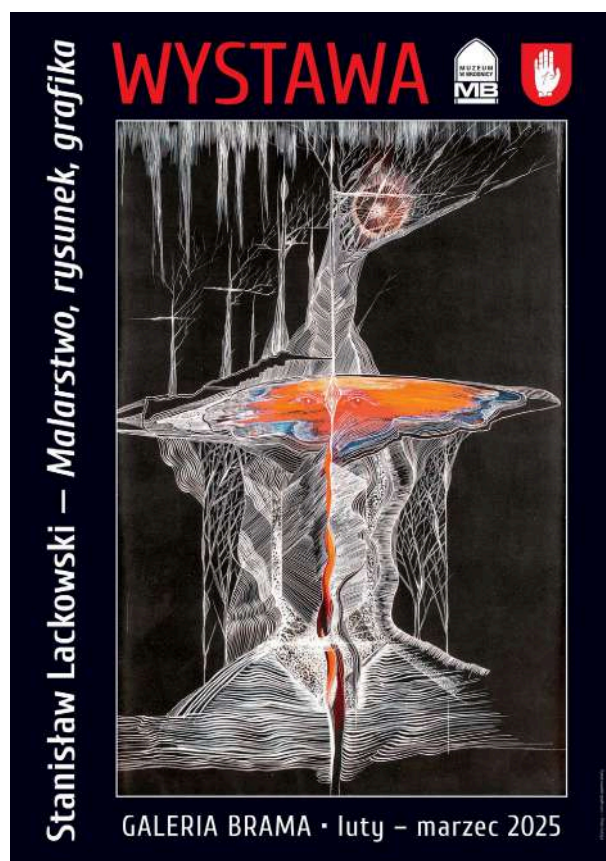
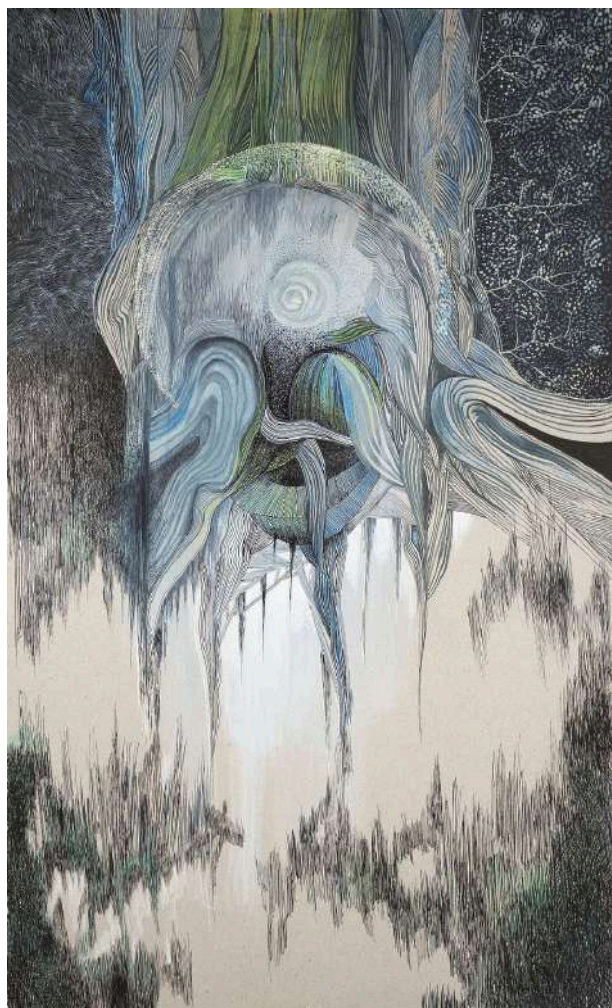
Okręg Toruński

Stanisław Lackowski -

"Malarstwo, rysunek, grafika"

Galeria Brama, Muzeum w Brodnicy

14.02. - 31.03.2025 r.

Stanisław Lackowski uprawia przede wszystkim malarstwo, które jest najistotniejszym przekazem artystycznym w jego twórczości. Na przestrzeni ponad 40. lat twórczej pracy zmieniało ono formę, zawsze jednak artysta rozwiązywał na płótnie zagadnienia przestrzeni i płaszczyzny. Osiągał to poprzez ujmowanie abstrakcyjnych często form w konstelacje „kosmicznych” układów. Kolor odgrywa bardzo istotną rolę w twórczości malarza. Wraz ze światłem wydobywa przy jego pomocy głębię i swego rodzaju nieoczywistość przestrzeni. Jej rozmach widoczny jest w układach form i w umiejscowieniu ich w najczęściej pustej, neutralnej przestrzeni. Rysunek, który Lackowski uprawia równolegle z malarstwem, odznacza się finezją i wyrafinowaniem oraz kontrastem drobiazgowo opracowanych, zaczerpniętych z natury form z rozległością przestrzeni. Ów kontrast zdaje się być najłatwiej rozpoznawalną cechą twórczości artysty. Równie ważną techniką stosowaną w pracach Lackowskiego jest obecnie grafika komputerowa, w której łączy on delikatność rysunku i zdecydowanie formalno-kolorystyczne malarstwa. Lackowski jest autorem licznych projektów aranżacji plastycznych wystaw muzealnych. Zajmuje się także projektowaniem wydawnictw, plakatów i druków

Okręg Toruński

Dzieła Annale ZPAP Toruń 2024/2025

Galeria ZPAP przy ul. Ducha Świętego 8,

20.06 - 20.07.2025

Wystawa Dzieła Annale to najszersza cykliczna prezentacja toruńskiego środowiska artystycznego. Po raz pierwszy zorganizowano ją w latach 60. XX w. Organizatorami 51 edycji Dzieła Annale 2024/2025 są Zarząd Okręgu Toruńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Gmina Miasta Toruń. Celem „Annale” jest:

- aktywizacja powszechności uczestnictwa członków Związku w życiu artystycznym i kulturotwórczym Miasta oraz lokalnych środowisk artystycznych województwa
- Ekspozycja i dokumentacja różnorodności oraz indywidualności uprawianych i obsługiwanych idei i wartości kultury plastycznej.
- Oddziaływanie na instytucje mecenatu publicznego i osoby prywatne oraz szeroką publiczność dla większego zainteresowania twórczością artystyczną środowiska ZPAP oraz kształtowanie zaangażowanych odbiorców sztuki.

Nagrody i Wyróżnienia:

- I Nagroda Prezydenta Miasta Torunia – Wojciech Kozioł za pracę z cyklu “Marionetki polskie”
- II Nagroda Prezydenta Miasta Torunia – Joanna Strzelecka – Traczykowska za pracę pt. “Na styku”
- III Nagroda Prezydenta Miasta Torunia – Paweł Nowak za pracę pt. “Meritum 1”
- Wyróżnienie Prezydenta Miasta Torunia – Alicja Wieczorek za pracę pt. “Mikroby 3”
- Wyróżnienie Prezydenta Miasta Torunia – Maciej Józefowicz za pracę pt. “Ab – 7”
- Wyróżnienie Zarządu Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Toruńskiego – Agnieszka Banasiak za pracę pt. “1 maja”

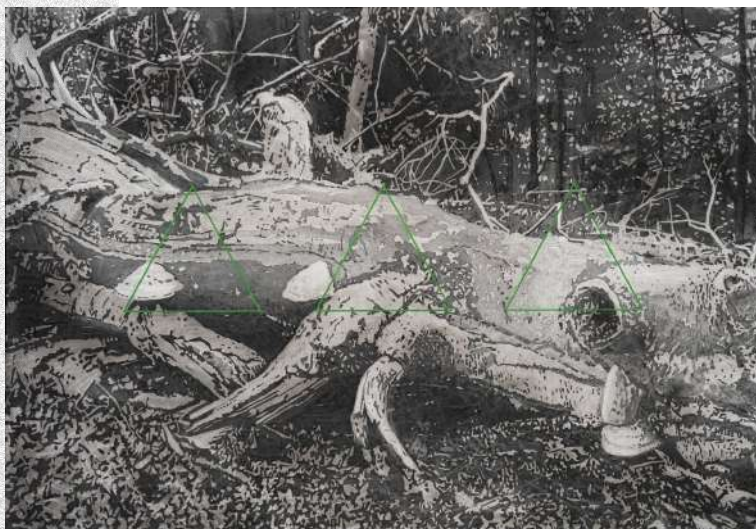
Okręg Toruński

I Nagroda Prezydenta Miasta Torunia – Wojciech Koziol za pracę z cyklu „Marionetki polskie”

II Nagroda Prezydenta Miasta Torunia – Joanna Strzelecka – Traczykowska za pracę pt. „Na styku”

III Nagroda Prezydenta Miasta Torunia – Paweł Nowak za pracę pt. „Meritum 1”

Wyróżnienie Prezydenta Miasta Torunia – Alicja Wieczorek za pracę pt. „Mikroby 3”

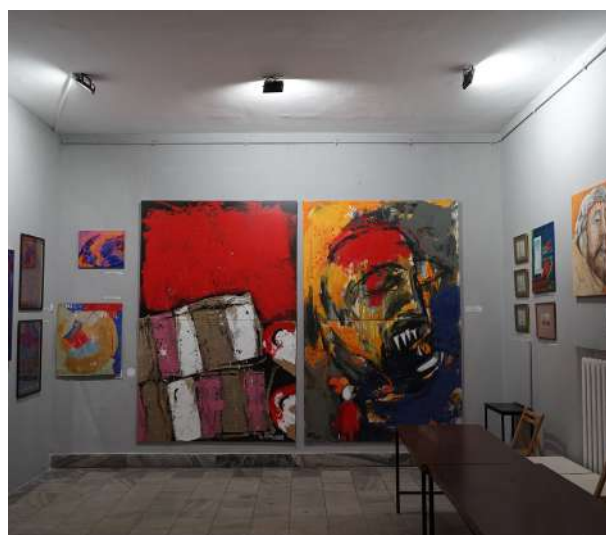
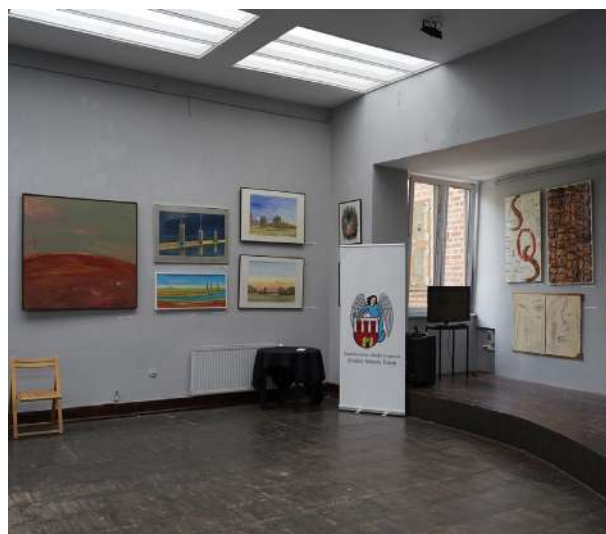
Okręg Toruński

Wyróżnienie Prezydenta Miasta Torunia – Maciej Józefowicz za pracę pt. „Ab – 7”

Wyróżnienie Zarządu Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Toruńskiego – Agnieszka Banasiak za pracę pt. „1 maja”

Okręg Warszawski

Magia światła - Salon DAP

Coroczna wystawa Sekcji Malarstwa OW ZPAP
Galeria DAP1, DAP2 i DAP3, 10.01 - 02.02.2025 r.

Salon DAP 2025 to kolejna doroczna prezentacja twórczości artystów malarzy zrzeszonych w Sekcji Malarstwa Okręgu Warszawskiego ZPAP. Artyści prezentują jedną wybraną przez siebie pracę - odnosząc się lub nie - do przewodniego tematu, a rolą komisarza jest jedynie możliwie najlepsza ekspozycja prac. Zgłoszone prace nie podlegają żadnej selekcji. Tegorocznym tematem wystawy jest magia światła. Ciekawie pokazane światło to obok pięknego koloru największa zaleta dobrego malarstwa. (...) Magia światła to dobre czary, którym ulega każdy wrażliwy odbiorca sztuki i każdy, kto kiedykolwiek zachwyił się sztukami największych czarodziei: Słońca i Księżycy, ale i tych poślednich - samotnej latarni, małej świeczki czy latarki - każde z nich potrafi wyczyniać prawdziwe cuda, odmieniając rzeczywistość w sposób naprawdę magiczny. Czy nam też to się czasem udaje?

Anna Sobol - komisarz wystawy Magia światła

Okręg Warszawski

Joanna Tumiłowicz

Obsesje współczesnego człowieka

Galeria Lufcik, 10.01-02.02.2025 r.

Joanna Tumiłowicz - absolwentka Wydziału Grafiki ASP w Warszawie, doktor sztuki na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Ma na koncie kilkadziesiąt wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jej prace znajdują się w muzeach i zbiorach prywatnych w Polsce, Niemczech, Rosji, Japonii i we Włoszech. Specjalizuje się w tradycyjnych technikach druku: linoryt, sucha igła, akwaforta, akwainta, kolografia, miękki werniks, litografia, sitodruk. Uprawia rysunek, malarstwo, haft i dzianinę artystyczną oraz fotografię..

Czego się dziś obawia zwykły człowiek? Podobno najbardziej, że zgubi telefon komórkowy albo że zabraknie mu pieniędzy. (...) Wokół tych wszystkich obsesji krążyła moja wyobraźnia, której dawałam upust tworząc maskę jako symbol własnej niepewności. A za maską stoją konkretne wyrazy i obrazy.

Katarzyna Rumińska

FDM Evolve

Galeria DAP3, 02.02-18.02.2025 r.

Katarzyna Rumińska - Doktor sztuki, artystka wizualna, kuratorka wystaw, jurorka, adiunktka. Absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z wyróżnieniem. Autorka wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą (Bułgaria, Słowacja, Ukraina, Niemcy, Hiszpania, Grecja, Japonia). Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Rzemiosła w Krośnie i BWA w Olsztynie. Tworzy obiekto-obrazy, tkaniny, instalacje interaktywne, animacje i plakaty.

FDM Evolve to opowieść o nieustannej przemianie – o materii, która oddycha, kształtach, które pulsują w rytmie światła i cienia, oraz o sztuce, która nieustannie się przeobraża. To wielowymiarowa przestrzeń, w której obrazo-obiekty nie są jedynie statycznymi formami, lecz żywymi bytami, otwartymi na dotyk, dźwięk i spojrzenie.

Okręg Warszawski

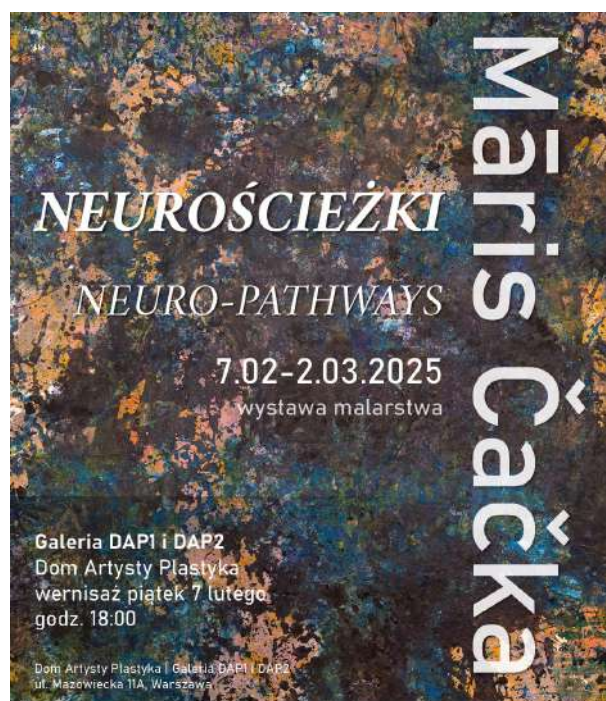
Māris Čačka

Neurościeżki / Neuro-Pathways

Galerie DAP1 i DAP2, 07.02 - 02.03.2025 r.

Dom Artysty Plastyka w Warszawie zaprasza na wyjątkową wystawę malarstwa „Neurościeżki”, autorstwa Mārisa Čačka – uznanego łotewskiego artysty, którego dorobek obejmuje ponad 80 wystaw krajowych i zagranicznych. Māris Čačka to twórca poszukujący, eksplorujący granice między malarstwem, grafiką i drukiem. Jego dzieła łączą w sobie organiczną abstrakcję, bogactwo struktur i nastrojowe kolory, które poruszają warstwy ludzkiej emocjonalności. Obrazy artysty nie opowiadają historii wprost, ale zapraszają do dialogu – rozmowy w subtelnych błękitach i zieleniach, które wywołują wspomnienia i emocje, wciągając widza w duchowy wymiar sztuki.

Kurator wystawy, Dariusz Młacki, opisuje twórczość Mārisa Čačka jako malarską poezję, w której techniczne mistrzostwo spotyka się z głębią przeżyć wewnętrznych. Artysta przetwarza siatkę emocji i wspomnień na wielowarstwowe obrazy, tworząc dzieła niosące czułość, romantyczność, a czasem niepokojący egzystencjalizm. Wystawa „Neurościeżki” to okazja do zanurzenia się w sztuce, która nie narzuca, lecz subtelnie prowadzi odbiorcę przez świat ulotnych doznań i piękna. Wydarzenie jest organizowane we współpracy z Akademią WIT w Warszawie oraz Okręgiem Warszawskim Związku Polskich Artystów Plastyków.

Okręg Warszawski

Monika Tyczyńska

Siedem Niebios i Ziemia

Galeria LUFCIK, 07.02-02.03.2025 r.

Wystawa „Siedem Niebios i Ziemia” jest wizualizacją napisanego przeze mnie eseju pod tym samym tytułem, ale można powiedzieć również, że słowa próbują opisać to, co skrywają obrazy... (...) Stosuję bardzo różne środki wyrazu - malarstwo, rysunek, tkaninę, collage, ceramikę - jednak za każdym razem służą one wyrażeniu pewnego zamiaru... są próbą udowodnienia, że możliwa jest przemiana ducha w materię i materii w ducha.

Monika Tyczyńska

Mirosław Orzechowski

Szkice plenerowe architektury i krajobrazu

afiliacja: Wydział Architektury Politechniki

Warszawskiej

Galeria DAP3, 20-25.02.2025 r.

Mirosław Orzechowski urodził się w Warszawie w 1965 roku. Od rozpoczęcia studiów architektonicznych na Politechnice Warszawskiej w 1984 roku związany jest z Wydziałem Architektury i warszawską szkołą rysunku architektonicznego. Pracując na uczelni, wykonując wolny zawód architekta, jest wierny studiom architektury i krajobrazu, uprawiając rysunek z natury we wszystkich możliwych okolicznościach i czasie.

Magdalena Świercz-Wojteczek

Agnieszka Kwiatkowska-Zwolan

Pejzaż Filozoficzny / Filozofia Pejzażu

afiliacja: Akademia Pedagogiki Specjalnej im.

Marii Grzegorzewskiej

Galeria DAP3, 28.02-12.03.2025 r.

Dwie artystki, dwa spojrzenia, wielość technik i wymiarów, jeden tytuł, niełatwy. Ekspozycja podwójnie indywidualna odmawia prawa do porządkowania doznań. To praktycznie dwie wystawy w ramach jednego hasła. Prace prowadzą ze sobą dialog lub spór o sztukę w podobieństwach i inności. Konkuruje o uwagę widza, jego przychylność, skupienie, czas i cierpliwość. Budują wielogłos, rozpraszają pokusę szukania wspólnych rysów, które uzasadniłyby ich zestawienie. Może to pułapka, może przypadek, a może zamysł.

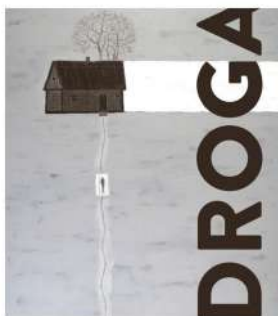
Okręg Warszawski

Mikołaj Malesza - „Droga”

jubileuszowa wystawa malarstwa z okazji

45-lecia pracy twórczej

Galerie DAP1 i DAP2, 07-30.03.2025 r.

Okręg Warszawski
Związku Polskich
Artystów Plastyków
ul. Mazowiecka 11A
Warszawa

JUBILEUSZOWA WYSTAWA MALARSTWA
MIKOŁAJA MALESZY
Z OKAZJI 45-LECIA PRACY TWÓRCZEJ

7-30.3.2025
wernisaż 7.03.2025 godz. 18

Mikołaj Malesza urodził się w 1954 roku w Krynkach. Studiował w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Architektury Wnętrz. Zajmuje się malarstwem i scenografią. Miał około 40 wystaw indywidualnych malarstwa, uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach malarstwa polskiego w kraju i za granicą. Jest laureatem licznych nagród i wyróżnień. Zaprojektował ponad 90 scenografii. W roku 2010 otrzymał Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, przyznawany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2013 roku otrzymał nagrodę „Henryk” Związku Artystów Scen Polskich.

„Moje malarstwo umieszczam między dwiema rzeczywistościami: rzeczywistością realną - codziennie nas otaczającą- i rzeczywistością imaginacji, projekcji, sfery marzeń i mar nocnych, obsesji i niepokojów (ta druga rzeczywistość jest w pewnym stopniu pochodną pierwszej). Świat mego malarstwa to przede wszystkim ludzie, ale także ptaki, koty, świnie (te prawdziwe i te urojone) – cała wielka menażeria. Bohaterów moich obrazów, mimo groteskowego ujęcia i częstej ekspresjonistycznej deformacji, próbuję zrozumieć i z nimi zaprzyjaźnić się. To, co mnie interesuje najbardziej, to są wzajemne relacje między postaciami, określenie typu napięcia między nimi, znalezienie ekspresji wewnętrznej. Staram się wykreować poetycki świat środkami malarskimi. Unikam anegdoty, pompatyczności, publicystyki i jednoznaczności. W twórczości istnieją dwa główne zagrożenia: pogoń za modą i aktualnymi trendami oraz powielanie siebie, kręcenie się w kółko. Tego się boję...”

Mikołaj Malesza

Okręg Warszawski

„re_wizje”

Anna Bartnicka, Sławomir Gębczyński,

Zofia Kubicka, Joanna Mankiewicz,

Ewa Osińska-Rozpędek

Wystawa członków Komisji Rewizyjnej OW ZPAP, Galeria Lufcik, 07-30.03.2025 r.

Wystawa „re_wizje” jest prezentacją twórczości pięciu osób - członków Komisji Rewizyjnej Okręgu Warszawskiego ZPAP.

Artyści - połączeni wspólną pracą w Komisji - postanowili założyć grupę artystyczną o nazwie zainspirowanej Komisją - „re_wizje”, a niosącą równocześnie wiele inspirujących znaczeń i odniesień.

Wystawa ma na celu zaprezentowanie różnych osobowości artystycznych i zróżnicowanych technik. Pojawia się malarstwo figuratywne (Anna Bartnicka, Sławomir Gębczyński), figuracja uabstrakcyjniona (Ewa Osińska-Rozpędek), malarstwo abstrakcyjne, wnikające w struktury samej materii malarzkiej (Joanna Mankiewicz), a także formy będące ciekawym kontrapunktem wzbo-

re_wizje

wystawa
Komisji Rewizyjnej
OW ZPAP

7-30 marca 2025 r.

Anna Bartnicka

Sławomir Gębczyński

Zofia Kubicka

Joanna Mankiewicz

Ewa Osińska-Rozpędek

kuratorka: Joanna Mankiewicz

wernisaż: 7 marca 2025, godz. 18.30
Galeria Lufcik, DAP, ul. Mazowiecka 11a, Warszawa

gacającym przestrzeń prezentacji artystów o kolejny wymiar: rzeźby (Zofia Kubicka) oraz obiekty malarskie łączące formy przestrzenne z techniką malarską (Joanna Mankiewicz).

Tematyka prac obejmie inspiracje zarówno dziedzictwem kulturowym kręgu cywilizacji zachodniej, jak inspiracje filozofią Wschodu. Wystawa jest prezentacją wizji i re-wizji artystów na temat sztuki jako takiej, jej obecnej kondycji, jak i na temat języka własnej twórczości. Łącznikiem różnorodnych postaw malarskich jest kolor. Wszyscy twórcy przedstawiają cykle prac, w których kolor, czy to przez ostre zestawienia, duże płaszczyzny, struktury, laserunki odgrywa dużą rolę a wspólną przestrzeń porozumienia artystów stanowi przekazywanie idei miłości do sztuki.

Okręg Warszawski

Tomasz M. Kukawski

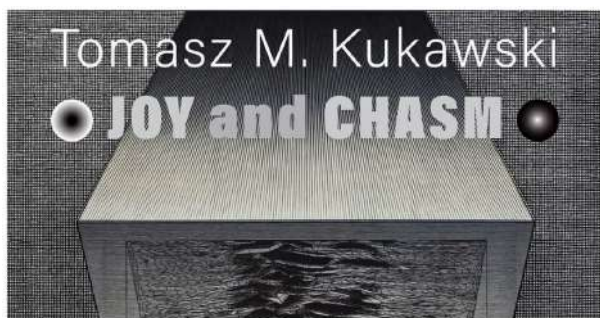
JOY and CHASM

Wystawa Laureata I Nagrody

IV Ogólnopolskiego Konkursu Grafiki

Artystycznej "Grafiteka 2024"

Galeria DAP3, 14-30.03.2025 r.

OKRĘG WARSZAWSKI
ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

Wystawa Laureata I Nagrody
IV Ogólnopolskiego Konkursu
Grafiki Artystycznej Grafiteka 2024

Dom Artysty Plastyka
14 marca 2025 r.

Marta Raczek-Karcz:

Słów kilka o dwóch słowach

Najczęściej wystarcza mi coś takiego małego, czyli drobny szkic kompozycyjny, który jest tylko schematem i takim drogowskazem do dalszej roboty – mówi Tomasz Kukawski i pokazuje do kamery niewielki rysunek, który bardziej przypomina przypadkowe bazgroły wykonane w trakcie średnio zajmującej rozmowy telefonicznej, aniżeli poważnie potraktowane działanie koncepcyjne.

Bardzo mi się w tym zdaniu podobają dwa słowa: drogowskaz i robota. Brzmia swojsko, są zaciągnięte z codzienności i daleko im do koturnowych dywagacji o meta-narracjach i innych intelektualnych frazesach, od których coraz częściej roi się w słowach odautorskich różnych twórców i twórczyń.

U Tomasza Kukawskiego nie ma gadania wypchanego dyskursami, artysta nie rzuca się z motyką na społeczne barykady i nie deklaruje gotowości do radykalnych gestów wywracających stoliki polityczne, kulturowe i artystyczne. Nie znaczy to, że w jego grafikach nie pulsuje nerw współczesności, że nie oddychają one sprawami aktualnymi, jednak wszelkie odniesienia podane zostają przez artystę nie wprost i obecne są w jego pracach w sposób raczej nienachalny. Wróćmy jednak do owych dwóch słów usłyszanych w zdaniu wypowiedzianym przed kamerami białostockiej telewizji (...).

Okręg Warszawski

"Sztuka Włókna 2025"

Triennale Sekcji Tkaniny

Galerie DAP1, DAP2 i DAP3, 09.05-01.06.2025 r.

„Sztuka Włókna” to cykliczna wystawa zapoczątkowana w 2000 roku przez profesora Stanisława Trzeszczkowskiego (zm. w 2016 r.), założyciela i długoletniego Przewodniczącego Sekcji Tkaniny przy OW ZPAP. W tym roku przypada 25-lecie powstania Sekcji Tkaniny, obchodzimy również 80. rocznicę założenia Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków. Sekcja Tkaniny jest kontynuatorką działań Pracowni Doświadczalnej Tkactwa Artystycznego, którą w 1950 roku założyły artystki Maria Łaszkiewicz, Helena Bukowska, Zofia Grmela, Zofia Kodis-Freyerowa, Janina Stankiewicz i Janina Trawińska. Pracownia początkowo mieściła się w domu Marii Łaszkiewicz na warszawskich Bielanych przy ulicy Cegłowskiej. Na tutejszych krosnach tkala swoje pierwsze tkaniny Magdalena Abakanowicz. W 1965 roku Pracownia została przeniesiona na IV piętro nowo otwartego Domu Artysty Plastyka przy ul. Mazowieckiej 11A. W tym roku mija 75 lat od założenia Pracowni, a od 60 lat istnieje ona w naszej siedzibie przy ul. Mazowieckiej 11A. Jako kurator Triennale Sekcji Tkaniny „Sztuki Włókna” pragnę serdecznie podziękować Koleżankom i Kolegom z OW ZPAP biorącym udział w wystawie. To dzięki Wam powstała ta niezwykła ekspozycja, która

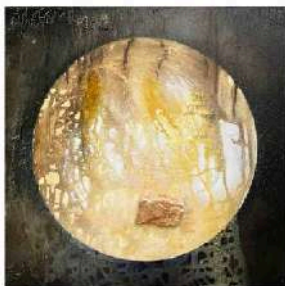
intryguje tematami, zadziwia bogactwem technik i daje przestrzeń do rozważań. Za udostępnienie na wystawę dzieł naszych zmarłych Artystów składam podziękowania ich Rodzinom: Pani Małgorzacie Lutczyń – córce Marii Teresy Chojnackiej i Panu Tomaszowi Sadlejowi, synowi Wojciecha Sadleja. Moje podziękowania kieruję również do Pani Ewy Kłysz i Pani Doroty Taranek oraz całego Zespołu Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku za zaproszenie nas do współpracy i organizację drugiej odsłony wystawy w zabytkowych wnętrzach tego niezwykłego Muzeum. Tegoroczny pokaz „Sztuki Włókna” jest dziewiątą już prezentacją najnowszych osiągnięć w dziedzinie tkaniny artystycznej. Na wystawie możemy zobaczyć twórczość sześćdziesięciu sześciu artystek i artystów. W swoich działaniach wykorzystują oni nie tylko klasyczne techniki tkackie, lecz także wypracowane przez siebie oryginalne techniki splotowe, między innymi z zastosowaniem druku, patchworku, techniki shibori, batiku, haftu, malarstwa na jedwabiu i filcowania czy dzianiny, na eksperymentach z pogranicza różnych dziedzin sztuk pięknych kończąc. Artyści próbują uchwycić ducha czasów, w jakich przyszło im żyć i tworzyć. Jedni poszukują swojego języka przekazu, inni nawiązują do tradycji tkackich. Patronat honorowy nad wystawą ponownie objęło Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które jest również fundatorem nagród w III Konkursie im. Profesora Stanisława Trzeszczkowskiego oraz nagrody okolicznościowej z okazji jubileuszu 25. rocznicy powstania Sekcji Tkaniny OW ZPAP. Cieszy fakt, że tkanina artystyczna na nowo staje się popularna wśród odbiorców, kuratorów, krytyków sztuki, jest tematem książek, publikacji, konferencji, debat. To dla nas, artystek i artystów, bardzo ważne, że nasze dokonania są doceniane. Stanowi to impuls i inspirację do dalszej pracy twórczej. Wielu z nas przyświecają słowa Jolanty Owidzkiej: „Tkanina jest przychylna dla człowieka. Trzeba umieć rozmawiać z nitkami”. Do zobaczenia za trzy lata podczas 10., jubileuszowej odsłony „Sztuki Włókna”.

Joanna Lohn-Zajac - kurator wystawy, Przewodnicząca Sekcji Tkaniny OW ZPAP

Okręg Warszawski

Krzysztof Ryfa - „Z albumu”

Galeria Lufcik, 04-27.04.2025 r.

**KRZYSZTOF
RYFA
Z albumu**

Krzysztof Ryfa - urodzony w 1959 roku w Jeleniej Górze. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz). Malarz, pedagog, założyciel Niezależnej Galerii 33 w Ostrowie Wielkopolskim, którą prowadzi od 2012 roku. Twórca cyklicznego Międzynarodowego Przeglądu Sztuki Alternatywy 33 gromadzącego twórców z Europy i innych kontynentów. Odbyło się 12 edycji Przeglądu. Jest członkiem Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków. W 2023 roku otrzymał Laur Kultury Starosty Powiatu Ostrowskiego. Jego największą inspiracją jest pejzaż.

Maria Bierzyńska 1928 – 2022

Powiatka o szeleście traw

Galeria Lufcik, 02.05-01.06.2025 r.

Okres Warszawski
Związek Polskich
Artystów Plastyków
ul. Mazowiecka 15A
Warszawa

**MARIA
BIERZYŃSKA
1928-2022**

Powiatka o szeleście traw

2.05-1.06.2025
Wernisaż 18:30 9.05.2025

Jacek Bierzyński (syn artystyki), Bożena Kuzio-Bilska (kurator wystawy), Joanna Lohn-Zajac (Wiceprezes Zarządu OW ZPAP)

Maria Bierzyńska urodziła się w Wilnie. Ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Dyplom uzyskała w 1958 roku w warszawskiej ASP na Wydziale Grafiki w pracowni Tadeusza Kulisiewicza i na Wydziale Konserwacji pod kierunkiem Bonawentury Lenarta. Zajmowała się malarstwem, rysunkiem, grafiką i tkaniną artystyczną. Wyróżniana i nagradzana między innymi II Nagrodą w Dziale Tkaniny - XXX Lat Zwycięstwa nad Faszyzmem (1975) oraz Złotym Medalem na XII Międzynarodowym Konkursie Sztuki współczesnej w Paryżu (1980).

Okręg Warszawski

**Krystyna Arska-Pereplyś odznaczona
Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze
Gloria Artis”**

Krystyna Arska-Pereplyś

Od lewej: Minister MKDiN Hanna Wróblewska, Krystyna Arska-Pereplyś, Prezes OW ZPAP Bożenna Leszczyńska

30.05.2025 r. w Domu Artysty Plastyka odbyła się uroczystość dekoracji Krystyny Arskiej-Pereplyś Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Aktu dekoracji dokonała osobiście Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego - pani Hanna Wróblewska, w obecności Prezes ZPAP Urszuli Święcickiej, Prezes OW ZPAP Bożenny Leszczyńskiej i ZO Warszawa.

Wydarzenie zbiegło się z finisażem wystawy Triennale Tkaniny „Sztuka Włókna 2025”. Poniżej przedstawiamy laudację wygłoszoną przez Joannę Lohn-Zajac - Wiceprezes Zarządu i Przewodniczącą Sekcji Tkaniny OW ZPAP.

Od lewej: ZO Warszawa Bożena Kuzio-Bilska, Prezes ZPAP Urszula Święcicka, Wiceprezes Zarządu i Przewodniczącą Sekcji Tkaniny OW ZPAP Joanna Lohn-Zajac, Krystyna Arska-Pereplyś, Minister MKDiN Hanna Wróblewska, Prezes OW ZPAP Bożenna Leszczyńska

Materiały ZO ZPAP Warszawa

Okręg Warszawski

„Zasłużony Kulturze Gloria Artis” - Krystyna Arska-Perepłyś

Laudacja

Zarząd Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków oraz artyści i artyści zrzeszeni w Sekcji Tkaniny zarekomendowali Koleżankę Krystynę Arską-Perepłyś do wyróżnienia Jej Medalem „Gloria Artis”, ponieważ uważali, że Jej znakomita twórczość, wiedza oraz działania na rzecz rozwoju polskiej sztuki i ochrony dóbr kultury zasługują na tak ważną nagrodę.

Krystyna Arska-Perepłyś studiowała w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w latach 1959-65 na Wydziale Architektury Wnętrz, specjalizacja Wzornictwo Przemysłowe (dyplom u prof. Lecha Tomaszewskiego). Staż odbyła w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego pod kierunkiem Wandy Telakowskiej. Tam też została zatrudniona i pracowała do 2007 roku. Zrealizowała szereg projektów architektury wnętrz i wystawienniczych. Przygotowywała opracowania związane z mieszkalnictwem, m.in. systemy barw i ich funkcje, zajmowała się również pracami badawczo-projektowymi z dziedziny wzornictwa. Projektowała tkaniny użytkowe oraz materiały wykończeniowe. Zajmowała się promocją wzornictwa polskiego. Publikowała artykuły w wydawnictwach Instytutu Wzornictwa Przemysłowego i czasopismach fachowych. Uczestniczyła jako juror w konkursach, takich jak: Teraz Polska, Targi Poznańskie.

Brała udział i współorganizowała wystawy promujące wzornictwo („Polski Len”, Meksyk; „Polski Dywan”, „Ceramika Bolesławiec”, „IWP przedstawia”, MT Rouen 92; „Rzeczy Pospolite”, Muzeum Narodowe w Warszawie w 2000 r.). Jednocześnie od 1968 roku zajmowała się tkaniną artystyczną i unikatową, którą tworzy do dziś i bierze czynny udział w wystawach z tej dziedziny. Pierwsza jej indywidualna wystawa miała miejsce w 1973 roku w Domu Artysty Plastyka OW ZPAP przy ul. Mazowieckiej 11a. W roku 1990 zainicjowała i współtworzyła nieformalną grupę artystów malujących

na jedwabiu wraz z Wojciechem Sadleyem, Grzegorzem Pablem, Jackiem Dyrzyńskim i Stanisławem Trzeszczkowskim. Malowane jedwabie prezentowane były m.in.: w Centrum Muzeum Włókiennictwa w Łodzi w latach 1993, 1996, 1999; w Muzeum Amparo w Puebli w Meksyku w 1996; w Muzeum w Kairze w 1993; w Barcelonie w 1998; w Gdańsku w 1993. Artystka brała udział w licznych ekspozycjach zbiorowych, ogólnopolskich i międzynarodowych. Uczestniczyła wielokrotnie w Międzynarodowym Sympozjum i Plenerze „Warsztat Twórczy – Kowary” w latach 1992 - 2018.

Krystyna Arska-Perepłyś ma liczne zasługi na polu działalności społecznej, na rzecz Sekcji Tkaniny przy Okręgu Warszawskim Związku Polskich Artystów Plastyków. W latach 2000-2008 pełniła obowiązki Wiceprzewodniczącej Sekcji Tkaniny przy Związku Polskich Artystów Plastyków, którą założyła wspólnie ze Stanisławem Trzeszczkowskim. Współorganizowała cykliczne wystawy „Sztuka Włókna”, pełniła obowiązki jako kurator,

Okręg Warszawski

„Zasłużony Kulturze Gloria Artis” -
Krystyna Arska-Pereplyś

Krystyna Arska-Pereplyś - „Mały kosmos”, jedwab

Krystyna Arska-Pereplyś - „Liść”, jedwab

Krystyna Arska-Pereplyś - „Prześwity V”

Krystyna Arska-Pereplyś - „Duża kaskada”

Okręg Warszawski

komisarz, projektant ekspozycji, konsultant artystyczny oraz opracowywała i redagowała katalogi do wystaw Sekcji Tkaniny. Jej prace znajdują się m. in. w zbiorach Oddziału Wzornictwa Nowoczesnego Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze, Muzeum Amparo w Meksyku, w instytucjach oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Szwajcarii, Szwecji, USA. Krystyna Arska-Pereplyś urodzona w 1940 roku nadal jest czynna zawodowo i tworzy nowe dzieła, uczestniczy w wystawach poświęconych tkaninie artystycznej oraz przekazuje młodszym artystom swoją bogatą wiedzę z zakresu tkactwa artystycznego jak i projektowania tkanin użytkowych. Indywidualna wystawa Krystyny Arskiej-Pereplyś „Tkaniny-różne spojrzenia” w Galerii Domu Artysty Plastyka OW ZPAP odbyła się w 2019 r. z okazji jej 80. urodzin. Artystka osobiście oprowadzała zwiedzających podczas kilku spotkań autorskich. Na tej wystawie, oprócz archiwalnych tkanin unikatowych i projektów, znalazły się również zupełnie nowe prace tej młodej duchem, niezwykle pracowitej i utalentowanej artystki. Najnowszy pokaz Jej twórczości można oglądać w Centrum Kultury w Podkowie Leśnej do końca czerwca bieżącego roku. Wyrażamy wielką radość, że nasza Koleżanka, która obchodzi 60-lecie pracy twórczej i działań na rzecz ocalenia tkackiego rzemiosła, rozwoju polskiej tkaniny artystycznej oraz długoletniej pracy w zakresie projektowania tkaniny użytkowej, stanowiących nasze dziedzictwo, tradycję i rozpoznawalność na świecie zostanie dziś uhonorowana tak wysokim odznaczeniem. Przeszło czterdzieści lat pracowała w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego. Brała udział w szeregu opracowań problemowych związanych z mieszkalnictwem i wyposażeniem wnętrz: m.in. systemy barwy i jej funkcji we wnętrzach mieszkalnych. Projektowała materiały wykończeniowe (tapety, wykładziny podłogowe, płytki ceramiczne) oraz tkaniny

„Zasłużony Kulturze Gloria Artis” - Krystyna Arska-Pereplyś

do wnętrz mieszkalnych (tkaniny meblowe, zasłony, pościelowe, obrusowe, ręczniki i dywany). Zajmowała się promocją wzornictwa wyrobów produkowanych przemysłowo w ramach czternastu edycji programu IWP – „Dobry Wzór”. Opracowała wiele projektów z realizacjami w dziedzinie architektury wnętrz, wystawiennictwa. Ma w swoim dorobku publikacje w wydawnictwach Instytutu Wzornictwa Przemysłowego i w czasopiśmie fachowych. Uczestniczyła jako juror w konkursach targowych. Jednocześnie z zadaniami pracownika naukowo-badawczego oraz projektanta zajmowała się tkaniną unikatową. Uczestniczyła w międzynarodowych plenerach – sympozjach „Warsztat tkacki – Kowary”. Obecnie nadal tworzy tkaniny unikatowe. Należy do grupy twórców malujących na jedwabiu. Swoje tkaniny prezentowała na licznych wystawach indywidualnych, zbiorowych ogólnopolskich i międzynarodowych. Prace artystki znajdują się w zbiorach Oddziału Wzornictwa Nowoczesnego Muzeum Narodowego w Warszawie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Amparo w Meksyku, w instytucjach użyteczności publicznej oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Szwajcarii, Szwecji i USA.

Krystyna Arska-Pereplyś – „Przenikanie”, jedwab

Okręg Warszawski

ZBRYLENIE

Coroczna Wystawa Sekcji Rzeźby OW ZPAP
Galerie DAP1, DAP2 i DAP3, 06-29.06.2025 r.

Sekcja Rzeźby Okręgu Warszawskiego skupia szeroki krąg rzeźbiarzy Warszawy, jesteśmy częścią ZPAP - związku, który już od ponad stu lat zrzesza artystów plastyków z całego kraju. W tegorocznej wystawie rzeźby bierze udział 44 artystów.

„ZBRYLENIE” nawiązuje do podstawowej czynności rzeźbiarskiej, którą jest łączenie brył. Bryła rozumiana jako kształt przestrzenny, jako kawał materii jest dla rzeźbiarza czymś tak elementarnym, jak litery dla pisarza. To z nich tworzymy słowa, które łączymy w zdania, którymi wypowiadamy myśl. Zbrylenie zawiera w sobie zarówno zbiór podstawowych elementów – brył, jak również proces łączenia ich w większą całość. Zbrylenie brył według logicznego przepisu tworzy formę, która z kolei tworzy rzeźbę. Tak więc zbrylenie jest naszym sposobem wyrażania idei, myśli i emocji na najbardziej elementarnym poziomie.

Krzysztof Kołodziejski - komisarz wystawy

17

WYSTAWA RZEŻBY WARSZAWSKIEJ
SEKCJI RZEŻBY OW ZPAP
Galeria Domu Artysty Plastyka
Warszawa, ul. Mazowiecka 11A

OW ZPAP

7-28 czerwca 2025

Okręg Warszawski

Noc Muzeów

Dom Artysty Plastyka 17.05.2025 r.

Janusz Dziurawiec - Szepty i cienie

Galeria LUFCIK, 06-18.06.2025 r.

**Janusz
Dziurawiec
Szepty i cienie**

Dom Artysty Plastyka
6 czerwca 2025 r.

Dyplomy ASP 2025

Yana Makukh – „Zbudź się, to nie był sen”

Korneliusz Kochan „Limbo”

Galeria Lufcik 24.06-01.07.2025 r.

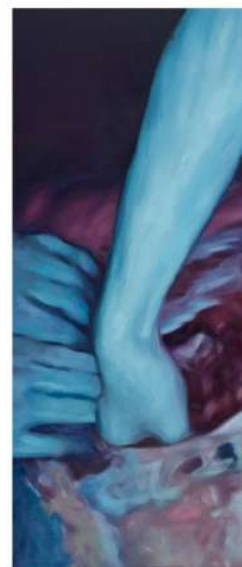

Yana Makukh Korneliusz Kochan

ASP W WARSZAWIE
DYPLOMY 2025

WERNISAŻ: 24.06 19:00
WYSTAWA: 25.06 - 01.07.2025

DOM ARTYSTY PLASTYKA
GALERIA LUFCIK
WARSZAWA, UL. MAZOWIECKA 11A

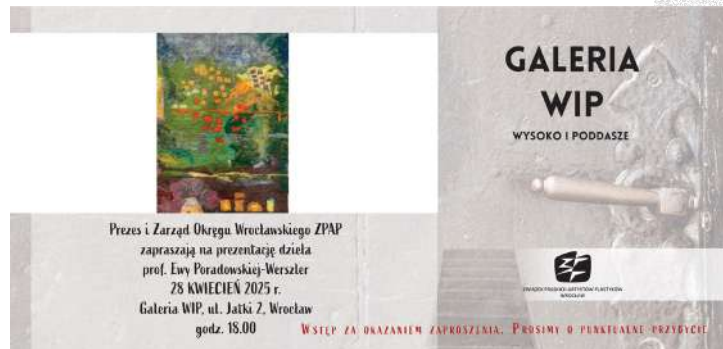

Okręg Wrocławski

Tomasz Chołuj - „Rzeka życia”
Galeria WIP - 17 lutego 2025 r

Ewa Poradowska-Werszler - „Podróż na szczyt”
Galeria WIP - 28 kwietnia 2025 r.

Okręg Wrocławski

W Galerii Wysoko i Poddasze Zarząd Okręgu Wrocławskiego ZPAP miał przyjemność gościć dwójkę wyjątkowych artystów, prezentujących swoje dzieła:

- 17 lutego 2025 – Tomasza Chołuj i jego „Rzekę życia”
- 28 kwietnia 2025 – prof. Ewę Poradowską-Werszler i niezapomnianą „Podróż na szczyt”

Tak barwnie i ekspresyjnie, jak zrobił to Tomasz Chołuj, jeszcze żaden z artystów zaproszonych do Galerii WIP (Wysoko i Poddasze) nie opowiadał o swoim dziele. Wszyscy goście wernisażu ulegli sugestywnej narracji o „rzece życia”, w której pływamy, toniemy, ratujemy innych, poszukujemy przystani, a czasem – niestety – ginimy, bo nikt nie podał nam pomocnej dłoni. Wszyscy obecni serdecznie dziękują Artyście za wspólny, poruszający wieczór. Tomasz wprowadził także nowy, godny naśladowania zwyczaj – zaproszenia wręczył swoim gościom dopiero na zakończenie wernisażu! Mamy nadzieję, mówiąc żartem, że ta forma stanie się inspiracją dla innych wystaw w Polsce. W kwietniu gościliśmy naszą Koleżankę – prof. Ewę Poradowską-Werszler, która skierowała do uczestników spotkania poniższe słowa:

Podziękowanie:

Witam wszystkich zaproszonych znajomych, którzy z aptekarską dokładnością przybyli na spotkanie ze mną w Galerii WIP, w siedzibie OW ZPAP dnia 28.04.2025 roku.

Ten dzień już przeszedł do historii. Co prawda nie wszyscy zostawili swoje emocje w formie pisemnej w moim małym pamiętniczku, jednak mam nadzieję, że uda się to jeszcze uzupełnić. Osobom, które zostawiły mi taką pamiątkę, serdecznie dziękuję. Słowa zapisane mają szansę na długie życie, a ich wartość jest nieprzeceniona. Pragnę podziękować za piękne gratulacje, pachnące bukiety kwiatów, rozmowy, cierpliwość i wyrozumiałość – szczególnie w związku z przedłużającymi się moimi zwierzzeniami dotyczącymi procesu twórczego miękkim medium, pozyskanym z runa owczego.”

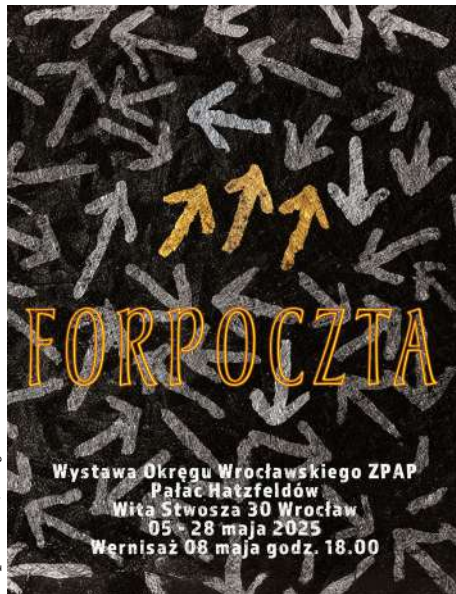
Serdecznie dziękujemy za tak wyczerpującą i wciągającą opowieść o „Podróży na szczyt”, utkanej z dbałością o każdy detal w niezwykle dzieło sztuki.

Prezes Zarządu OW ZPAP
Kazimierz Pawlak

Okręg Wrocławski

**Wystawa Okręgowa „FORPOCZTA” –
Pałac Hatzfeldów, 05 - 23.05.2025 r.**

Projekt plakatu, Wojciech Kowalski

Wernisaż wystawy, fot. Wojciech Kowalski

W maju 2025 roku, w przestrzeni Pałacu Hatzfeldów przy ul. Wita Stwosza 30 we Wrocławiu, odbyła się wystawa „FORPOCZTA” – wyjątkowa prezentacja dorobku artystek i artystów plastyków zrzeszonych w Okręgu Wrocławskim Związku Polskich Artystów Plastyków. Wydarzenie zorganizowano w przededniu jubileuszu 80-lecia Okręgu i stanowiło zapowiedź obchodów tej ważnej rocznicy.

Celem ekspozycji było ukazanie bogactwa form i różnorodności dolnośląskiej sceny artystycznej, a także podkreślenie nieustannej obecności sztuk wizualnych w życiu Wrocławia

i regionu. W wydarzeniu wzięło udział 124 twórców, prezentując prace powstałe po 2020 roku. „FORPOCZTA” to nie tylko podsumowanie ostatnich lat działalności artystycznej, ale również przypomnienie o roli, jaką sztuki plastyczne odgrywają w budowaniu kulturowej tożsamości Wrocławia i Dolnego Śląska. Poprzez charakter tej wystawy Okręg Wrocławski ZPAP pragnął zaakcentować ciągłość tradycji – od pierwszych powojennych artystów osiedlających się na Ziemiach Odzyskanych po współczesne pokolenia twórców. Zestawienie różnorodnych postaw artystycznych pozwoliło stworzyć przekrojową wizytówkę środowiska, ukazującą jego indywidualizm i nieustanną dynamikę.

Serdecznie dziękujemy i gratulujemy wszystkim Koleżankom i Kolegom, którzy zechcieli wziąć udział w tym wydarzeniu, a Publiczności – za liczne odwiedziny i okazaną życzliwość.

W imieniu Zarządu Okręgu Wrocławskiego ZPAP, Marta Łojek

Fragment wystawy, fot. Mieczysław Hruszczowiec

Fragment wystawy, fot. Mieczysław Hruszczowiec

Okręg Wrocławski

Anna Szpakowska - Kujawska
Park Południowy pod Plafonem
Galeria pod Plafonem, 27.05 - 29.06.2025 r.

Anna Szpakowska-Kujawska fot. Artur Werszler

Anna Szpakowska-Kujawska. Jubileusz 50-lecia Plafonu DBP we Wrocławiu

W Galerii Pod Plafonem Dolnośląskiej Biblioteki Publicznej im. Tadeusza Mikulskiego we Wrocławiu 13 czerwca 2025 roku odbył się wyjątkowy wernisaż. Jubileuszową wystawę zaprezentowała wrocławska artystka Anna Szpakowska-Kujawska. Była to prezentacja jej najnowszych prac wykonanych w ostatnich trzech latach w przestrzeni galerii, której plafon namalowała 50 lat wcześniej. Postaci namalowane przez nią w obrazie „Rzeczywistość i marzenia” (1975) dziś spoglądały bez wzruszenia jak zawsze tym samym błękitem w ich oczach na publiczność przybyłą na wernisaż odsłaniający najnowsze prace artystki. Najnowsze prace nie miały już formy personalnie ludzkiej, lecz stanowiły kompozycje abstrakcyjno przestrzenne nawiązujące do przyrody wrocławskiego Parku Południowego. Wśród laudacji i wielu gratulacji listy jubileuszowe wręczyła artystce pani Dyrektor DBP Jolanta Ubowska oraz Prezes ZPAP okręgu Wrocławskiego pan prof. Kazimierz Pawlak.

Artystka jak sama powiedziała – 50 lat temu gdy zakręcała słoiki z farbą, płakała rozstając się z ludźmi nasklepieniu, którzy ją żegnali – też z smutkiem. Dziś jednak w holu wejścia do Biblioteki było spotkanie ponowne i jedno z wielu poprzedzających. Nowe prace artystki są pełne dynamizmu kolorystycznego i biją energetyzującą witalnością siły twórczej. Kompozycje z wycinanej i barwnie pomalowanej faktury są przestrzenne. W układzie zespolonym ich charakterystyczne sploty linii kształtowały w kwadratowych ujęciach kadry nawiązujące do słoików drzew, owoców krzewów i zbliżeń uchwyconej plastycznie natury. Przyroda jest dla Pani Anny ważna, obserwuje ją z uwagą od wielu lat, mieszkając we Wrocławiu od 1945 roku. W 1956 roku ukończyła wrocławską PWSSP. Pracując w technikach malarskich, ceramicznych i rzeźbiarskich, przed bibliotecznym plafonem, utworzyła ceramiczno-malarską ścianę na fasadzie budynku Instytutu Matematyki Politechniki Wrocławskiej (1972), po 50 latach od tamtego zdarzenia w 2022 roku wykonała wielkowymiarowego Skrzydłaka Miejskiego we współpracy z Galerią 66P przy ul. Księcia Witolda. W latach 70-tych była pomysłodawczynią Sympozjum Wrocław’70. W latach 1977–1984 mieszkała i tworzyła w Nigerii, pracując w College of Education w Ilorinie. Wśród wielu wystaw polskich i zagranicznych miała wystawy monograficzne we Wrocławskim Muzeum Narodowym w latach 1969 i 2005. Jej ojcem był Wacław Szpakowski, twórca koncepcji Linii Rytmicznych. A jej mąż architekt inż. Maciej Kujawski zbudował w bibliotece plafon pod jej malarstwo. Kurator wystawy: dr Rafał Werszler, Tekst: Rafał Werszler

Fragment wystawy fot. Artur Werszler

Okręg Wrocławski

Jatkowisko

ul. Jatk, 21.06.2025 r.

JATKOWISKO '25

Tradycji stało się zadość. W ramach obchodów Święta Wrocławia, 21 czerwca na uliczce Jatk, odbyło się „Jatkowisko”, coroczne święto dolnośląskich artystów. Okręg Wrocławski ZPAP dołożył wszelkich starań, aby uroczystość ta była bogata w wydarzenia. W programie corocznych wydarzeń uczestniczący w nich członkowie Okręgu, mieszkańcy miasta i turyści, znajdują wiele atrakcji, takich jak: wystawy, warsztaty plastyczne, muzyka na żywo, happeningi, spotkania przy biesiadnym stole. W tym roku sześć galerii sztuki, znajdujących się na Jatkach zorganizowało wernisaże przygotowanych wystaw. Jatkowisko było też okazją do uroczystej inauguracji Ulicznej Galerii Laureatów Nagród Roku – malowanych słupków drogowych zamontowanych na ulicy Malarskiej.

Ciekawym wydarzeniem był happening zatytułowany „Zaklinacz marzeń” Koleżanki Bajki Mourier. Był próbą pochwylenia tego co ulotne i utrwalenia tego zapisu na błękitnych wstęgach. Dużym zainteresowaniem, szczególnie młodych ludzi, cieszyły się dwie inne akcje: „Warsztaty plastyczne” prowadzone przez Anię Nesteruk, oraz „Papierowe regaty” - akcja dla której powstał strumyk na uliczce Jatk, do „puszczania” kolorowych, papierowych łódeczek, robionych samodzielnie przez uczestników zabawy. Wydarzeniom towarzyszyła muzyka na żywo - koncert Anny Komali (kontrabas), uczninicy Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu, oraz klimatyczne dźwięki muzyki etno w wykonaniu Pawła Podsiadło. To był ciekawy i pełen wrażeń dzień.

Adam Marciniak

Papierowe Regaty - Kanał na Jatkach

Otwarcie Galerii Ulicznej przez Dyrektora Jarosława Perdułę

Wernisaż w Galerii Arts and Prints

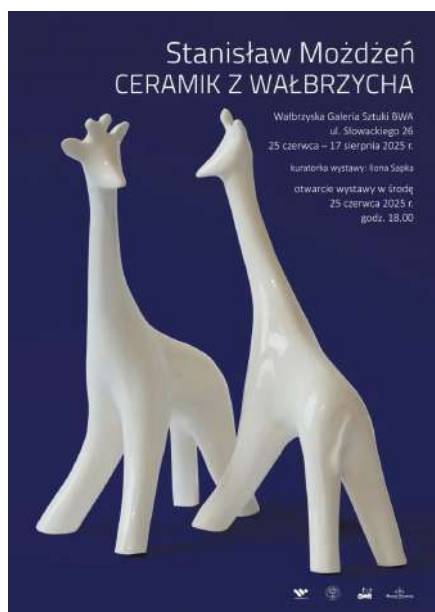
Materiały ZO ZPAP Wrocław

Okręg Wrocławski Oddział w Wałbrzychu

Stanisław Możdżeń

CERAMIK Z WAŁBRZYCHA

Galeria Sztuki BWA 25.06. - 17.08.2025 r.

W dniu 25 lipca 2025 r. w Wałbrzyskiej Galerii Sztuki BWA przy ul. Słowackiego 26, odbył się wernisaż wystawy Stanisław Możdżeń CERAMIK Z WAŁBRZYCHA, której kuratorką jest Ilona Sapka.

Ekspozycja prezentuje bogaty dorobek artysty, obejmujący zarówno ceramikę artystyczną, jak i użytkową - w tym znane i cenione fasony porcelany stołowej takie jak Daphne, Opty czy Fany, zaprojektowane dla Fabryki Porcelany „Krzysztof” w Wałbrzychu. Wystawa stanowi nie tylko przegląd osiągnięć artystycznych Stanisława Możdżenia, ale także refleksję nad rolą projektanta w przemyśle i edukacji artystycznej.

Twórczość Stanisława Możdżenia to synteza precyzji technicznej i artystycznej wrażliwości - to sztuka zakorzeniona w tradycji, ale otwarta na eksperyment. Wystawa w Wałbrzyskiej Galerii Sztuki BWA stanowi znakomitą okazję do spotkania z tą niezwykle bogatą i zróżnicowaną twórczością. Wystawa Pana Stanisława Możdżenia jest zorganizowana w ramach obchodów Roku Wałbrzyskiej Porcelany.

Tekst: Paulina Brzezińska

Okręg Wrocławski Oddział w Wałbrzychu

Stanisław Możdżeń

Wałbrzyski artysta ceramik, projektant form przemysłowych, członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Urodzony w 1938 r. w Saint-Hilaire-le-Petit we Francji, po śmierci ojca w 1947 r. wraz z mamą i bratem przyjechał do kraju i zamieszkał w domu dziadków we wsi Olchawa w Małopolsce.

Ukończył Państwowe Liceum Technik Plastycznych w Nowym Wiśniczu. W latach 1981-1986 studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu na Wydziale Ceramiki i Szkła pod kierunkiem prof. Ireny Lipskiej – Zworskiej i prof. Krystyny Cybińskiej. W 1986 r. uzyskał dyplom z projektowania form przemysłowych w pracowni prof. Rufina Kominka. Podczas studiów z ramienia uczelni wprowadzał korekty merytoryczne oraz pełnił nadzór nad rysunkami technicznymi studentów. W latach 1957 - 2001 związany z Zakładami Porcelany Stołowej „Krzysztof” w Wałbrzychu. Początkowo zatrudniony jako modelarz, po ukończeniu studiów, jako projektant fasonów pełnił funkcje mistrza i kierownika Oddziału Modelarni. Od tego czasu także opiekun wszelkich praktyk studenckich oraz uczniów średnich szkół artystycznych. Znany szczególnie z projektów serwisów obiadowych i garniturów do kawy fasonów Daphne, Opty i Fany. Od 1986 r. nauczyciel reklamy w Zespole Szkół Ekonomiczno-Gastronomicznych w Wałbrzychu. W latach 1987-2008 uczestnik Międzynarodowych Plenerów „Porcelana Inaczej”. Wieloletni członek wałbrzyskiej grupy artystycznej „Kontrast”. Projektant

okolicznościowej statuetki wręczanej przez władze miasta dla ludzi Zasłużonych dla miasta Wałbrzycha oraz pamiątkowej lampki wykonanej w Fabryce Porcelany „Krzysztof” za twórczość kulturalną. Od wielu lat czynny uczestnik wszelkich aukcji dobroczynnych na rzecz chorych i potrzebujących, organizowanych przez stowarzyszenia i fundacje pozarządowe z całego kraju. Uprawia twórczość w zakresie projektowania form przemysłowych, ceramiki artystycznej i unikatowej oraz malarstwa i rysunku.

Nagrody i wyróżnienia:

1986 r. - II Nagroda w Konkursie Ministra Przemysłu „Wzornictwo to nasz atut” za projekt serwisu stołowego 6/26 i garnituru do kawy 6/15 „Daphne”.

1989 r. - Wyróżnienie za serwis obiadowy „Daphne”- „Pojemniki” na VI Biennale Ceramiki Polskiej – Zamek Książ w Wałbrzychu.

1997 r. - Wyróżnienie na Targach w Poznaniu za fason „Opty”, jako najciekawszy wyrób Forma 97.

Wystawy indywidualne:

1994 r. - BWA w Wałbrzychu; BWA w Sieradzu.

1995 r. - Państwowa Galeria Sztuki Współczesnej we Włocławku.

2015 r. - Wałbrzyska Galeria Sztuki BWA.

Brał udział w licznych wystawach zbiorowych. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeów oraz kolekcji prywatnych w Polsce i za granicą.

Tekst: Ilona Sapka

Okręg Zakopiański

Funky Underground

Hotel Hyrny, 25.04. - 14.07.2025 r.

Związek Polskich Artystów Plastyków Oddział Zakopane 25 kwietnia 2025 roku otworzył przeglądową wystawę zatytułowaną Funky Underground. W wystawie wzięło udział ponad 40. artystów wliczając zaproszonych przyjaciół uprawiających sztukę na obrzeżach głównego nurtu. Wystawa ma miejsce w gościnnych progach zakopiańskiego Hotelu Hyrny, który udostępnił dwie przestrzenie o industrialnym charakterze. Funky na poziomie parteru i Underground, stanowiący część kompleksu podziemnych parkingów. Wystawę i wernisaż, który uświetnił występ grupy Piotr Bednarczyk Quintet, współfinansował Urząd Miasta Zakopanego a całemu przedsięwzięciu patronował z godnym najwyższego uznania zaangażowaniem, za które pragniemy przy okazji serdecznie podziękować, niezrównany zespół Hotelu Hyrny. Wystawa początkowo zaplanowana do połowy czerwca została o miesiąc przedłużona i zakończyła się 14 lipca jeszcze jednym eventem w postaci huczego finisażu z udziałem Higlanders Group, oraz malowaniem na żywo muralu.

Dwa hasła zawarte w tytule wystawy stanowią rodzaj osnowy, wokół której zrealizowała się idea zestawienia światów na co dzień trudnych do połączenia, z jednej strony uporządkowanej, estetycznej stylistyki realnych przedstawień, z tą nieco bardziej buntowniczą i stawiającą na ekspresję nieskrępowanej wypowiedzi. Podział wynikający z uwarunkowań architektonicznych okazał się katalizatorem wyznaczającym subtelną granicę pomiędzy artystycznymi postawami w piękny sposób tworząc jednolity świat zbudowany na różnorodności. Chcielibyśmy wyrazić naszą radość z kilku powrotów, Jadwigi Rogowiec i Michała Gąsienicy Szostaka do ZPAP OZ oraz przyjęcia nowych członków, Mirosława Ciślaka, Ewy Bartosz-Mazuś i Kingi Bednarz-Zabiegały, którzy już zaangażowali się we wspólne działania. Okoliczności, w których dokonują się nasze artystyczne konfrontacje, zaowocowały nowymi kontaktami i narodzinami kolejnych idei, które będziemy realizować w najbliższym czasie.

Tekst: Karol Szostak

Okręg Zakopiański

Funky Underground

Okręg Zielonogórski

**70 lat Okręgu Zielonogórskiego ZPAP –
jubileuszowa wystawa „Kamienne Gody”
w Muzeum Ziemi Lubuskiej
05.02 – 16.03.2025 r.**

5 lutego 2025 r. w Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze odbył się uroczysty wernisaż wystawy „Kamienne Gody”, który przyciągnął prawdziwe tłumy miłośników sztuki. Ekspozycja została przygotowana z okazji 70-lecia działalności Okręgu Zielonogórskiego Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP) i stanowi podsumowanie siedmiu dekad twórczości lokalnych artystów, którzy przez lata kształtowali pejzaż artystyczny regionu.

Dwa spojrzenia na sztukę – dialog pokoleń i jubileuszowa prezentacja

Główna część ekspozycji wypełniła przestrzeń pierwszego piętra muzeum, a towarzyszyła jej wystawa „Dialog pokoleń – prace z kolekcji MZL”. Ten dodatkowy pokaz ukazywał twórczość 53 artystów związanych z Okręgiem Zielonogórskim ZPAP na przestrzeni lat.

Kuratorzy, Marta Gawęda-Szymaniak i dr Jacek Gernat, przygotowali przekrojowy zbiór dzieł, obejmujący malarstwo, grafikę, rzeźbę, ceramikę i rysunek. Zwiedzający mogą zobaczyć prace zarówno pionierów zielonogórskiego środowiska artystycznego, którzy przybyli na Środkowe Nadodrze tuż po II wojnie światowej, jak i twórców reprezentujących kolejne pokolenia.

– Chcieliśmy pokazać, jak sztuka rozwijała się w naszym regionie przez kolejne dekady. To rodzaj artystycznego dialogu pomiędzy dawnymi mistrzami a współczesnymi twórcami – podkreśla Marta Gawęda-Szymaniak, kierowniczka Działu Sztuki Współczesnej MZL.

Symboliczne „Kamienne Gody”

Tytuł wystawy nawiązuje do siedemdziesięciolecia działalności związku, porównując jego historię do długotrwałego związku pełnego wyzwań, emocji i wspólnych doświadczeń.

**70 lat
Okręgu
Zielonogórskiego
Związku
Polskich
Artystów
Plastyków
1954 – 2024**

**5 II – 16 III 2025
MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ W ZIELONEJ GÓRZE**

– Ten jubileusz to symbol trwałości i siły naszego środowiska artystycznego. Podobnie jak w małżeństwie, bywało różnie, ale dzięki współpracy i wzajemnemu wsparciu udało nam się stworzyć silną i prężną organizację – mówi Tomasz Daiksler, prezes Okręgu Zielonogórskiego ZPAP.

Na wystawie znalazły się prace członków lokalnego oddziału ZPAP, a także artystów z Głównego Zarządu ZPAP, z innych regionów kraju, co podkreśla szerokie więzi i współpracę pomiędzy środowiskami twórczymi w całej Polsce.

Na inaugurację wystawy „Kamienne Gody”, przyjechała również nasza droga Pani Prezes ZPAP Urszula Świąciecka, za co członkowie z lubuskiego byli bardzo wdzięczni i poczuli się zaszczytni.

Bogata historia i zaangażowanie w życie kulturalne

Okręg Zielonogórski ZPAP przez siedem dekad aktywnie uczestniczył w rozwoju kultury w regionie. Organizował prestiżowe wydarzenia, takie jak „Wystawy i Sympozja Złotego Grona”, „Plenery Łagowskie”, „Salony Jesienne” czy Ogólnopolski Konkurs na Artystyczny Plakat Winobraniowy. Artyści zrzeszeni w związku angażowali się również w działalność edukacyjną, kształcąc kolejne pokolenia twórców.

– Dzięki pracy naszych członków i wsparciu lokalnych instytucji możemy wspólnie rozwijać lubuską sztukę i przekazywać jej wartości młodszemu pokoleniu – zaznacza Daiksler.

Okręg Zielonogórski

Autor fotografii - Mariusz Kowalski

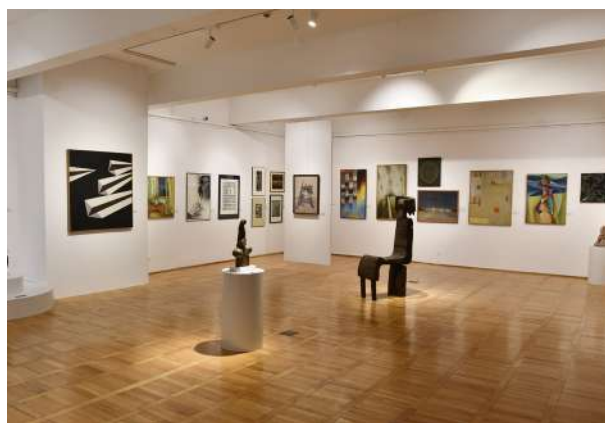
Kamienne Gody

Materiały ZO ZPAP Zielona Góra

Okręg Zielonogórski

Dialog Pokoleń

Autor fotografii - Mariusz Kowalski

Materiały ZO ZPAP Zielona Góra

Okręg Zielonogórski

Serhiy Savchenko - Pokojowe zamiary
Galeria Pro Arte 06.04 - 30.04.2025 r.

Serhiy Savchenko urodził się w 1972 roku. Nie dorastał w artystycznym domu, jego rodzice to przedstawiciele inteligencji technicznej - ojciec pracował na kolei, mama była chemiką w laboratorium. Najpierw chciał zostać pisarzem, potem widział siebie w roli muzyka, a wreszcie, kiedy zagroziło mu usunięcie ze szkoły za zbyt otwarte wyrażanie politycznych poglądów, trafił do Lwowskiego College'u Sztuki Dekoracyjnej im. I. Trusza. Na początku zazna-
czył, że nie będzie rysował żadnych brył czy martwych natur, że chce portretować ludzi. Cierpliwy nauczyciel powiedział mu na to: „dobrze, ale ludźmi zajmiemy się jutro, dziś - rysujesz bryłę”. Efekt był taki, że praca nad rysunkiem tak go pochłonęła, że zapomniał o portretach.

Dziś wśród jego prac znajdziemy abstrakcję i pejzaż, i rysunki ludzkich sylwetek. Ma dyplom Akademii Sztuk Pięknych we Lwowie. Jest uczestnikiem wielu wystaw zbiorowych i indywidualnych na Ukrainie, Europie i Stanach Zjednoczonych. Nie zamyka się w jednej dziedzinie - jest znany przede wszystkim jako malarz, ale zajmuje się też grafiką, animacją, komponuje i pisze teksty. Wraz z rodziną prowadzi w Trójmieście fundację i galerię Savchenko, która jest platformą dla komunikacji artystów, miejscem wystaw, sprzedaży dzieł sztuki, ale też koncertów i spotkań poetyckich. To rodzinna działalność, bo rodzina Savchenko to sami artyści - żona Serhija, Lina, jest projektantką, syn Wasyl, który wykłada na gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych - malarzem, jedna z córek, Olga, zajmuje się wideo, druga, Uliana, jest poetką. Co nie znaczy, że prace sygnowane przez przedstawicieli rodziny Savchenków dominują w galerii - wręcz przeciwnie, przekrój jest międzynarodowy, sporo artystów z Polski i Ukrainy, ale też z Gruzji, Słowenii, Niemiec i Chorwacji. I - jak mawia - wszystko byłoby dobrze, gdyby nie wojna w Ukrainie. Od samego początku jest zaangażowany w pomoc ludziom, którzy zostali nią dotknięci. Fundacja Savchenko po wybuchu wojny zaczęła pełnić rolę centrum wolontariatu oraz koordynatora działań pomocowych.

„Pokojowe zamiary” – poruszający wernisaż w Zielonej Górze

6 kwietnia w 2025r. w Galerii Pro Arte w Zielonej Górze odbył się wyjątkowy wernisaż wystawy „Pokojowe zamiary” autorstwa ukraińskiego artysty Serhiya Savchenki. Wydarzenie towarzyszyło zakończeniu czwartej edycji festiwalu „Klan Machaliców i Przyjaciele”.

Savchenko, znany malarz, rzeźbiarz i twórca animacji, zaprezentował prace będące emocjonalnym komentarzem do współczesnych wydarzeń, szczególnie wojny w Ukrainie.

– Tytuł wystawy jest pełen sprzeczności – mówi o pragnieniu pokoju, ale też o dramacie czasów, w których to marzenie wciąż pozostaje niezrealizowane – wyjaśniał artysta. – Ten wernisaż udowodnił, że sztuka potrafi mówić tam, gdzie słowa zawodzą. To było spotkanie pełne emocji i refleksji – powiedziała współorganizatorka wydarzenia Kamila Chrystowicz-Nowak.

Wystawa „Pokojowe zamiary” to dowód na to, że sztuka może stać się przestrzenią dialogu i zrozumienia – nawet w czasach pełnych niepokoju i podziałów.

Tomasz Daiksler

Okręg Zielonogórski

Autorzy fotografii - Tomasz Daiksler, Wacław Serdeczny

**Konsultacje publiczne ustawy
o zabezpieczeniu socjalnym osób wykonujących zawód artystyczny**

Zarząd Główny ZPAP przesłał poniższe stanowisko do MKiDN

Szanowni Państwo,

Na ustawę czekamy wiele lat (od czasu powstania Stowarzyszenia ZPAP w 1911 r.), wciąż trwają nad nią prace i warto czekać jeszcze trochę byleby ustawa gwarantowała i zabezpieczała interesy wszystkich artystów, twórców, autorów oraz miała realne szanse powodzenia, czego sobie i Państwu życzymy.

Tuż po zakończeniu pierwszego spotkania z panem dyrektorem Maciejem Dydo w marcu 2024 roku w MKiDN zgłosiliśmy jako ZG ZPAP nasze uwagi, zastrzeżenia i obawy, niestety nie zostały uwzględnione mimo ponawiania i zgłaszania wątpliwości w ciągu kolejnych spotkań.

Jest to świetna ustawa dla 155 osób powołanych do wydawania arbitralnych decyzji o losie innych ludzi oraz kolejnego legionu prawników sądowych, pracowników ZUS-u, Urzędu Skarbowego ale nie dla Artystów.

Uzasadnienie poniżej:

art. 4 Projektu

Dostrzegamy potrzebę doprecyzowania i ograniczenia kompetencji MKiDN w zakresie wydawania decyzji o przyznaniu statusu artysty zawodowego, o której mowa w art. 18 ust. 1 Projektu oraz interpretacji ogólnych dotyczących zawodów artystycznych, o których mowa w art. 19 ust. 1 Projektu

W szczególności konieczne jest doprecyzowanie, że ustalanie statusu artysty zawodowego oraz stanowisko wyrażone w interpretacji następuje wyłącznie na potrzeby przedmiotowej regulacji. Przyznanie ogólnych

kompetencji w tym zakresie rodzi ryzyko, że dokonane w nich ustalenia będą wykorzystywane w innych dziedzinach działalności zawodowej zainteresowanych podmiotów, gdzie z kolei kompetencje przyznane są sądom powszechnym, np. przesądzenie kto jest twórcą w rozumieniu przepisów prawa autorskiego.

W opublikowanych na temat Projektu informacjach nie odnajdujemy, czy Minister równolegle z Projektem opracowuje listę zawodów artystycznych uprawniających do otrzymania statusu artysty zawodowego.

art. 4 Projektu

W art. 4 Projektu Ustawy znalazły się cztery pojęcia zdefiniowane na potrzeby Projektu ustawy. Do tych pojęć należałoby dodać definicję legalną „dochodu”. Definicja legalna pojęcia „dochodu”, jest jednak na gruncie projektowanej ustawy kluczowa dla ustalenia prawa do statusu artysty zawodowego (art. 17 pkt 3 Projektu ustawy) oraz do dopłaty do składek (art. 31 ust. 3 pkt 1 i 2 Projektu ustawy). Brak tej definicji może prowadzić do rozbieżnych interpretacji pojęcia „dochodu”, a w konsekwencji do nierównego traktowania osób wykonujących zawód artystyczny.

Szczególnie istotne jest rozróżnienie pomiędzy przychodem a dochodem, (w OSR do Projektu ustawy pojawia się bowiem w tym samym kontekście pojęcie „przychodu” np. na str. 19-a jak powszechnie wiadomo pojęcia te nie są tożsame), jak również uwzględnienie

specyfiki artystycznych źródeł dochodu, takich jak np. tantiemy czy stypendia twórcze, które powinny być kwalifikowane jako dochód w rozumieniu ustawy mimo że mogą nie wynikać z klasycznie rozumianej działalności zarobkowej.

Rozdział 2 Projektu

Wprowadzenie nowego organu i to o tak rozbudowanym składzie jest w naszym przekonaniu nadmierne i zbędne.

Analiza zaproponowanych rozwiązań budzi także wątpliwości co do wydajności tego organu, zwłaszcza w początkowym okresie obowiązywania ustawy, ale także w kolejnych latach, a przy tym funkcjonowanie tych organów będzie generowało ogromne koszty.

Zamiast tworzyć nową, kosztowną strukturę, która będzie powielać kompetencje już istniejących podmiotów, proponujemy powierzenie uprawnień opiniotwórczych podmiotom reprezentatywnym dla danej dziedziny kultury. Taki model zapewni większą elastyczność, lepsze dostosowanie do specyfiki poszczególnych branż oraz pozwoli na znaczne oszczędności środków publicznych.

Zastrzeżenie budzi również skład tego organu (brak reprezentacji podmiotów, które nie są organizacjami zbiorowego zarządzania, a które są aktywne w poszczególnych dziedzinach twórczości i znają ich specyfikę).

Środowiska artystyczne w Polsce są już reprezentowane przez liczne organizacje branżowe, stowarzyszenia twórcze, związki zawodowe oraz organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi. Podmioty te posiadają wieloletnie doświadczenie w weryfikowaniu przynależności do danej grupy zawodowej oraz prowadzą rozbudowane bazy danych, które mogą

stanowić rzetelną podstawę do potwierdzania statusu artysty zawodowego. W praktyce to właśnie te instytucje najczęściej wystawiają zaświadczenia o działalności artystycznej, uczestniczą w przyznawaniu nagród, organizują wydarzenia branżowe i opiniują kandydatury w konkursach czy stypendiach.

Taki zabieg w znacznym stopniu ułatwi tę procedurę osobom chcącym uzyskać status artysty zawodowego ponieważ organizacja, której wnioskodawca jest członkiem będzie w posiadaniu kluczowych informacji dotyczących dotychczasowego dorobku artystycznego a dodatkowo będzie także dla artysty bardziej oczywistym wyborem.

Rozdział 2. Art 6.1

w wyszczególnionych jednostkach do współpracy brakuje NGOS-ów, stowarzyszeń.

art. 17 Projektu

Trzecie kryterium uzyskania statusu artysty zawodowego oceniamy jako nazbyt wymagające do spełnienia przez część artystów. Obowiązek wykazania dochodów, w każdym z poprzednich trzech lat podatkowych, nie oddaje w wystarczający sposób realiów wykonywania zawodu artysty. Specyfika działalności artystycznej charakteryzuje się wysokim stopniem nieprzewidywalności, nieregularnością zleceń oraz brakiem gwarancji cyklicznych przychodów, nawet w przypadku aktywnego uczestnictwa w życiu artystycznym.

Warto zauważyć, że wiele projektów realizowanych przez twórców ma charakter wieloetapowy lub długoterminowy, a wypłaty honorariów często następują z opóźnieniem lub

w jednym roku podatkowym, mimo że praca nad projektem trwała znacznie dłużej. Ponadto, osoby wykonujące zawody artystyczne również doświadczają przerw w pracy twórczej z powodów osobistych lub losowych - takich jak ciąża, opieka nad dziećmi, choroba czy konieczność podjęcia innej pracy zarobkowej, niezwiązanej z działalnością artystyczną, w celu zabezpieczenia podstawowych potrzeb życiowych. Uwzględnienie osiągnięcia dochodów którymkolwiek z trzech lat, z jednoczesnym wskazaniem na możliwość wystąpienia uzasadnionych przerw w działalności artystycznej, byłoby rozwiązaniem bardziej adekwatnym do specyfiki zawodu artysty oraz zapewniałoby większą sprawiedliwość społeczną i dostępność wsparcia dla osób rzeczywiście związanych z działalnością twórczą.

Proponowana zmiana pozwala uniknąć sytuacji, w której osoby realnie wykonujące zawód artystyczny zostaną wykluczone z systemu wsparcia z przyczyn niezależnych od nich, wynikających wyłącznie z nieelastycznego podejścia ustawowego do kwestii dochodów.

Mając na uwadze powyższe proponujemy, aby obowiązek osiągnięcia dochodów w związku z wykonywaniem zawodu artystycznego, z uwzględnieniem uzasadnionych przerw w wykonywaniu działalności artystycznej obejmował okres 3 lat poprzedzających złożenie wniosku (obecnie okres obliczania 3 lat, w których mają być osiągnięte dochody nie został sprecyzowany).

Dodatkowo w tym kontekście należy zwrócić uwagę na rozbieżność, która znalazła się w Projekcie. Otóż na potrzeby ustalenia statusu artysty zawodowego

okoliczność uzasadnionych przerw w wykonywaniu działalności artystycznej nie stanowi przeszkody dla przyznania statusu artysty zgodnie z art. 17 pkt 3 Projektu. Natomiast w art. 22 ust. 3 Projektu mowa jest o tym, że okres ten nie jest uwzględniany. Wymaga to zmiany i ujednolicenia.

W projekcie ustawy dostrzegamy niekonsekwencję legislacyjną w zakresie stosowanej terminologii odnoszącej się do okresów, z których mają być oceniane dochody artysty. W szczególności chodzi o

art. 17 pkt. 3 oraz art. 21 ust. 2 pkt. 7.

W obu tych przepisach mowa jest o „poprzednich 3 latach podatkowych”. Biorąc pod uwagę jednak fakt, że w odniesieniu do prawa do dopłaty o którym mowa w art. 31 ust. 3 ustawodawca posługuje się pojęciem roku kalendarzowego a ponadto projektowana ustawa jest skierowana wyłącznie do osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej dla których rok podatkowy jest tożsamy z rokiem kalendarzowym, postulujemy aby art. 17 pkt 3 Projektu uwzględniał tę kwestię. Używanie dwóch różnych określeń w kontekście tych samych danych finansowych jest niepotrzebne i mylące.

Analogicznie - w art. 21 ust. 2 pkt. 7, określającym co między innymi powinien zawierać wniosek o przyznanie statusu artysty zawodowego.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 18 Projektu ustawy przewiduje się przyznanie statusu artysty zawodowego na okres 3 lat, a następnie po nieprzerwanym trzykrotnym okresie posiadania tego statusu - na okres 5 lat. SFP proponuje rozważenie dodatkowego rozwiązania, które umożliwiłoby przyznanie statusu artysty zawodowego na okres 10 lat osobom o szczególnie

ugruntowanej pozycji zawodowej albo artystów, którzy legitymują się wykształceniem w tym zakresie. Proponowana zmiana odpowiada na potrzebę długofalowego zabezpieczenia socjalnego twórców, którzy wykazują się utrwaloną dorobkiem artystycznym oraz stabilną pozycją zawodową. Są to osoby, które od wielu lat konsekwentnie działają w przestrzeni kultury, a ich osiągnięcia potwierdzają liczne publikacje, wystawy, nagrody czy uznanie środowiskowe i społeczne.

Rozdział 3. Art 17.3

Z takim zapisem nie będzie miejsca, nawet w poprawkach ustawy w przyszłości, dla zmiany. Osoby np. z dyplomem wyższej uczelni artystycznej na start nie mają możliwości żadnej pomocy, dopłaty do składki. Przecież zaraz po dyplomie” wkraczając na rynek” jest czasem najtrudniej.

Osoby te powinny mieć prawo do dopłaty np. pod rygorem zwrotu dopłaty jeśli później nie wykażą działalności artystycznej. W jakiej najniższej kwocie mogą być dochody (z 3 lat) aby kwalifikowały się do dopłaty ?

Art.19

Lista zawodów artystycznych powinna powstać równoległe do Ustawy, skoro zawody te zostały wyszczególnione w OSR Ocena Skutków Regulacji.

Rozdział 5. Art. 37.

Rozszerzenie ilości podmiotów o szkoły branżowe, szkoły policealne czemu ma służyć to wszystko w tej Ustawie. NGOS-y są nie ujęte czyli nie będą mogły aplikować gdyby miały projekt własny dotyczący podnoszenia kwalifikacji.

W środowisku artystycznym o sukcesie decyduje talent, szczęście, pracowitość,

oryginalność. Żadne „doszkalanie” nie zmieni pozycji artysty. Przedstawiciele środowisk artystycznych są świadomi własnych niedostatków i tylko oni sami, a nie zewnętrzny twór mają wiedzę do kogo się zwrócić by pozbyć się luk w umiejętnościach. Spójrzmy na środowisko konserwatorskie szkoli się bezustannie; uczestniczy w warsztatach organizowanych przez firmy produkujące materiały konserwatorskie, na sesjach następuje wzajemna wymiana doświadczeń. Żadne finansochłonne pośrednictwo w postaci urzędniczej maszyny Rady Programowej nie jest nam potrzebne. Konserwatorzy zresztą jakoś dziwnie nie zostali wymienieni? Za to architekci w nadmiarze.

art. 44 Projektu

Ponownie zwracamy uwagę na niekonsekwencję ustawodawcy przy procedowaniu tego projektu w zakresie posługiwania się pojęciami „dochód” oraz „przychód”. W odniesieniu do podstawy składki zdrowotnej sugerujemy, zatem by tak jak w przypadku kryteriów do uzyskania statusu artysty zawodowego czy kryteriów dla uzyskania dopłaty posługiwać się pojęciem dochodu.

Ponadto, proponujemy zmianę tej regulacji poprzez zrównanie podstawy wymiaru składki zdrowotnej dla artystów zawodowych bez prawa do dopłaty z podstawą przewidzianą w pkt a dla artystów z prawem do dopłaty, tj. ustalenie podstawy w obu przypadkach na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Zróżnicowanie podstawy wymiaru składki zdrowotnej w zależności od prawa do dopłaty może prowadzić do nieproporcjonalnego i nieuzasadnionego obciążenia tych artystów, którzy nie kwalifikują się do dopłaty (np. z

powodu niewielkiego przekroczenia limitu dochodów), ale nadal uzyskują niskie przychody. W takiej sytuacji mogą oni być zobowiązani do opłacania składki zdrowotnej od podstawy znacznie przekraczającej faktycznie osiągane przychody, co godzi w zasady równości i sprawiedliwości społecznej. Ponadto, wyższa podstawa nie jest w tym przypadku powiązana z realnym wsparciem finansowym (dopłatą), co stawia osoby bez prawa do dopłaty w gorszej sytuacji niż te, które takie wsparcie otrzymują - mimo podobnego statusu zawodowego i często porównywalnych dochodów.

Projekt ustawy zakłada, że przyznanie statusu artysty zawodowego prowadzi do objęcia danej osoby obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, a w przypadku spełnienia kryteriów umożliwić uzyskanie dopłat do składek finansowanych z budżetu państwa.

Osoba, która zwróci się o uzyskanie statusu artysty zawodowego bez prawa do dopłaty albo nie uzyska takiego prawa zobowiązana będzie do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne nawet wówczas, gdy nie będzie uzyskiwał dochodów. Działalność twórcza nierzadko nie ma przecież charakteru stałego.

Art.47.1

Uznanie statusu twórcy bez składania dokumentów itp.

Jeśli obecnie płaci się tzw. emeryturę twórczą, jest się ubezpieczonym, to przechodzi się automatycznie, dostaje się automatycznie Status artysty zawodowego na 3 lata. Czyli system zadziałałby szybciej dla wielu osób, bez podawania się „ocenie”.

To byłoby dobrym rozwiązaniem.

Dodatkowe uwagi

Zgodnie z przewidywaniami ustawa nie dotyczy osób, które już osiągnęły wiek emerytalny, albo nastąpi to wkrótce. Głównie skierowany jest do osób na początku pracy zawodowej, ale takich, które osiągają dochody co najmniej od 3 lat. Z OSR wynika, że dotyczy on osób objętych raportem, na podstawie którego prowadzone były konsultacje, a zatem bardzo niewielkiej grupy twórców.

Na marginesie wskazujemy, że zaskakująca jest liczebność grupy architektów objętych tą ustawą.

Dopłata do składek ma być przyznawana od dnia złożenia wniosku na 3 lata nie wcześniej jednak od czasu, kiedy decyzja stała się ostateczna. Długość procedur (terminy rozpoznawania spraw w toku administracyjnym są bowiem terminami deklaratoryjnymi; ponadto należy dodać terminy rozpoznawania spraw przez sądy, co trwa zwykle kilka lat) może spowodować, że artyści będą miesiącami/latami czekali na dopłaty, a decyzja może stać się prawomocna dopiero po upływie okresu, na który dopłata została przyznana.

W art. 33 ust. 1 Projektu powinno być odwołanie do art. 31. Jest natomiast odwołanie do art. 34.

Ustawa nadal wydaje się być pułapką na dożywotnie związanie się z ZUS -em naiwniaka zwracającego się raz o dopłatę. Jeśli przestanie mu przysługiwać dopłata zostanie zmuszony do opłacania pełnej składki do końca zawodowego życia lub kłamliwego złożenia oświadczenia o zaprzestaniu twórczości i przejście z nią do konspiracji (jak to ma miejsce obecnie)

Bardzo groźne jest łączenie zawodowości z zapotrzebowaniem na dopłatę. Ten, który nie ma zapotrzebowania na

dopłatę w oczach ewentualnych zleceniodawców przestaje być zawodowcem? Nie jest jasne, czy twórca, który ma zabezpieczoną starość np. z wynajmu nieruchomości i nie oczekuje emerytury może jak dotychczas pozostać poza ZUS-em?

Nie jest jasne, czy nadal będzie można skorzystać z innych form ubezpieczenia czyli tzw. ubezpieczenia dobrowolnego, którego opłacanie może być przerywane i wznowiane bez żadnych dodatkowych warunków?

Nie jest jasne czy twórca nadal czynny pobierający emeryturę będzie nadal obciążany drugą składką zdrowotną, (o likwidację tego przepisu wobec twórców zwraca się środowisko od lat)

Regulamin dopłat będzie rozwijał kreatywną sprawozdawczość i sprzyjał fingowaniu fikcyjnych zamówień i honorariów Ustawa dzieli środowisko, służy wyłącznie stworzeniu synekur dla ogromnej liczby obsługujących realizację ustawy.

Zamiast pchać gigantyczne pieniądze w obsługę tego pomysłu proponujemy obniżenie twórcom wysokości składki ubezpieczeniowej. Wyjdzie to z zyskiem dla finansów Państwa Polskiego.

Z wyrazami szacunku

W imieniu członków Związku Polskich
Artystów Plastyków

Prezes

Związku Polskich Artystów Plastyków

Urszula Świącicka

dr Bożena Boba - Dyga

artystka totalna. Udziela się w literaturze, muzyce, sztukach wizualnych, intermediach i konserwacji zabytków.

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Odznaczona m.in. Złotym Krzyżem Zasługi i Zasłużony dla Kultury Polskiej.

Mieszka w Krakowie.

Laureatka Nagrody Miasta Krakowa 2024

Meminisse Iuvat – dobrze jest pamiętać, dzięki pamięci zachowujemy tożsamość, możemy korzystać z doświadczeń, możemy porównywać, możemy się inspirować, tworzymy tradycję. W tym roku warto pamiętać, że Ogólnopolska Rada Konserwatorów Dzieł Sztuki założona w 1990 r. rozpoczęła świętowanie roku swojego jubileuszu XXXV lecia. ORKDS powstała z woli Sekcji Konserwacji działających przy Okręgach ZPAP jako gremium reprezentujące i łączące ogólnopolsko, ponadregionalnie dyplomowanych konserwatorów dzieł sztuki absolwentów jednolitych magisterskich dziennych wyższych studiów artystycznych w zakresie konserwacji i restauracji dzieł sztuki różnorodnych specjalności. Delegatów do ORKDS wybierały i wybierają walne okręgowe zebrania poszczególnych sekcji, z kolei wybrani członkowie spośród siebie wyłaniają prezydium składające się z przewodniczącego, dwóch zastępców i dwóch sekretarzy. Rada posiada kolegium rzeczoznawców różnych specjalności, które to uprawnienia nadawane są również zgodnie z regulaminem dostępnym na oficjalnej stronie. W czasie swojego istnienia rada i jej członkowie wypracowywali dla środowiska konserwatorskiego (dostępne online na stronie www.zpap-orkds.pl) m.in.: kodeks etyki, zasady wynagradzania

– cennik usług konserwatorskich, schemat dokumentacji, a także postulaty na kolejne Kongresy Konserwatorów Polskich organizowane co dekadę przez Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków. W odróżnieniu od SKZ do którego należy interdyscyplinarne środowisko zajmujące się zabytkami, ZPAP zrzesza magistrów sztuki w zakresie konserwacji i restauracji dzieł sztuki nazywanych też czasem artystami plastykami konserwatorami dzieł sztuki lub dyplomowanymi konserwatorami. Istnienie środowiska konserwatorskiego wewnątrz ZPAP podkreśla także przynależność konserwatorów do rodziny zawodów artystycznych opierających umiejętności na przyrodzonym talencie kształtowanym w sposób akademicki.

W ramach rozpoczęcia świętowania jubileuszu jego uroczysta inauguracja odbyła się podczas dorocznego 29. już wydarzenia zainicjowanego w Sekcji Konserwacji Okręgu Warszawskiego ZPAP pod hasłem Sztuka Konserwacji w dniach 7-12 kwietnia 2025. 12 kwietnia odbyła się specjalna sesja poświęcona obchodom jubileuszu w Domu Artystów Plastyków; podczas wydarzenia wręczone zostały listy gratulacyjne od aktualnie urzędującej Prezes Zarządu Głównego Urszuli Świąćckiej osobom, które tworzyły prezydium i pełniły w nich funkcje na przestrzeni lat., wspomniano także

uroczyście osoby zmarłe. Przewodnicząca ORKDS wygłosiła referat pt. Perspektywy dla ORKDS w kontekście zmian prawnych w Polsce, a byli wieloletni przewodniczący prof. Janusz Smaza O historii ORKDS słów parę, kolejno głos zabrali wiceprzewodniczący Rajmund Gazda, i sekretarz Piotr Grzegorz Mądrach z Warszawy oraz członek rady prof. Piotr Niemcewicz z Torunia.

W ramach działań ORKDS w 2025 r. kontynuowana została także współpraca z ZG ZPAP w kwestii ratowania Willi Henrietta – domu pracy twórczej w Ustce. Pani Prezes ZPAP U. Świącicka i Przewodnicząca ORKDS B. Boba-Dyga odwiedzały władze wojewódzkie w Trójmieście w celu wypracowania ścieżek współpracy na rzecz odrestaurowania zabytkowego budynku willi. Z inicjatywy przewodniczącej B. Boba-Dyga zostało opracowane dla Willi Henrietta przez członków sekcji O. Krakowskiego pod wodzą Katarzyny Feć-Sfory profesjonalne Zestawienie Elementów Zabytkowych mające służyć opracowywaniu programów konserwatorskich oraz wszelkich innych dokumentów związanych z koniecznymi remontami pracami konserwatorskimi w obiekcie. Z podobnej inicjatywy zostały również podjęte działania ratunkowe w obrębie zabytkowej stolarki okiennej budynku przez przyjaciół zabytków i ZPAP za co dziękujemy Jarosławowi Danielowi. Z podobnej inicjatywy wynikała współpraca z Panią Dziekan prof. Barbara Widlak i Wydziałem Form Przemysłowych ASP w Krakowie, na którym zostały na zajęciach studenckich zaprojektowane elementy identyfikacji wizualnej willi, mające posłużyć jej lepszej promocji i budowaniu wizerunku (o czym szczegółowo w innym artykule na łamach Ars Forum oraz na stronie internetowej

ORKDS). Prace laureatów konkursu zostały zaprezentowane na wystawie pt. Nasza Henrietta podczas spotkania Sztuka Konserwacji w Galerii OW ZPAP.

ORKDS w osobach wspomnianej już przewodniczącej i wiceprzewodniczącego Piotra Białko zaangażowane były na zaproszenie SKZ w organizację III Kongresu Konserwatorów Polskich oraz w prace przygotowawcze XIX panelu spośród zespołów eksperckich. Panel gromadzący postulaty środowiskowe konserwatorów i redagujący tekst postulatów na kongres, a także opiniujący proponowane w ramach społecznych konsultacji zmiany w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Ponadto wcześniej wspomniani członkowie prezydium angażowali się w przygotowania Jubileuszowej konferencji i wystawy z okazji 75. Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie. Nadchodzące miesiące będą wypełnione dalszą pracą nad uczczeniem pamięci o upływających 35 latach działania rady, a na rok 2026 planowany jest finał obchodów .

Bożena Boba-Dyga

XXIX Spotkania Konserwatorskie**"Sztuka Konserwacji 2025"**

Sekcja Konserwacji Dzieł Sztuki OW ZPAP
Galerie DAP1 i DAP2, 04-27.04.2025 r.

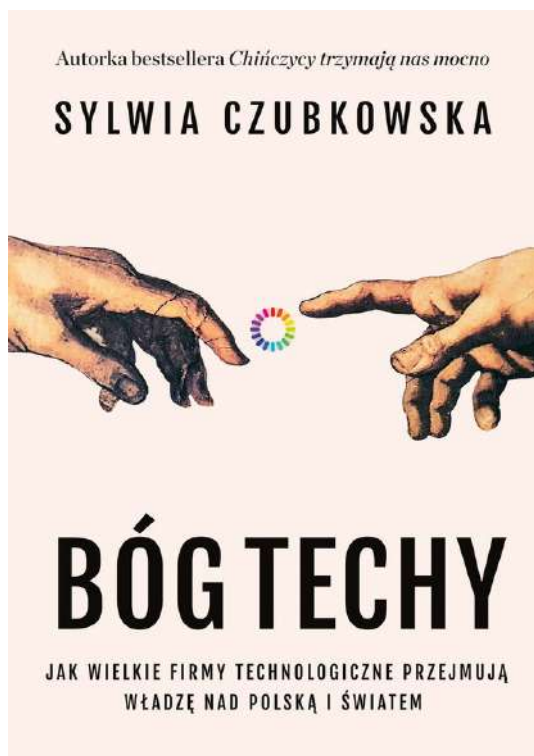
"MIK - 25 lat w ochronie dziedzictwa" - wystawa zorganizowana z okazji 25-lecia działania Międzyuczelnianego Instytutu Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki. W dniach od 7 kwietnia do 12 kwietnia 2025 roku odbędą się kolejne warszawskie Spotkania Konserwatorskie "Sztuka Konserwacji 2025". Spotkamy się już XXIX raz. Pierwsze takie wydarzenie miało miejsce w 1997 roku w Domu Artysty Plastyka - siedzibie Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków przy ulicy Mazowieckiej 11A w Warszawie. Stołeczna Sztuka Konserwacji jest najdłużej z powodzeniem funkcjonującym w Polsce cyklicznym spotkaniem konserwatorów zabytków od czasu odzyskania niepodległości w 1918 roku, od kiedy istnieje sformalizowany państwowy system ochrony zabytków. Tym samym jest także jedynym takim wydarzeniem w historii naszego państwa, od początków jego dziejów. Głównymi organizatorami są Sekcja Konserwacji

Dzieł Sztuki Okręgu Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków, Biblioteka Narodowa, Polska Izba Artystów Konserwatorów Dzieł Sztuki. Od początku wspierani jesteśmy przez firmy Remmers, Keim, Sievert, RheinZink, które są wiernymi współtwórcami spotkań. Warszawskie Spotkania Konserwatorskie "Sztuka Konserwacji" są tak przygotowywane i prezentowane, aby wszyscy zainteresowani ochroną oraz konserwacją obiektów zabytkowych mogli poszerzyć swoje zasoby wiedzy o najaktualniejsze informacje.

Sylwia Czubkowska

Bóg techy. Jak wielkie firmy technologiczne przejmują władzę nad Polską i światem

Witajcie w cyfrowym więzieniu

Dobrowolnie oddajemy im część siebie przy każdym kliknięciu przycisku „załoguj”. A one same siebie stawiają się na piedestale, czym nadają sobie niemal boski charakter. Sylwia Czubkowska odkrywa, jak mocno big techy manipulują politykami i opiniotwórcami, a także jak podporządkowują sobie prawo tak, by działało na ich korzyść. Po co prezes Google’a spotyka się z premierem Polski?

Jak Microsoft i Amazon przejmują polskie szkoły? Dlaczego nie mamy szans w starciu z Facebookiem?

Sylwia Czubkowska odsłania skrupulatnie zaplanowane strategie podbicia rynków przez wielkie firmy technologiczne. Ceniona autorka bestsellera Chińczycy trzymają nas mocno i ekspertka w dziedzinie nowych technologii pokonała setki kilometrów, aby zobaczyć, na czym polega zawłaszczanie świata przez big techy. W tej przełomowej książce ujawnia wzorzec, dzięki któremu wielkie korporacje coraz bardziej się wzbogacają i powiększają swoją władzę – a my, jako jednostki, stajemy się coraz bardziej bezbronni.

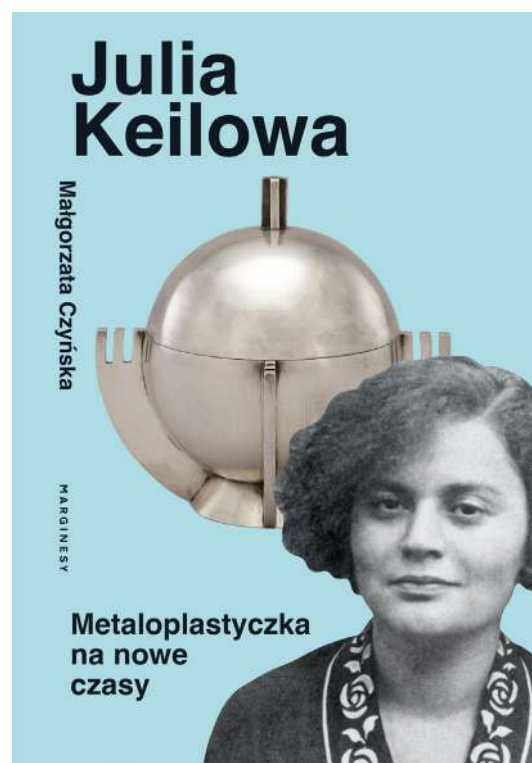
Wydawnictwo: Znak Literanova

EAN: 9788324098972

<https://www.znak.com/pl/p/bog-techy-jak-wielkie-firmy-technologiczne-przejmuja-wladze-nad-polska-i-swiatem-sylwia-czubkowska-245345>

Małgorzata Czyńska

Julia Keilowa. Metaloplastyczka na nowe czasy

Biografia przywracająca pamięć o Julii Keilowej – ikonie polskiego wzornictwa, wybitnej rzeźbiarce i metaloplastyczce.

W dwudziestolecu międzywojennym projektowała dla największych polskich wytwórców platerów: Frageta, Norblina i braci Henneberg. Oszczędne w formie projekty Keilowej cieszyły się powodzeniem i znakomicie pasowały do modernistycznych wnętrz. Dzisiaj to ikony polskiego wzornictwa art déco, ale życiorys ich projektantki jest niemal niez znany. Małgorzata Czyńska rekonstruuje tę biografię.

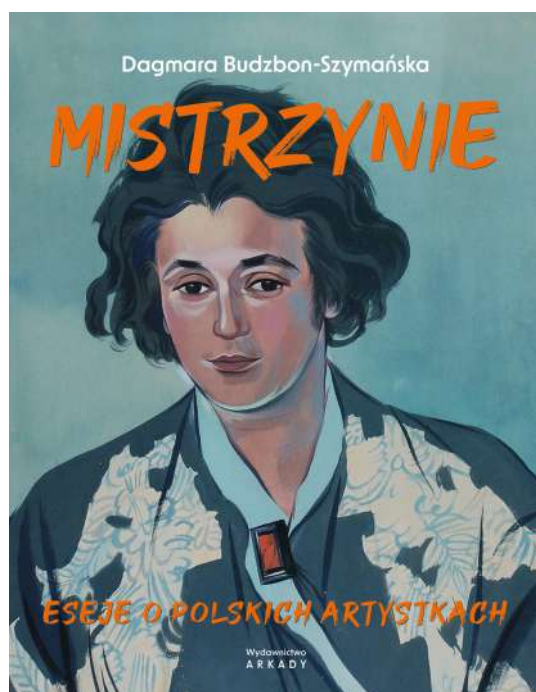
Keilowa konsekwentnie budowała własną markę: w 1933 roku otworzyła prywatną pracownię metaloplastyki i stworzyła kilkadziesiąt różnych wzorów, które masowo powielano. Jej prace były prezentowane na wystawach światowych w Paryżu i Nowym Jorku. Projektując, operowała najprostszymi bryłami geometrycznymi: kulą, prostopadłościanem i stożkiem, a kształty jej przedmiotów odbiegały od zwyczajowych form. Do jej najsłynniejszych projektów należy cukiernica „Jabłko królewskie” dla Fabryki WYROBÓW SREBRNYCH I PLATEROWANYCH J. FRAGET. Tę błyskotliwą karierę przerwała wojna – zginęła w 1943 roku, najprawdopodobniej na warszawskim Pawiaku.

Wydawnictwo Marginesy

ISBN: 9788368121162

<https://niezlasztuka.net/ksiazki/malgorzata-czynska-julia-keilowa-metaloplastyka-na-nowe-czasy/>

Dagmara Budzbon-Szymańska
Mistrzyni. Eseje o polskich artystkach

Mistrzyni to stworzony przez Dagmarę Budzbon-Szymańską zbiór esejów na temat życia i twórczości wybranych polskich artystek, pozwalający szerokiemu gronu wielbicieli sztuki poznać je i zrozumieć. To książka, do której może zajrzeć każdy – bez względu na to, jaką wiedzę z zakresu historii sztuki posiada – i w której każdy znajdzie dla siebie coś ciekawego. Autorka opowiada, kim były i są te fascynujące i odważne kobiety, które musiały stawiać czoła przeciwnościom losu, iść pod prąd panujących zasad, przebijać głową mur. Czym się kierowały, czego pragnęły i czego się obawiały?

Poprzez ich dokonania i doświadczenia śledzimy historię sztuki polskiej i światowej od wieku XIX aż do lat najnowszych i przyglądamy się różnym aspektom twórczości artystek, a także ich podejściu do kwestii emancypacyjnych/feministycznych, macierzyństwa, walki z wszechpanującymi maskulinizacją i patriachatem świata artystycznego oraz łączenia sztuki z życiem rodzinnym.

Mistrzyni to niezwykłą opowieść o roli kobiet na polskiej scenie artystycznej w ciągu ostatnich 200 lat, ukazująca sylwetki między innymi takich twórczyń jak Boznańska, Kobro, Jarema, Szapocznikow, Pągowska, Abakanowicz, Kozyra czy Bogacka.

Wydawnictwo Arkady

ISBN: 978-83-213-5245-9

<https://arkady.eu/ksiazki/mistrzyni-eseje-o-polskich-artystkach/>

Katarzyna Matul
Legitymizacja artystyczna plakatu w PRL 1944–1968

Katarzyna Matul zabiera nas w złożony i fascynujący świat wzajemnych powiązań i relacji pomiędzy sztuką a polityką, które rzucają nowe światło na fenomen artystyczny nazywany powszechnie „polską szkołą plakatu”. Legitymizacja artystyczna plakatu w PRL to jej doktorat, obroniony w 2018 roku na Uniwersytecie w Lozannie. Jest pokłosiem badań Autorki w nieanalizowanych wcześniej archiwach publicznych i prywatnych oraz pierwszą w historiografii naukową analizą polskiego plakatu z punktu widzenia kilku uzupełniających się perspektyw: krytyki artystycznej, wystawiennictwa oraz szkolnictwa artystycznego w kontekście nowej konfiguracji przestrzeni politycznej PRL z jej ideologią, polityką kulturalną, gospodarką pozbawioną wolnego rynku, specyficzną sytuacją artystyczną oraz międzynarodowymi napięciami zimnowojennymi.

Wydawnictwo Universitas

ISBN: 978-83-242-4174-3

<https://www.universitas.com.pl/pl/ksiazki/2487-legitymizacja-artystyczna-plakatu-w-prl.html>

